

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 133 ΑΘΗΝΑΙ

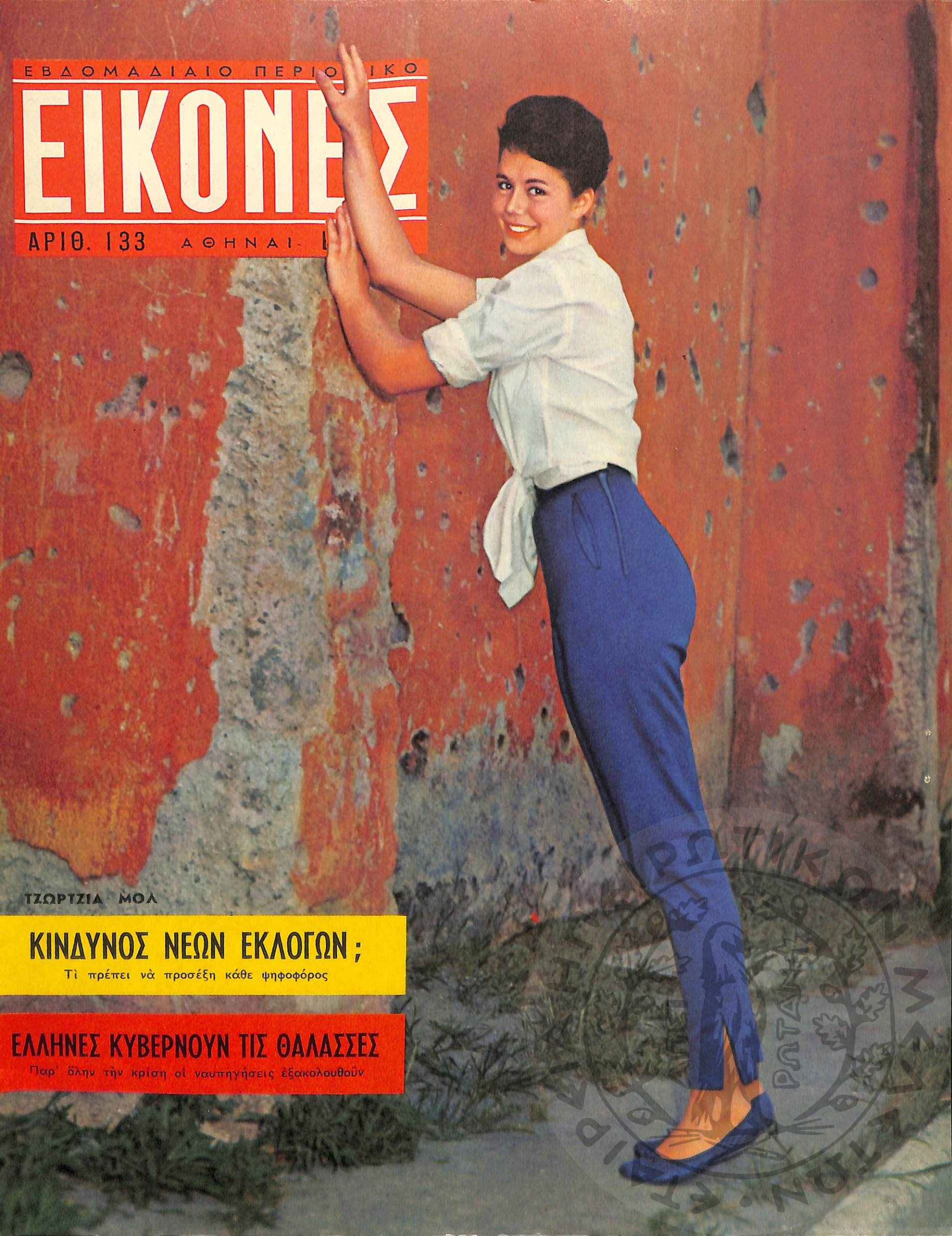
ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΜΟΛ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΕΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ;

Τι πρέπει να προσέξει κάθε ψηφοφόρος

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Παρ' όλην την κρίση οι ναυπηγήσεις εξακολουθούν

ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ
ΓΛΥΦΑΔΑ

Το άρτιώτερο
το πολυτελέστερο
το άνετώτερο
τουριστικό συγκρότημα
ξενοδοχειακών εξυπηρετήσεων
εις όλην την Ελλάδα.

Έκατό περίπτερα πολυτελείας
μέ ένα δωμάτιον δύο κλινών
πλήρες λουτρόν
θεράντα
τηλέφωνο
καί πρό παντός θέρμανσιν

Ο καλύτερος τόπος ξεκουράσματος
τόν χειμώνα.
Εστιατόρια
Κέντρα διασκεδάσεως
Dancing
Αθλοπαιδιαί ξηράς
καί θαλάσσης.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΩΝ
ΠΡΟΣ

ΑΚΤΗ

ΑΣΤΗΡ

ΓΛΥΦΑΔΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 133 ΔΡΑΧ. 5

12 - 18 ΜΑΪΟΥ 1958

Έκδοσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιόπουλος
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη δριθ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγόριαντης (Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γραφεΐα:
Συντάξεως, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081
Έκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821
Συνδρομαί:
Έσωτερικου, εξάμηνος δραχ. 130. Έτησια δραχ. 260.
Έξωτερικου, εξάμηνος δολλάρ. 7. Έτησια δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δέν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Η διεύθυνση

Σήμερα αποφάσισα να σου γράψω και γώ δυο λέξεις. Ξέρω βέβαια ότι είναι περιττά τα λόγια μου, εάν σου πω ότι το περιοδικό ΕΙΚΟΝΕΣ είναι ένα πολιτισμένο φύλλο αξιο θαυμασμού για τον τόπο μας—ή βλ. του, οι εικόνες του, το χαρτί του. Αυτά στάχουν γράφει τόσες φορές. Όμως δέξου και από μένα το θαυμασμό μου και την αγάπη μου για τις ΕΙΚΟΝΕΣ.

Πολύ θα ήθελα, εάν σου ήτο δυνατόν, να εξυπηρετούσες και μένα όπως τόσους φίλους σου καθώς βλέπω. Γι' αυτό σε παρακαλώ γράψε μου στη στήλη σου την διεύθυνση του Αρχειοσκοπού Αθηνών. Σου έχω γράψει και άλλη φορά για άλλο θέμα και δέν πήρα απάντηση. Γιατί; Θάθελα σ' αυτό μου το γράμμα να μου απαντήσεις.

ΑΛΙΚΗ ΚΤΡΙΑΚΙΔΟΥ

♦ Εάν δέν σάς απαντήσαμε—και αυτό συμβαίνει με πολλούς επιστολογράφους μας—θα ήταν επειδή για το ίδιο θέμα θά είχαμε ήδη δώσει απάντηση. Για τα καλά σας λόγια θερμές ευχαριστίες. Η διεύθυνση που μας ζητάτε είναι: Μακαριώτατον Αρχειοσκοπόν Αθηνών κ. Θεόκλητον, Αρχειοσκοπήν Αθηνών, δόξ. Φιλοθέης, Αθήναι.

Βασκανία

«Διαβάζοντας την τόσο ενδιαφέρουσα στήλη της αλληλογραφίας διαπίστωσα ότι απαντάς σε ποικίλες ερωτήσεις που σου θέτουν αναγνώστες των ΕΙΚΟΝΩΝ. Τελευταία είχαμε στην παρθε μου συζήτηση σχετικά με το θέμα του «ματιάσματος» και βέβαια συμβαίνει πάντοτε χωρισθήκαμε σε δυο ομάδες και άρχισε ο καυγάς. Μήπως θά μπορούσες να μās κατατοπίσεις δινοντάς μας περισσότερες πληροφορίες πάνω στο θέμα, γιατί εμείς δέν μπορούσαμε να δγαλούμε άκρη».

Κ. ΤΟΠ—Σ, Αθήναι.

♦ Το ότι απαντώ σε ποικίλες, όπως μου γράφετε, ερωτήσεις και άποριες, δέν σημαίνει ότι είναι εύκολο να δώσω απάντηση

και σε οποιαδήποτε ερώτηση. Όπωςδήποτε, κάνοντας εξαίρεση για σάς, θά προσπαθήσω να σάς απαντήσω σ' ένα θέμα, που είναι τόσο έκτεταμένο, όσο και η ιστορία του ανθρώπου.

Το «ματιάσμα», λοιπόν, το «βάσκανια», ή «βασκανία» όπως την έλεγαν και οι αρχαίοι, ή δοξασία περί των κακών ιδιοτήτων του βλέμματος μερικών ανθρώπων είχε και εξακολουθεί να έχει εθούτατη διάδοση, όχι μόνον μεταξύ των αγροικιών, αλλά και μεταξύ των ανωτέρων κοινωνικών στρωμάτων. Όχι μόνον μεταξύ των απολιτίστων, αλλά και μεταξύ των πολιτισμένων λαών. Η πίστη σ' αυτή τη δοξασία στάθηκε πηγή μεγάλων φθόνων για τους λαούς και άφησε την σφραγίδα της στις εκδηλώσεις του έθνους και πνευματικού πολιτισμού τους. Σήμερα, τα μυσεία είναι γεμάτα από διάφορα αντικείμενα που έθεωρούντο προσφυλακτικά κατά των κινδύνων της βασκανίας.

Είναι δύσκολο να καθορίσει κανείς τα γεωγραφικά σημεία έκκινήσεως της δοξασίας. Φαίνεται όμως ότι πιθανώτερο είναι να έχει την άρχη της στις χώρες της Ανατολής, από τις οποίες διαδόθηκε αργότερα στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Ερώπη. Το «ματιάσμα» πιστεύεται ότι μπορεί να προέλθι από φθόνο ή και από ένα απλό βλέμμα χωρίς καμιά ιδιαίτερη σημασία, άρκεί να έχουν τα μάτια κάποιο ιδιαίτερο χρώμα ή να είναι τα φρύδια ένωμένα (σμιχοφρύδης) ή τα μάτια να έχουν μικρή απόσταση μεταξύ τους. Και επειδή τα έξωτερικά αυτά χαρακτηριστικά είναι κληρονομικά, γι' αυτό και η δύναμη του «ματιάσματος» έθεωρείτο ότι μετεβιβάζετο από γενιά σε γενιά άρισμένων οικογενειών. Αν πιστέψουμε τους αρχαίους συγγραφείς, υπήρχαν στην Αφρική οικογένειες, που τα μέλη τους μπορούσαν να καταστρέψουν τα κοπάδια, να μαράνουν τα δέντρα και να θανατώσουν παιδιά. Σύμφωνα με τους αρχαίους συγγραφείς υπήρχαν στην αρχαία Σκυθία π.χ. γυναίκες, που είχαν τέτια δύναμη στα μάτια, ώστε:

«Ετούς δέ περί τον Πόντον οικούντας, παλαι οίδεις προσανορευομένους, Ιστορεί Φέλαρχος οδ παιδίους μόνον, αλλά και τελείους διεθρίους ειναι».

(Ηλιν. Συμπ. V. 7,1)

Ο Θεόκριτος πάλι αναφέρει ότι θταν κάποιος άνεκαλυνε ότι ήταν πολύ άσπρος πήρε άμέσως τα κατάλληλα μέτρα κατά της... αιδόβασκανίας».

«Ός μή βασκανθώ δέ, τοίς εις έμην έπνισα κόλπον. Ταύτα γάρ ή γοαία με Κοτυναίρις έξεδίδαξε».

(Θεοκρ. Ειδ. V/I, 35)

Ός προσφυλακτικά κατά του «ματιά-

Tide

Πλένει υσδαρώτερα
από υάθε τί!

Η Έλληνίδα Νοικοκυρά ξέρει καλά ότι μπορεί να βασισθι στο TIDE για την καθαρώτερη μπουγάδα. Γιατί το TIDE κάνει τα άσπρόρρουχα λευκότερα, τα χρωματιστά λαμπερώτερα.

Βάλτε μπουγάδα με TIDE και θά διαπιστώσετε μόνη σας, ότι το TIDE κάνει την καλύτερη μπουγάδα. Γιατί ο άφρός του περνώντας μέσα από το ρούχο διαλύει κάθε ξένη ουσία (σκόνη, βρωμιά κλπ.) και την παρασύρει βγαίνοντας.

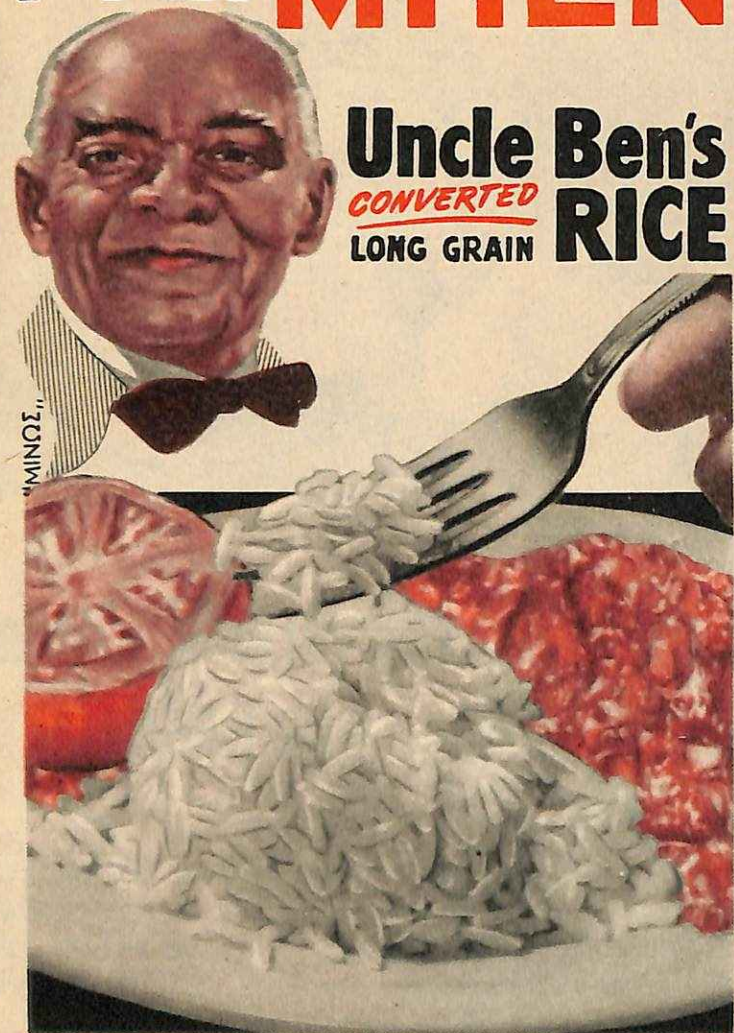

Προσέξτε αυτό το κοριτσάκι. Φοράει πεντακάδαρο φουστανάκι. Η Μητέρα του είναι περήφανη και εύχαριστημένη γιατί τώρα ξέρει πως ή μπουγάδα με TIDE είναι ή καθαρώτερη και ή πιό οικονομική. Η Έλληνίδα Νοικοκυρά γνωρίζει σίγουρα πως το

TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

ΜΠΑΡΜΠΑ ΡΥΖΙ ΜΠΕΝ

Uncle Ben's
CONVERTED
LONG GRAIN RICE

ΔΙΠΛΑΣΙΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ

- Πολλές φορές κρύνει ξαναζεσταίνεται και παραμένει σπυρωτό
- Διπλάσιο σε απόδοσι
- Τώρα πιά αγοράσατε **χύμα ρύζι** με τα πεταλάκια του

ΕΠΙΤΥΧΙΑ 100%

"ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ
Ο Δ Ο Σ Κ Ο Ρ Α Η 1 • Τ Η Λ. 34.720 • 25.708

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23
(ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΟΚΕ) ΤΗΛ. 532-774
ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32 ΤΗΛ. 57-896

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

είναι το

ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΣΟ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ

ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ

σματος χρησιμοποιούσαν οι λαοί διάφορες χειρονομίες και φυλαχτά. Βασικό ρόλο στις χειρονομίες έπαιξαν τα δάχτυλα των χεριών με τα οποία έκαναν διάφορα εξορκιστικά σημεία και σχήματα. Έξ' αλλου τα φυλαχτά ήταν σε μεγάλη χρήση μεταξύ όλων των λαών και οι άρχαιοι Έλληνες, που χρησιμοποιούσαν αφάνταστη ποικιλία από αυτά, τα όνομαζαν: περιάσματα, φυλακτήρια, δασκάνια, αποτρόχαια, εγκόλπια, άποσκιμα, τέλεσματα κλπ. Η χρήση των φυλαχτών αυτών μάλιστα φαίνεται ότι δούλεψε πολύ και στην καθιέρωση των κοσμημάτων.

Εκτός από τα φυλαχτά υπήρχαν και ζωα και φυτά των οποίων η αναπαράσταση είχε κατά τους αρχαίους την δύναμη να αποτρέπη την κακή επίρροια του ματιού. Τέτια ζωα ήταν ο λύκος, το λιοντάρι, ο ταύρος, ο κόρακας και πολλά άλλα. Έπίσης από τα φυτά έθεωρούντο ως αποτελεσματικώτατα ή δάφνη, ο άνηθος, ή λευκάνθη κ. ά. Ο 'Αριστοτέλης συνιστά ως «Βασκανίας Φάρμακον» το πήγανον και σήμερα στην ύπαιθρο και στα λαϊκά στέφματα χρησιμοποιείται ευρύτατα ή εξορκιστική φράση: «Βασκανιμένος να 'σαι με τόν άπήγανον».

Θά μπορούσαμε να γράψουμε δλόκληρες σελίδες για να ικανοποιήσουμε τα έρωτηματικά σας, αλλά αυτό, όπως καταλαβαίνετε, είναι αδύνατον, τουλάχιστον για τη δική μου στήλη. Σταματώ λοιπόν στην άρχαία εποχή. Για τα νεότερα περιόχουσα: ρωτήστε τη γιαγιά σας, ήν ζή.

Δυό λέξεις

Στην άρχη της τελευταίας παραγράφου του άρθρου του κ. Θ. Παπακωνσταντίνου στο τεύχος σας αριθ. 129, χρησιμοποιείται ή λέξη «δεκαετηρίς» με τη σημασία της λέξεως «δεκαετία». Αυτό το έχω συναντήσει κι άλλου και θά ήθελα να ήξερα πως δικαιολογείται.

ΠΕΤΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Θεσσαλονίκη.

♦ Δεκαετία και δεκαετηρίς είναι λέξεις ταυτόσημες. Σημαίνουν κ' οι δυό την χρονική περίοδο των δέκα ετών. Συνεπώς ό συγγραφέας μπορεί να χρησιμοποιήσει ελεύθερα την μία ή την άλλη.

Τό Βυζίκιον

Είς τό ύπ' αριθ. 130 τεύχος της 21-27 τρέχοντος μηνός, σελ. 43, δημοσιεύετε θαυμάσια φωτογραφία, διά την οποίαν όφειλουμε να σας συγχαρούμε, και διότι στολίζει τό μοναδικόν εις τό είδος του έχριτον περιοδικόν, αλλά και διότι διατημίζει την ιδιαιτέραν μας πατρίδα «Βυζίκιον» της Γορτυνίας, χωρίς όμως να κατονομάζεται τό το χωρίον. Τό χωρίον αυτό, κείμενον έγγυς των έργων του Δάδωνος και των Τροαίων, αποτελεί έθρον της κοινότητος Βυζικίων από της ανστάσεως των κοινοτήτων (1914) και άριθμεί πληθυσμόν 1.000 κατοίκων. Δεν άναφέρετε όμως τό «Βυζίκιον» έν τη προαναφερθείση φωτογραφία, άλλ' άλλα χωρία γειτονικά, άγν' αυτού.

Έπειδή, ως έν τούτου, άδικείται καταφύγως τό πρόγματι ιδεώδες διά θερινήν διαμονήν χωρίον μας, εις την περιφέρειαν του οποίου υπάρχουν αρχαιοτήτες, έρείκια (πόλεως Θελπουσης, φρουρίον 'Ακροβας κλπ.), και διά της φωτογραφίας του διαφημίζονται άλλα χωρία, παρακαλούμεν όπως επανορθώσετε την προσγενομένην άδικίαν, προς ήθικην ικανοποίησιν έμού (προσωπικώς), των μελών της Ένώσεώς μας, άτίνα και μοι παρεπονέθησαν, και των κατοίκων του Βυζικίου, οτινές δι' ήμών διαμαρτύρονται.

Ο πρόεδρος της Ένώσεως Βυζικιωτών
«Ο Άγιος Νικόλαος» Ο
Ν. Ι. ΦΛΟΤΑΣΣ

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ ΣΑΣ

1) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΜΑΡΜΑΡΩΝ: Μπορείτε να κάνετε και τα πιο παλιά μάρμαρα γ' άστράφτουν σαν καινούργια. Σ' αυτό θα σας βοηθήσει τό ΒΑΒ-Ο, γιατί έχει ειδική ικανότητα να καθρίζει τα μάρμαρα. Βρέχετε την επιφάνεια που θα καθαρίσθι. Σκορπίζετε επάνω ΒΑΒ-Ο. Τρίβετε με βρεμένο πανί και μετά ξεπλένετε. Θά εκπλαγίτε από τό αποτέλεσμα.

2) ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΨΥΓΕΙΩΝ: Τό ΒΑΒ-Ο δέν βλάπτει τό ψυγείο σας, διότι δρά μηχανικά κι όχι χημικά. Άφαιρεί επίσης κάθε μυρωδιά. Βρέχετε ένα πανί, ρίχνετε επάνω λίγο ΒΑΒ-Ο και περιάτε μ' αυτό τό έμαγιέ μέρη του ψυγείου. Κατόπιν ξεπλένετε. Τό ψυγείο σας θ' άστράφτη. Διά τό έξωτερικό χρωματισμένο μέρος ακολουθήστε τις οδηγίες που άφορούν τό ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΑ.

3) ΜΠΑΝΙΑ-ΝΙΠΤΗΡΕΣ-ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ-ΝΕΡΟΧΥΤΕΣ: Βρέχετε την επιφάνεια που θα καθαρίσετε. Σκορπίζετε ΒΑΒ-Ο και την περιάτε με βρεμένο πανί. Ξεπλένετε. Όλα άστράφτουν και γυαλίζουν. Τά ληθη έξαφανίζονται ως διά μαγείας και επίσης κάθε άσμη.

4) ΠΑΤΩΜΑΤΑ: Διαλύουμε στο νερό άνάλογο ΒΑΒ-Ο και σφουγκρίζουμε. Κατόπιν ξεπλένουμε.

5) ΠΛΥΣΙΜΟ ΠΙΑΤΩΝ: Διαλύουμε στο νερό άνάλογο ΒΑΒ-Ο, πλένουμε μ' αυτό τά πιάτα και τά ξεπλένουμε έν συνεχεία. Τίποτε άλλο δέν καθαρίζει, ξεμυρίζει και λαμπικάρει τά πιάτα, τά γυαλιά και τά μαχαιροπήρουνα σας τόσο καλά.

6) ΕΛΑΙΟΧΡΩΜΑΤΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΕΣ: Πλένονται και γίνονται σαν καινούργιες με έλαφρά διάλυσι ΒΑΒ-Ο.

Καλλυντικά

ό,τι βρίσκετε παντού
κι' ό,τι πουδενά άλλου

**ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ**

*Αποκλειστικότητα: Μία περίφημη κολώνια ή Αθημία. Δύο λεπτότατα Άρώματα, τά Alerie και Caresse. Και πολλά άλλα έκλεκτά είδη.

ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ
ΑΝΟΝΕΡΟΤΗΤΟΣ

..Μπράβο!!...

...GRUNDIG!!...

...Χίλια μπράβο GRUNDIG!!...
Και όχι μόνον από τόν ΜΩΡΙΣ ΣΕΒΑΛΛΙΕ...
...Όλοι όσοι χρησιμοποιούν τά μαγνητόφωνα GRUNDIG τά τελειότερα του κόσμου, μόνον επάινους έχουν για τήν GRUNDIG!!.

GRUNDIG

ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΧΗ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΑΓΟΡΑΖΕΙ ΜΟΝΟΝ GRUNDIG

Νά
ή πούδρα σας

Πολύ απαλή στρώνει
θαυμάσια στο δέρμα,
εξαιρετικά ομοιόμορφη,
άρωματισμένη με τό
λεπτότερο άρωμα, ή
νέα πούδρα TOKALON
σε κουτί «CRYSTALE»
θα σας κάνει να φαίνεσθε
νεώτερη, ωμορφότερη,
πραγματικά γοητευτική!

Tokalon
Fascination

Vlot

ΚΡΕΜΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΟΣ

Ειδική για γυναίκες μαλλιά
Με την κρέμα ΦΛΟΤ επιτυγχάνετε
ώρατο χτένισμα.

Έχετε τα μαλλιά σας φυσικά και
μαλακά ώστε να τα χτενίζετε όπως
θέλετε. Δεν κολλά τα μαλλιά,
δεν τα λαδώνει.

Μόνο μία φορά αν χρησιμοποιή-
σετε την κρέμα ΦΛΟΤ θα δήτε
πόσο ωφέλιμη είναι για το χτέ-
νισμά σας.

ΠΡΟΙΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ
ΑΘΗΝΑΙ: ΝΙΚΗΣ 9 • ΤΗΛ. 25-739

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΤΖΩΡΤΖΙΑ ΜΟΛ θεω-
ρείται σήμερα ως μία από τις
πιο επιτυχημένες νέες 'Αμε-
ρικανίδες σιάδ, για την ό-
ποια οι κριτικοί του κινη-
ματογράφου προβλέπουν λαμ-
πρά εξέλιξη.

Η ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Η ΛΕΥΚΟΤΕΡΗ ΠΛΥΣΗ

Τό ΣΕΡΦ σας
δίδει και
τά ΔΥΟ!

K-SUR 24/3-925

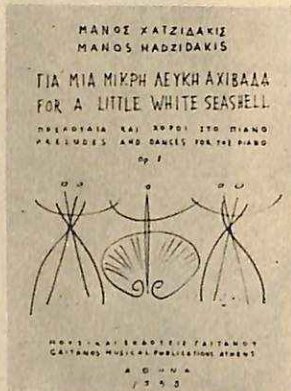

...που μάς έστειλαν

«ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΑ», ΚΩΣΤΑ ΟΥΡΑΝΗ, ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙ-
ας». Αθήναι.

Η υπεύθυνη παρουσία του πνευματικού ανθρώπου με τα πολύπλευρα
αισθητικά και γενικότερα ενδιαφέροντα, ανακύπτει ανάγλυφη στις 260
σελίδες του 12ου τόμου με τον οποίο συμπληρώνεται η έκδοση των απάν-
των του Κ. Ο. Έξηντα έννεα διαλέξεις, ραδιοφωνικές όμιλίες, έντυπώσεις
και σχόλια, χωρισμένα σε τρεις κύκλους (Ματιές στον κόσμο του λόγου,
Ματιές στον κόσμο των χρωμάτων, Ματιές στον κόσμο) μάς χαρίζουν μιά
άλλη πλευρά του σεμνού και αλησμόνητου ποιητού και πεζογράφου.

«ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΛΕΥΚΗ ΑΧΙΒΑΔΑ», ΜΑΝΟΥ ΧΑΤΖΗΔΑΚΙ. ΠΡΕ-
λούδια και χοροί στο πιάνο. Μουσικά Έκδόσεις Γαϊτάνου. Αθήναι, 1958.

Πρόκειται για τη γνωστή σουίτα για
πιάνο, του έκλεκτου μουσικοσυνθέτου μας,
που την παρτιτούρα της παρουσίασε σε
μία εξαιρετικά επιμελημένη και καλαί-
σθητη έκδοση, μ' ένα ωραιότατο σχέδιο
εξωφύλλου του ζωγράφου Γιάννη Μόρα-
λη, ο Μουσικός Οίκος Γαϊτάνου. Η σου-
ίτα του Μάνου Χατζηδάκι, χωρίζεται σε
πέντε μέρη και κάθε μέρος περιλαμβάνει
μια μικρή εισαγωγή και ένα χορό:
1. Έμβαστήριο (Συρτός). 2. Συνομιλία
με τον Σέργιο Προκόφιερ (Τσάμικος)
3. Μαντινάδα (Μπάλλος). 4. Νυχτερινό
(Καλαματιανός), Ποιμενικό (Μεγάλη
Σούστα).

«ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΝΕΩΤΕΡΗ ΠΟΙΗΣΗ», ΤΟΥ κ. ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΑ-
ντώνη. Έκδόσεις Δίφρος. Αθήναι 1958. Σελ. 260.

Ο ποιητής του «Όρσοκοπίου» έχει διπλό δικαίωμα να μιλά υπεύθυ-
να για την ποιητική δημιουργία. Είναι πρωτεργάτης της, αλλά και απο-
λογητής της.

Στα δέκα κεφάλαια του ωραίου αυτού βιβλίου, βρίσκει κανείς μιά
πλήρη ανάλυση των συγχρόνων ποιητικών ρευμάτων κ' έναν όρθολογιστικό
συσχετισμό της σύγχρονης ελληνικής ποιήσεως με τα αντίστοιχα ξένα
αισθητικά κινήματα. Αναλύεται ή σημασία της ποιητικής όρολογίας, κα-
θώς και οι βασικές τάσεις του περασμένου αιώνα: ο ρομαντισμός, ο παρ-
νασσισμός και ειδικά ο συμβολισμός που με τη σειρά του ώδηγησε στον
γαλλικό υπερρεαλισμό.

«Μπαίνοντας στα ποιητικά ελληνικά νερά», όπως λέει ο Άνδρέας Κα-
ραντώνης, αναλύει την πρώτη παρουσία του γαλλικού συμβολισμού στην
Ελλάδα, το 1892, με τον Στέφανο Στεφάνου, και εξετάζει τις διάφορες
φάσεις του ελληνικού (ή μάλλον «εξελληνισμένου») συμβολισμού.

Η πρώτη δημιουργική φάση της σύγχρονης ελληνικής ποιήσεως ανα-
λύεται στο όγδοο κεφάλαιο με μιάν έκτεταμένη αναφορά στον Σεφέρη, τον
Έμπερτικο και τον Έλύτη, ενώ το ένατο κεφάλαιο είναι αποκλειστικά
αφιερωμένο στον ελληνικό υπερρεαλισμό και ειδικότερα στον Έγγονόπου-
λο.

Ο κύκλος κλείνει στο δέκατο κεφάλαιο με ανάλυση του έργου του
Σαραντάρη, του Άντωνιου και του Δρίβα.

«ΚΑΒΑΛΑΡΗΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ», ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΙΟΥΛΙΑΣ ΙΑΤΡΙ-
δη. Δίφρος, 1958. Αθήναι.

Όλο το μυθιστόρημα της Ι. Ι. βασίζεται σ' ένα εύρημα: στη λαϊκή
παράδοση πως, αν το στόμα του νεκρού δεν σφραγισθή με ένα κέρινο σταυ-
ρουδάκι κ' ένα σπειρί λιβάνι, ή ψυχή δροκολακιάζει και ξαναγυρίζει στους
ζωντανούς για να τους ταραξή με την άφύσικη παρουσία της. Και πάνω
σ' αυτό το άρχικό έπεισόδιο που δίνεται στο πρώτο κεφάλαιο, «Το λάθος»,
όπου ένας σεισμός αναγκάζει τους ζωντανούς να παραλείψουν το ύστατο κα-
θήκον τους απέναντι στον Άριστέϊδη Αύγηνατέρη, πλέκεται όλη ή υπόθεση
του βιβλίου, με δώδεκα «επεισόδια» και δώδεκα «παρενθέσεις». Στα έπει-
σόδια έχουμε την άποψη του δροκολάκα, στις παρενθέσεις την άποψη των
ζωντανών. Αλλά, ό,τι ξεφεύγει από τη φυσική τάξη του κόσμου, μόνο παρ-
εξηγήσεις και δυστυχίες μπορεί να γεννήσει. Έτσι, ή καλοκάγαθη ψυχή
του Αύγηνατέρη γίνεται άβέλγητα πρόξενος δεινών, ώσπου αποφασίζει μό-
νη της να ύποταχθι στο πεπρωμένο της και να «παραιτηθή» από το προ-
νόμιο του δροκολακιάσματος για ν' αφήσει τους ζωντανούς ανενόχλητους.
Στο μεταξύ, μέσα από το πρωτότυπο αυτό πρίσμα, ή συγγραφέας κα-
τορθώνει να ξετυλίξει με τό πνευματώδες και γλαφυρό της ύφος, και με
γοργά και ζωηρά περιστατικά, μιά ολοζώντανη νησιώτικη εικόνα, με γρα-
φικούς χαρακτηρισ γειάτους ποίηση, άνθρωπιά και μιά γλυκόπικρη γεύ-
ση άνοχής και καρτερίας και αγάπης για τα έγκόσμια και τ' ανθρώπινα.

ΠΛΟΥΝΤΑΙ 4 τόμοι του έν Λειψία έκδοθέντος περιοδικού «Έ-
σπερος» 1881-1888. Πληροφορία 810.365 — 10-12.

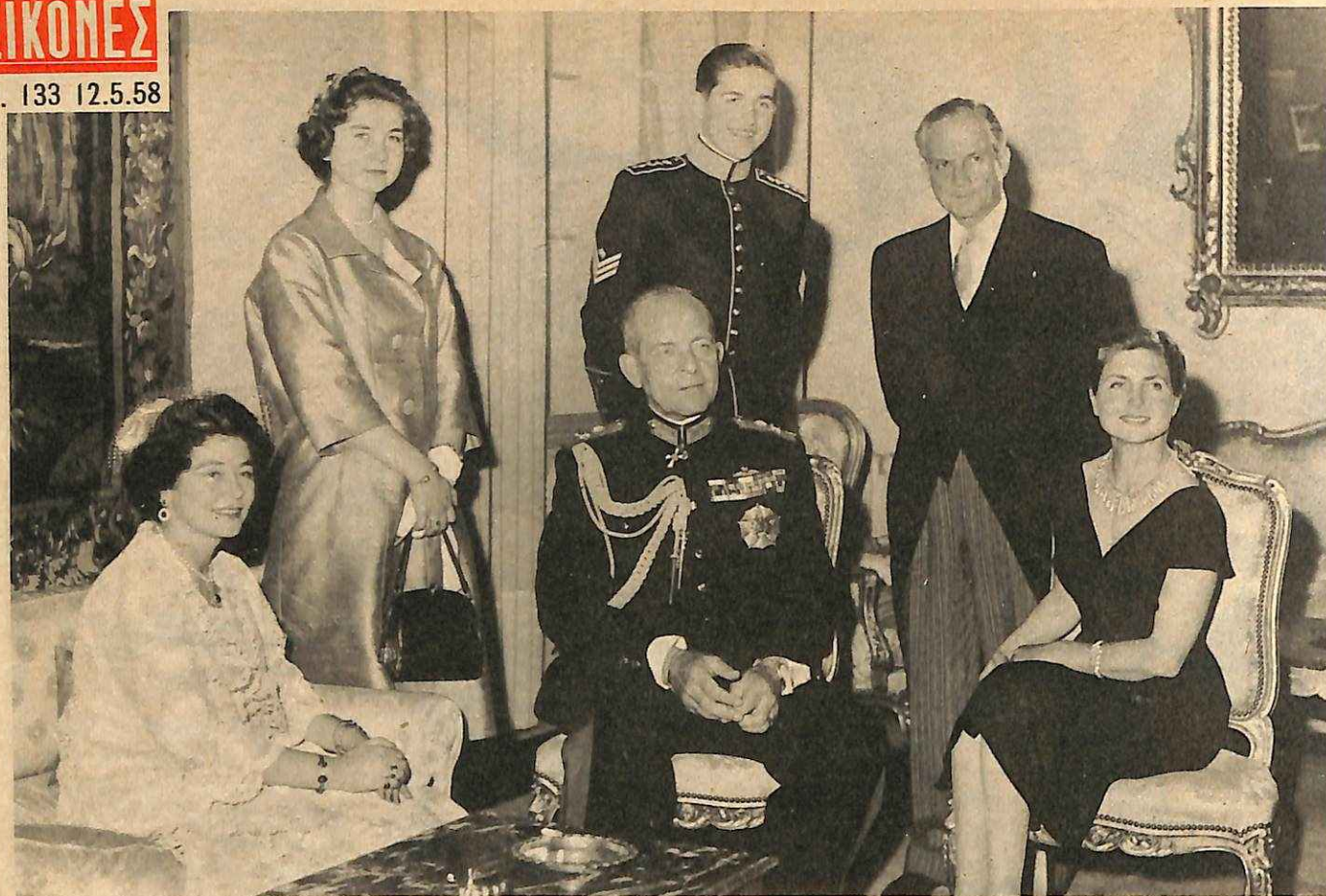

ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

γκρένα

(Μεγαλοκονόμου)

(International News Photos)

Επισκέψεις:

Περαιτέρω δῆμα στήν σύσφιγξη τῆς ἑλληνο-βανικῆς φιλίας ἀπετέλεσε ἡ ἐπίσημη ἐπίσκεψη τῶν Ἑλλήνων Βασιλέων στόν Λίδανο, ἡ ὁποία ἐγίνε κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου τῆς Δημοκρατίας, καί σέ ἀνταπόδοση τῆς πρό μῆνῶν ἐπισκέψεως τοῦ κ. Σαμουὶν στήν Ἀθήνα. Ὁ λαός τοῦ Λιδάνου ἐπεφύλαξε πρωτοφανῶς ἐνθουσιώδη ὑποδοχή στούς ὑψηλοὺς ξένους του, οἱ ὅποιοι ἐφθασαν μὲ τὸ καταδρομικὸν «Ἑλλη». Στὴ φωτογραφία, ἡ Ἑλληνικὴ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ ὁ πρόεδρος μετὰ τῆς κυρίας Σαμουὶν.

(International News Photos)

(Deutsche Presse-Agentur)

Τὸν ξέχασε; Χαμογελαστὴ ἐφθασε τε-
λευταία στήν Νέα Ὑόρκη ἡ ἄλλοτε αὐτοκράτειρα Σοράγια. Στιγμιαία μόνο, μιὰ σκιά μελαγχολίας πέρασε ἀπὸ τὸ πρόσωπό της, ὅταν οἱ δημοσιογράφοι τὴν ρώτησαν ἀν ἐξακολουθεῖ ν' ἀγαπᾷ τὸν Σάχη. «Αὐτὸ εἶναι προσωπικὸ ζήτημα», τοὺς ἀπάντησε μ' ἐτοιμότητα.

Θαῦμα! Κατὰ τὴ διάρκεια μιᾶς σφοδρῆς θύελλας, ἡ στέγη ἐνὸς ἐργοστασίου τοῦ Βαϊνχάιμ, στὴ Γερμανία, ἀνηρπάγη καὶ ἔπεσε μὲ ὀρμὴ στὴ μέση τοῦ πιδὸ πολυσύχναστου δρόμου τῆς πόλεως. Ἐνῶ ἡ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων ἦταν πυκνοτάτη, ἡ στέγη ἔπεσε σ' ἑνα στιγμιαίῳ κενῷ, χωρὶς νὰ σημειωθοῦν θύματα.

Ἐκθέσεις: Μιὰ ἔκθεση ἔργων ἑλληνικῆς χειροτεχνίας ἀνοίξε πρό ἡμερῶν στὸ «Μπάρμπι-ζον Πλάζα Ὀτέλ» τῆς Νέας Ὑόρκης. Στὰ ἐγκαίνια παρευρέθησαν μετὰξὺ τῶν ἄλλων καὶ ὁ κ. Ρίτσαρντ Μπέρνμπεργκ, ὑπεύθυνος τῶν Ἑλληνικῶν Ὑποθέσεων τῆς Διευθύνσεως Διεθνούς Συνεργασίας, (ἀριστερά) ἡ κ. Μελά, ἡ μὲς Ἀντον τῶν «Νιού Γιόρκ Τάιμς», ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Μελάς, ἡ κ. Ε. Βογιατζή, τοῦ Ἐράνου τῆς Βασιλίσσης, ὁ κ. Τζέιμς Μπρούκς, πρόεδρος τῆς ἀμερικανικῆς τραπεζῆς «Ἀτλάντικ Μπάνκ» καὶ ὁ κ. Θ. Πάρλας, ἐμπορικὸς ἀκόλουθος τῆς Ἑλλάδος.

(Olympic Press Photo)

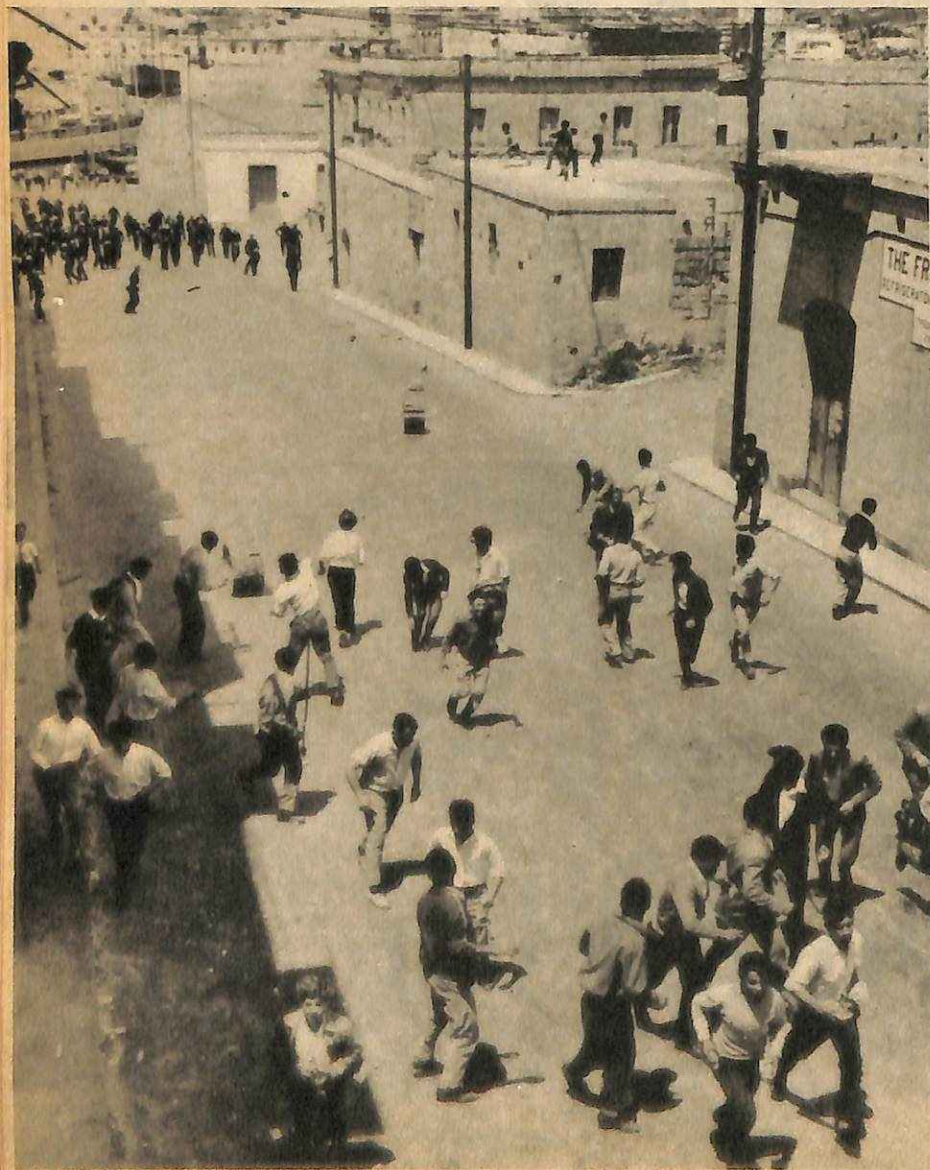
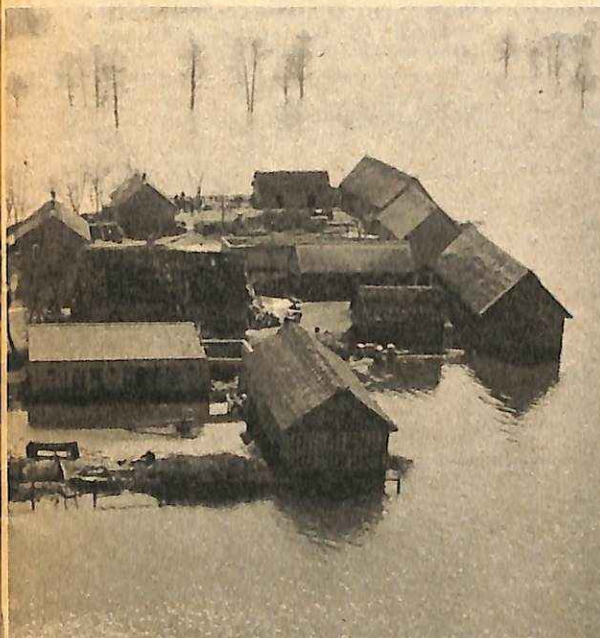
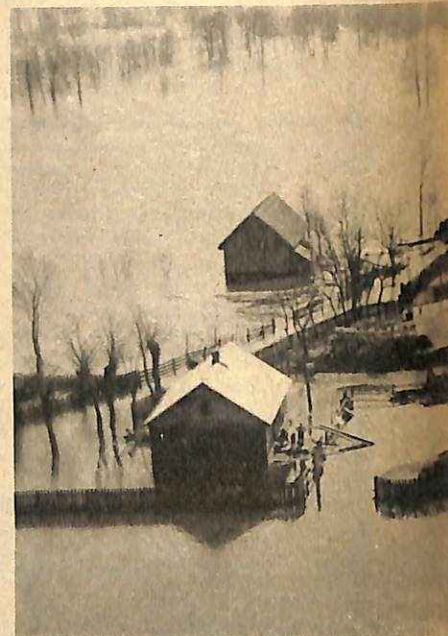
Πλημμύρες: Ἐνῶ στὴ χώρα μας ἡ ἀνοιξη ἐρχεται συνήθως σὰν εὐλογία Θεοῦ, σὲ πολλές, πεδινὲς κυρίως χώρες, τὸ λυώσιμο τῶν πάγων προκαλεῖ κάθε χρόνο, αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ἐκτεταμένους καταστροφές. Ἡ ἀνοιξιάτικη θεσμνία ἐπλήξε καὶ φέτος τὴν Πολωνία, ὅπου μεγάλες περιοχὲς βορείως τῆς Βαρσοβίας ἐκαλύφθησαν ἀπὸ ὀρμητικὰ ὕδατα.

Γάμοι: Προσφάτως ἐνυμφεύθησαν στὸ Παρίσι ἡ κ. Μόνα Πάϊδα καὶ ὁ κ. Ἀλβέρτος Ἑρμόν. Στὰ 1925, ἡ Μόνα Πάϊδα, νεαρὴ τότε Παρισινὴ χορεύτρια, εἶχε προκαλέσει παγκόσμιον θόρυβο, γιατί εἶχε ἐκτελέσει ἐντελῶς γυμνὴ ἑνα κλασσικὸ χορὸ ἐπάνω στὴν Ἀκρόπολη.

Καὶ στὴ Μάλτα:

Κατάσταση ἐκτάκτου ἀνάγκης ἐκηρύχθη στὴ Μάλτα, κατόπιν τῶν ἀπεργιών καὶ τῶν ταραχῶν ποὺ ἐπηκολούθησαν τὴν παραίτηση τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς νήσου, δρος Μίντωφ. Στὴ φωτογραφία, ἀστynomικοὶ μὲ κλόμπς ἐτοιμάζονται νὰ ἐξορμήσουν κατὰ τῶν ἀπεργῶν ἐργατῶν, οἱ ὅποιοι κυλοῦν ἀπὸ τὴν κορυφὴ τοῦ δρόμου βορέλγια γιὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσουν. Ταυτόχρονα, νεαροὶ μαθηταὶ λιθοβολοῦν ἀπὸ τὶς στέγες.

(International News Photos)

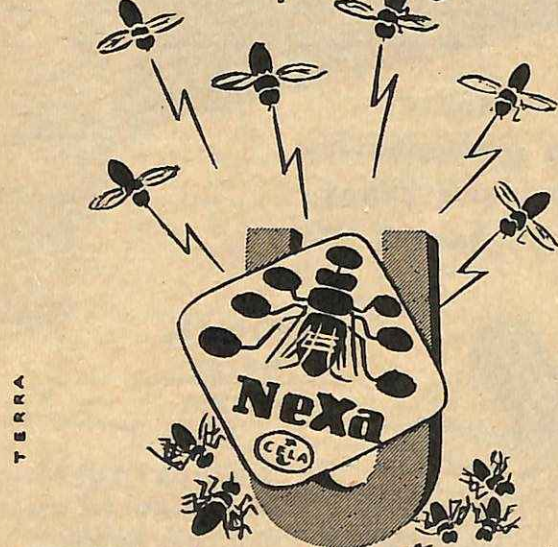

1.

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΣ ΔΙΣΚΟΣ

ΝΕΞΙΑ

Τραβάει τις μύγες
δάν μαχνήτης

ΤΙΣ ΟΚΟΤΩΝΕΙ
ΑΔΟΤΕ ΜΕΡΑΤΙΚΑ

ΠΡΟΪΟΝ
CELA
INGELHEIM GERMANIA

ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Στέφανος Νηιοῦ - Κουμουνδούρου 7 Ἀθήναι
Τηλέφ. 471.094

Ὡραία Μαλλιά
μέ Λαμπουάν
B R E C K

Τὸ Ἀμερικανικὸν Σαμπουνὶν B R E C K παρασκευάζεται ἐπὶ τελείως νέας βάσεις, ὥστε νὰ μὴ προκαλῇ ἐρεθισμὸν ἀκόμη καὶ εἰς ἐκζεματικές καταστάσεις. Γιὰ κάθε τύπον μαλλιῶν ὑπάρχει ὁ ἀνάλογος τύπος Σαμπουνὶν B R E C K: γιὰ ξηρά, λιπαρά καὶ κανονικά μαλλιά. Εἶναι θαυματουργό. Δοκιμάσατέ το. Ζωντανεύει τὰ μαλλιά, διατηρεῖ τὴν φυσικὴν στιλπνότητα καὶ χρωματισμὸν. Ἀφρίζει ὅσο πρέπει, διότι δὲν περιέχει οὐδία πού καταστρέφουν τὰ μαλλιά.

B53-4

MARQUE DÉPOSÉE

ΠΕΤΡΟΛ-ΧΑΝ
ΓΗΝΙΣΙΟΝ ΓΑΛΛΙΚΟΝ

κατὰ τῆς

ΤΡΙΧΟΠΤΩΣΕΩΣ

Στὰ μυροπωλεῖα καὶ
τὰ Φαρμακεία

Προσδοχή!

ΠΕΤΡΟΛ-ΧΑΝ

ΑΝΑΡΡΩΝΥΟΝΤΕΣ
Κερδίζετε
γρήγορα ΔΥΝΑΜΕΙΣ
μὲ ἕνα εὐχάριστο ποτό.

Γιὰ νὰ ζαναγίνουν καλὰ καὶ νὰ ἀποφύγουν τὸ ἐπακόλουθα μιάς μεταπτώσεως οἱ ἀναρρῶνυοντες πρέπει νὰ δώσουν σὸν ἐξηραδινόμενον ὀργανισμό διταμίνες καὶ θρεπτικά στοιχεῖα ἱκανὰ νὰ τοὺς ὑπερβρέψουν χωρὶς νὰ κουρασθῇ τὸ πεπτικὸ τοὺς σύστημα. Ἡ μύρου ἀποτελεῖ πράγματι μιά εὐκολογώ-νευτη θρεπτικὴ τροφὴ ἐξαιρετικῆς ἀγνότητος, ὑγιεινῆ, πλούσια σὲ βιταμίνες καὶ μεταλλικά ἄλατα.

Ἀπὸ τῶν δίσκων

...πού κυκλοφοροῦν

Ἡ ΜΕΛΩΔΙΑ, Ο ΡΥΘΜΟΣ ΚΑΙ Ἡ ΕΥΓΕΝΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΘΕΛΚΤΙΚΌΤΕΡΑ προσόντα τῶν δίσκων τοῦ Σπέν, ἰδίως ὅταν παίζονται ἀπὸ ἕνα Κορτώ. Ὁ μεγάλος αὐτὸς καλλιτέχνης κατάρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ ὡς τὰ μυσία τῆς ψυχῆς τοῦ συνθέτη καὶ νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὰ ἔργα του κατὰ τὸν τρόπο, ὥστε καὶ ὁ πῶς δύσκολος μουσικοκριτικὸς νὰ μὴν μπορέσῃ παρὰ νὰ τὸν θαυμάσῃ. Δίσκος «Χιζ Μάστερς Βόις»

ΟΙ ΔΙΣΚΟΙ ΦΟΝΤΑΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΔΥΟ ΕΞΑΙΡΕΤΑ ΔΕΙΓΜΑΤΑ προσεκτικῆς ἐργασίας. Ἐνα δίσκο μὲ τὴν 40ῃ συμφωνία καὶ τὴν συμφωνία τοῦ Διὸς τοῦ Μότσαρτ. Παίζει ἡ συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Κλη-δελαντ καὶ διευθύνει ὁ μαέστρος Ζέλλ, ὁ ὁποῖος ἔχει κατακτήσει τὴν συμ-πάθεια ὅχι μόνον τοῦ νέου, ἀλλὰ καὶ τοῦ παλαιοῦ κόσμου.

Ἡ ΙΔΙΑ ΕΤΑΙΡΙΑ ΔΙΣΚΩΝ, Ἡ ΙΔΙΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΑΙ Ο ΜΑΕΣΤΡΟΣ Ζέλλ μᾶς προσφέρουν τὴν 3ῃ συμφωνία τοῦ Μπετόβεν («Ἡρωϊκὴ») σ' ἕνα μόνο δίσκο. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού προσφέρεται ἡ «Ἡρωϊκὴ» μόνη τῆς, σὲ δίσκους ὑψηλῆς πιστότητος.

Ο ΤΖΕΡΡΥ ΜΑΛΛΙΓΚΑΝ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΙΣΩΣ ΜΟΝΟΝ Σ' ΑΥ-τούς πού παρακολουθοῦν ἀμερικανικοὺς ραδιοφωνικοὺς σταθμούς. Κι ὅ-μως, εἶναι ὁ ἐξοχώτερος συνεχιστὴς τῆς παραδόσεως τῆς λαμπρᾶς καὶ καθαρῆς τζάζ. Ἀσφαλῶς οἱ Ἕλληνες θαυμασταὶ τῆς τζάζ θὰ ἐνθουσια-στούν μὲ τὴ νυνριμία του. Μᾶς τὸν παρουσιάζει ἡ Κολούμπια σ' ἕνα δι-σκο μακρᾶς διαρκείας.

Ο ΓΚΑΡΝΕΡ, Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΑΥΤΟΣ ΠΙΑΝΙΣΤΑΣ, ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙ-γνωστος καὶ στὴν πατρίδα μας, ἀνεμένετο δὲ ὅτι θὰ καταλάβῃ τὴν πρώτη θέση στὸ Φεστιβάλ Τζάζ πού ἔγινε στὴν Ἀμερική. Πράγματι, κατέλαβε ὅχι μόνον τὴν πρώτη θέση, ἀλλὰ καὶ ἀπέσπασε τὰ ἐνθουσιώδη σχόλια καὶ τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἡ Κολούμπια, μὲ τὸν ὕπ' ἀριθ. 883 δίσκο τῆς, μᾶς προσφέρει ἀκριβῶς ἐκεῖνα τὰ κομμάτια πού ἔπαιξε στὸ Φεστιβάλ Τζάζ.

ΕΝΑΣ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΔΙΣΚΟΣ ΠΟΥ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ Ἡ «Φίλιπς» εἶναι ὁ Β 09702 μὲ ἑνέα ἐκτεταμένους μελωδίες τοῦ Ἀρτ Τά-τουμ. Οἱ δίσκοι τοῦ ιδιότυπου αὐτοῦ, ἀλλὰ τόσο καλλιεργημένου πιανίστα εἶναι πάντα περιζήτητοι, παρ' ὅλο τὸν πρόωρο κάπως θάνατό του, στὸ λὸς Ἀντζελες, πρὶν ἀπὸ δυὸ χρόνια. Ἀκόμα καὶ ὁ Ραχμάνινωφ εἶχε πρὶν κάποτε πᾶς τὸν θεωροῦσε ἕνα πολὺ διακεκριμένο βιρτουόζο τῆς σύγχρονης μου-σικῆς.

Ο ΑΡΤ ΤΑΤΟΥΜ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΤΟΛΕΔΟ ΤΟΥ ΟΧΑΪΟ ΤΟ 1910. Μικρὸς εἶχε σπουδάσει βιολί, ἀλλὰ ἀργότερα ἀφιερώθηκε στὸ πιάνο καὶ ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται μὲ τὴν ραδιοφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ τοπικοῦ σταθμοῦ τῆς πατρίδος του. Ἡ πρώτη του ἐμφάνιση στὴ Νέα Ὑόρκη ἔγινε ὕστερα ἀπὸ μιά τουρνὲ μὲ τὴν Ἀντελέντ Χάλλ καὶ ἀπὸ τότε ἐπεδλήθη στὸ ἀμε-ρικανικὸ μουσικὸ κοινὸ.

Ἡ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΑΣ ΤΗΣ τζάζ ἦταν σημαντικὴ, ἰδίως λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς λεπτῆς καὶ πειθαρχημέ-νης τεχνικῆς του. Οἱ μελωδίες του ἔχουν μεσότητητα καὶ διαύγεια, καὶ ἡ σειρά αὐτῆς τῆς «Φίλιπς» μὲ τὸν τίτλο «Ὁ Ὀλυμπος τῆς Τζάζ» θὰ ἦταν πράγματι ἑλλειπὴς χωρὶς τὸ «Χθές», τὸ «Ὁ ἄνθρωπος πού ἀγαπᾶ», τὸ «Ξέρω πὼς τὸ ξέρεις», τὸ «Πόσο ψηλὰ εἶναι τὸ φεγγάρι», ἢ τὴ «Χιουμου-ρέσκ».

ΕΝΑΣ ἌΛΛΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ, ΠΟΥ ΕΧΕΙ Τὴ ΣΤΙΓΜΗ ΑΥΤὴ ΓΙΝΕΙ τὸ εἶδωλό της νεολαίας, εἶναι ὁ Λάιονελ Χάμπτον, γνωστὸς κυρίως ἀπὸ τὶς μελωδίες «Στάρ Ντάστ» καὶ «Ὁ ἥλιος τοῦ μεσονυκτίου» πού βρίσκει κανεὶς στὸν τελευταῖο δίσκο τῆς «Φίλιπς» Β 140 Ρ. Ὁ Λάιονελ Χάμπτον γεννήθηκε στὸ Κεντάκυ τὸ 1913 καὶ ὕστερα ἀπὸ μιά σύντομη παραμονὴ στὸ Σικάγο ἐγκατεστάθη τελικῶς στὴν Καλιφόρνια ὅπου ἔπαιξε μὲ διά-φορες ὀρχήστρες.

ΕΚΕΙΝΟ ΠΟΥ ΤΟΝ ΕΠΕΒΑΛΕ ΠΑΝΤΩΣ ἦΤΑΝ Ἡ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ μὲ τὸν Λούι Ἀρμστρονγκ κι ἀργότερα, τὸ 1936, μὲ τὸν Μπέννυ Γκούντμαν. Σήμερα ἡ κάθε του ἐμφάνιση στὶς πόλεις τῆς Ἀμερικῆς προκαλεῖ τέιο συνωστισμό, ὥστε χρειάζεται πάντα νὰ ἐπέμβῃ ἡ ἀστυνομία.

Ο ΝΑΤ «ΚΙΝΓΚ» ΚΟΛ, ΟΣΟ ΚΙ ΑΝ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΔΕΝ παύει νὰ εἶναι ὁ ὕπ' ἀριθμὸν 1 τραγουδιστὴς τοῦ νέου κόσμου. Πολλοὶ πιστεύουν ὅτι θὰ γίνῃ ὁ Μωρὶς Σεβαλλιὲ τῆς Ἀμερικῆς. Δυὸ δίσκοι τῆς Κάπιτολ τῶν 45 στροφῶν μᾶς προσφέρουν δυὸ νέες του ἐπιτυχίες, πού ἔχουν γίνῃ ἤδη «σουξέ» στὴν Ἀμερική. Ἡ μιά εἶναι ἡ Φασκινέισον (Γο-ητεία), ἀπὸ τὸ φιλμ «Ἀριάν». Ἡ δεύτερη εἶναι τὸ «Ἀγγελικὸ χαμόγελο». Καὶ οἱ δυὸ ἀποδίδονται θαυμάσια ἀπὸ τὴν ἀπαλὴ φωνὴ τοῦ «Κίνγκ».

ΚΑΙ ΕΝΑ ΡΟΚ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ. ΤΟ «ΡΟΚ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΠΟΥΤ-νικ», μὲ τὸν Ντόν Λάνγκ. Οἱ ἀνειρευμένοι ταξίδια στὸ ἄπειρο εἶμαι βέ-βαιος ὅτι θὰ καταμαγευθοῦν ἀπὸ τὸν δίσκο αὐτὸ τῆς «Χιζ Μάστερς Βόις». Χορεύοντάς το, ἀσφαλῶς πολὺ γρήγορα θὰ βρεθοῦν στὸ ἄπειρο.

ΠΩΣ ΘΑ ΣΑΣ ΦΑΙΝΟΤΑΝ ΤΟ ΜΑΜΠΟ ΙΤΑΛΙΑΝΟ, ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΡΟ-ζόνε; Τὸ τετριμμένο αὐτὸ μάμπο παίρνει καινούργια ζωὴ μὲ τὸ εὐθυμο ἰταλικὸ κουαρτέτο. Εἶναι ἕνας δίσκος «Παθές» τῶν 45 στροφῶν.

ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΟΡΧΗΣΤΡΕΣ ΕΙΝΑΙ ἀναμφισβήτητως ἐκεῖνη τοῦ Λίν Ρενώ. Πράγματι, τὴν θαυμάζει κανεὶς ἀκούγοντάς τιν σ' ἕνα δίσκο 45 στροφῶν τῆς «Παθές». Τὸ «Ἐάν» εἶναι μιά ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες τῆς λαμπρῆς αὐτῆς ὀρχήστρας. ■ ■ ■

ΠΡΟΣΟΧΗ!

ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΝΕΟΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ;

ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΟΔΗΓΗΣΟΥΝ
ΤΑ ΣΦΑΛΜΑΤΑ ἢ ΟΙ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ

Δίγες ὥρες —οὔτε δυὸ εικοσιτετράωρα ἀκριβῶς— μᾶς χωρί-ζουν ἀπὸ τὴ στιγμή τῆς κρίσεως. Τὸ πῶς τῆς Κυριακῆς ὁ ἑλλη-νικὸς λαὸς θὰ πάρῃ τὴ θέση του μπροστὰ στὰ ἐκλογικὰ τμήματα, προκειμένου νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐτυμηγορία του σχετικὰ μὲ τὸ κόμμα πού πρέπει νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπο κατὰ τὴν ἐρχόμενη τετραετία.

Εἴκοσι ἕξ μῆνες καὶ δώδεκα μέρες πέρασαν ἀπὸ τὴν ψηφοφο-ρία τοῦ 1956, πού ἔδωσε στὴν Ἐθνικὴ Ριζοσπαστικὴ Ἐνωση τὸ 47½% τῶν ψήφων καὶ 165 ἔδρες στὴ Βουλὴ. Τί ἐμεσολάβησε ἔκτοτε ἀπὸ ἀπόψεις ἀντιλήψεων καὶ προτιμήσεων τοῦ ἐκλογικοῦ σώμα-τος, κανεὶς δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ τὸ προσδιορίσῃ μὲ σχετικὴ ἀκρί-βεια. Οἱ πολιτικοὶ οἰωνοσκόποι λέγουν αὐθαίρετα ὅτι θέλουν, Ὁ,τι, δηλαδή, βρίσκεται κοντὰ στὶς προσωπικὲς τοὺς ἐπιθυμίες. Οἱ ἡγεσίες τῶν κομμάτων, ἐπίσης βλέπουν τὰ πράγματα μὲ τοὺς δι-κούς τοὺς φακοὺς καὶ τίς δικές τοὺς ἐλπίδες καὶ ἐπιδιιώξεις. Ὁ-μως, ἡ κοινὴ γνώμη ἐλάχιστη σημασία ἀποδίδει στὰ οἰασδήποτε προελεύσεως προγνωστικά. Οἱ φορεῖς τῆς ἀντιμετωπίζουν τὰ πρά-γματα μὲ τὰ προσωπικά ὁ καθένας κριτήρια.

ΤΟ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΥΝΕΙ ΤΟΝ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΑΝ ΠΑΡΑ ΠΑΣΑΝ ΕΛΠΙΔΑ ΔΕΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ, ΤΟΤΕ ΕΙΝΑΙ ΠΙΘΑΝΕΣ ΟΙ ΝΕΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο,τι πρέπει να σκεφθώ πρωτίστως ο ψηφοφόρος, τη στιγμή που θα φθάσει μπροστά στην κάλπη και θα ετοιμασθεί να ρίξει σ' αυτή το σφραγισμένο μέσο σ' ένα φάκελο έντυπο χαρτάκι, που περιέχει τη γνώμη του, είναι τουτό: Μήπως κάποιες απροσεξίες, κάποια πείσματα ίσως, πιθανώς μερικές βιαστικές κρίσεις, οδηγούν σε αποτελέσματα, τα οποία, επειδή δεν θα λύουν ριζικά το κυβερνητικό θέμα, είναι πιθανόν να δημιουργήσουν ζήτημα νέων εκλογών, μέσα στο 1958, ενώ ακόμα δεν θα έχουν μεταφερθεί στις αποθήκες οι κάλπες της 11ης Μαΐου...

Διαγράφεται, όμως, τέτοιος κίνδυνος; "Ας το εξετάσουμε, βάσει των προϋποθέσεων υπό τις οποίες πραγματοποιείται η μεθυστική ψηφοφορία. Βασικό στοιχείο επί του υποθετικού κινδύνου μιάς δευτέρας εκλογικής μάχης μέσα στο τρέχον έτος, είναι ο νόμος που καθορίζει τον τρόπο κατά τον οποίο θα εκδηλωθεί η λαϊκή έτυμνηγορία. 'Ασφαλώς δεν είναι άξιος του κοινού θαυμασμού ο νόμος αυτός. Θα μπορούσε, χωρίς να εξουδετερώνει τα βασικά συστατικά της ενισχυμένης αναλογικής, να είναι απείρως καλύτερος και απείρως δικαιότερος. Πάντως, όπως διαμορφώθηκε ύστερα από μια στενόκαρδη, κατά το πλείστον, διαδικασία, ούτε άριστος είναι, ούτε τις σημερινές πολιτικές ανάγκες ικανοποιεί στην έκταση που πρέπει. Είναι λίγο μωσαϊκό, λίγο σαρδασαλικό κατασκευάσμα.

Το κριτήριο της χρησιμότητάς του εξεπορεύθη από την ανάγκη εξευρέσεως ενός τρόπου, ο οποίος να εξουδετέρωνε τον κίνδυνο συνεργασίας εθνικοφρόνων κομμάτων με την άκρα αριστερά. Καί, παρά λίγο, δύο, τρία κόμματα, μικρά μὲν κατά την αριθμητική τους δύναμη στη διαλυθείσα Βουλή, αλλά με το παρελθόν τους εθνικώς αδιάδλητο, δα βρίσκονταν σε αδελφικό έναγκαλισμό με την ΕΔΑ. Για λόγους τάξεως πρέπει να υπενμνησθώ ότι στην εξουδετέρωση του κινδύνου, μόνον ο νόμος δεν έπαιξε κανένα ρόλο...

ΠΟΣΟΣΤΑ, ΕΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Αυτό, λοιπόν, είναι το σύστημα που θα κατευθύνει τη διαδικασία, βάσει της οποίας θα εκδηλωθεί η έτυμνηγορία του ελληνικού λαού. Αυτή τη στιγμή, δεν υπάρχει λόγος να επιμεινουμε στο βαθμό της χρησιμότητάς του. Ούτε θα είχε έννοια η υπόμνηση του πρό οκταετίας εναντίον του αναθέματος του κ. Παπανδρέου και η εντύπωση στους θαυματούς χαρακτηρισμούς που εξέτρεψε ο ίδιος τότε —όρθωτα— εναντίον της ενισχυμένης. Αυτό το σύστημα προέκρινε η ογκώδης πλειοψηφία της διαλυθείσας Βουλής. Μ' αυτό φθάνει ο ψηφοφόρος μέχρι της κάλπης.

Το ζήτημα, λοιπόν, τώρα είναι πως θα καταστή δυνατόν, τη νύχτα της 11ης Μαΐου, να αναδυθεί από την ψηφοδόχο μια αυτοδύναμη και ισχυρή κυβέρνηση, η οποία θα μπορούσε να έγγυηθεί τη σταθερότητα, απολύτως απαραίτητη για την ομαλή προώθηση των μεγάλων προβλημάτων του τόπου. Το σύστημα ευνόει ένα παρόμοιο ενδεχόμενο, χωρίς και να το έγγυεται. Το ευνόει από της απόψεως ότι ένα κόμμα μπορεί να εξασφαλίσει αυτοδύναμη πλειοψηφία σε βουλευτικές έδρες, χωρίς να τις καλύπτουν τα γενικά ποσοστά των υπέρ αυτού ψήφων. 'Επί της αντιθέσεως αυτής είναι πιθανόν ότι οι διάφοροι ήττημένοι της εκλογικής μάχης θα θελήσουν να ανακινήσουν συνταγματικά ζητήματα, δ-

πως έχουν τεθεί ήδη ζητήματα έρμηνείας της έννοιας των συνασπισμών ή αυτοτελών κομμάτων.

Οι ειδικοί, που μελέτησαν το θέμα από πάσης πλευράς, πιστεύουν ότι περίπτωση δημιουργίας περιπλοκών, γύρω στη συνταγματικότητα ή μη του εκλογικού νόμου, δεν υπάρχει. Παρά ταύτα είναι πιθανότατο, σχεδόν βέβαιο, ότι θα γίνη συζητητική φασαρία, στην οποία θα θέσουν τέρμα οι αποφάσεις του 'Εκλογοδικείου.

ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΗ Η ΣΥΜΜΑΧΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ;

Οπωσδήποτε, όλες οι υπάρχουσες αυτή τη στιγμή ενδείξεις πείθουν ότι το αποτέλεσμα της λαϊκής έτυμνηγορίας θα είναι να σχηματισθεί μια κυβέρνηση στηριγμένη σε αυτοδύναμη πλειοψηφία και συνεπώς ικανή ν' αντιμετωπίσει υπευθύνως και χωρίς έμπόδια τα μεγάλα προβλήματα του τόπου. 'Εφ' όσον το εκλογικό σώμα θεωρεί ως υπέρτατο αγαθό τη σταθερότητα, υπάρχει έλπις ότι θα κατευθύνει την ψήφο του κατά τρόπο, ο οποίος θα κατοχυρώσει το αγαθό αυτό.

Παρά ταύτα, και επειδή το εκλογικό σύστημα έχει πολλά αδύνατα σημεία, που μπορούν να οδηγήσουν σε κάποια σύγχυση, δεν μπορεί κανείς να πάρη κατηγορηματική θέση σχετικά με το θέμα της αυτοδύναμης πλειοψηφίας. 'Ας υποθέσουμε, λοιπόν, ότι το πρώτο κόμμα θα φέρη 149 έδρες. Ποιά είναι τα ενδεχόμενα που διαγράφονται στην περίπτωση αυτή; Κατά τη συνταγματική τάξη, ο 'Ανώτατος 'Αρχων θα καλέσει τον αρχηγό του πρώτου κόμματος —άφου προηγουμένως γίνη η επίσημη κύρωση των αποτελεσμάτων— και θα του αναθέσει τον σχηματισμό της κυβερνήσεως. Δύο είναι οι δρόμοι που ανοίγονται μπροστά στον πολιτικό ήγέτη σ' αυτή την περίπτωση. "Η να μη δεχθώ την εντολή, η να επιδιώξω τον σχηματισμό μιάς κυβερνήσεως συνεργασίας. Είναι, όμως, τούτο —το δεύτερο— δυνατόν;

Θα εξετάσουμε, πρώτα, την έννοια της συνεργασίας. Όπως θα έχουν διαμορφωθεί τα πράγματα στη νέα Βουλή, λόγω του συστήματος, συνεργασία με ένα από τα μικρά κόμματα μάλλον πρέπει ν' αποκλεισθώ. 'Υπό άλλες προϋποθέσεις θα ήταν, ίσως, δυνατόν να καλυφθούν τα κενά της απόλυτου πλειοψηφίας με το τσοντάρισμα ενός μικρού κόμματος, διατεθειμένου —τυχόν— να βοηθήσει την κατάσταση. Τώρα τα μικρά κόμματα —δεν μιλούμε, φυσικά, για την ΕΔΑ— έχουν συγκροτήσει ένα συνασπισμό, του οποίου η διάσπαση δεν είναι εύκολη, τουλάχιστον κατά την πρώτη μετά τις εκλογές περίοδο.

Ε.Ρ.Ε. — ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Στην περίπτωση, λοιπόν, —την καθ' όλες τις ενδείξεις άπιθανη— κατά την οποία δεν θα καταστή δυνατός ο σχηματισμός αυτοδύναμης κυβερνήσεως, θα τεθούν εκ των πραγμάτων οι ακόλουθοι δύο λύσεις: "Η διάλυση της Βουλής σε σύντομο χρονικό διάστημα και προκήρυξη νέων εκλογών εντός του 1958 (με κάποια μετασχηματιστική κυβέρνηση, ίσως, η οποία θα φροντίσει να ψηφίσει ένα νέο εκλογικό νόμο) ή συνεργασία ΕΡΕ-Φιλελευθέρων.

Βέβαια, δεν γεννιέται αμφιβολία ότι τη λύση των νέων εκλογών ούτε να την διανοηθώ μπορεί κανείς. 'Ο τόπος δεν αντέχει σε αβεβαιότητες και περιπέτειες. Οι ίδιοι οι βουλευτές θα... έπαναστατήσουν, αν ακούσουν, έστω, περί του ενδεχομένου και δεύτερης, μέσα στον ίδιο χρόνο, έμπλοκής στον από πάσης απόψεως εξοντωτικό εκλογικό αγώνα. Τούτο, όμως, δεν αρκεί για την εξουδετέρωση του κινδύνου. Πρέπει να βοηθήσουν και τα πράγματα. Και όταν τίθεται θέμα «αδρόιτου ανάγκης», οι επιθυμίες χάνουν την αξία τους.

Για τις δυνατότητες συνεργασίας ΕΡΕ-Φιλελευθέρων —στη μάλλον άπιθανη, έπαναλαμβάνουμε, περίπτωση που θα προκύψει ανάγκη— τίποτε δεν μπορεί να προεξοφληθώ. Τούτο, επειδή πρέπει να συνδυασθούν πολλές προϋποθέσεις. Καί πρώτα: Πρέπει τα δύο κόμματα να μη θεωρήσουν ως αδύνατο αυτό το ενδεχόμενο. Οι σχετικές, εν τούτοις, προεκλογικές εκδηλώσεις τους δίδουν την εντύπωση ότι μάλλον πρέπει να αποκλεισθώ τούτο. Οι προεκλογικές, όμως, εκδηλώσεις δεν αποτελούν καί... νόμο. Καλύπτουν, εν πολλοίς, ανάγκες ψυχολογικές. 'Αλλά και πάλιν, η τυχόν συμμόρφωση προς την σκοπιμότητα της συνεργασίας, δεν λύει το πρόβλημα. Διότι, η συνεργασία προϋποθέτει σύμπτωση απόψεων στις προγραμματικές κατευθύνσεις της κυβερνήσεως, παραμερισμό αντιθέσεων, καθορισμό των τομέων στους οποίους θα αναλάβουν πρωτοβουλίες τα κόμματα, γενική δημιουργία μιάς ατμοσφαιρας άπείριοιςτος έμπιστοσύνης, χωρίς την οποία η συνεργασία αποτελεί κενό ουσίας όρο.

Η ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Ο ψηφοφόρος της 11ης Μαΐου πρέπει να τα ζυγίσει όλα αυτά, προτού ρίξει το ψηφοδέλιό του στην κάλπη. Πρέπει, δηλαδή, να διευκολύνει το σχηματισμό μιάς αυτοδύναμης κυβερνήσεως, η οποία θα κατοχυρώσει την πολιτική σταθερότητα και θα κατευθύνει την πορεία του πολιτικού βίου στον φυσιολογικό της δρόμο. 'Από της απόψεως αυτής χρήσιμο είναι να απομονωθώ και η ΕΔΑ μέσα στα πλαίσια των πραγματικών της διαστάσεων. Είναι, δηλαδή, ανάγκη να μη αποδώσει το τέχνασμα της βεδισμένης και έξ ειδικού υπολογισμού στρατολογίας μερικών πολιτευτών με εθνικόφρον παρελθόν, οι οποίοι προβάλλονται ως υποψήφιοι της ΕΔΑ απλώς και μόνον για να παρασυρθούν οι αφελείς, οι τυχόν δυσαστετημένοι για τον ένα ή τον άλλο λόγο από τα άστικά κόμματα, ώστε να πικνώσουν τας ψήφους της άκρας αριστεράς με μια οιαδήποτε επιπόλαιη ενέργεια.

Βέβαια, είναι λάθος των τελευταίων κυβερνήσεων το ότι δεν νομιμοποίησαν το Κ.Κ.Ε., ώστε να αφαιρέσουν από την ΕΔΑ το παραπλανητικό προσώπιο, του οποίου τόση εκμετάλλευση γίνεται στον τομέα των εθνικώς απαραδέκτων συνεργασιών. Με την πραγματική του μορφή, τη στυγνή, την απογυμνωμένη από κάθε είδους επιτήδευση, το Κ.Κ.Ε. δεν μπορεί να στεγάσει παρά μονάχα τους συνειδητούς οπαδούς του. Γιατί, απλούστατα, η ΕΔΑ έχει την ευχέρεια να κάνει προγραμματικές ψευτοπαράσεις, όταν το καλή ή σκοπιμότητα, ενώ το Κ.Κ.Ε. δύσκολα απομακρύνεται από την μονολιθικότητά του, αλλά και όταν θέλσει τυχόν να απομακρυνθώ, θα προδώσει τους σκοπούς του, οι οποίοι είναι απόλυτα εύθυγαμισμένοι με τους σκοπούς και την πολιτική του διεθνούς κομμουνισμού.

ΝΑ ΨΗΦΙΣΟΥΝ ΟΛΟΙ...

Και τούτο ακόμη, για όσους δεν παρακολουθούν ή δεν αντιλαμβάνονται τις ακροασίες της ΕΔΑ: Οι φίλοι της άκρας αριστεράς, καθώς και οι φίλοι των... φίλων της —των πέντε, έξι μη συνειδητών κομμουνιστών που, αναζητώντας κάποιο υπόβαθρο εκλογικής επιτυχίας, κατέφυγαν αφέλιστα υπό τις προστατευτικές της πτέρυγες— θα ψηφίσουν μέχρις ενός. 'Από την κάλπη δεν θα λείψει ούτε μιά ψήφος τους. 'Αν σημειωθώ, λοιπόν, άποχή, θα προέρχεται από τις τάξεις των εθνικο-

φρόνων πολιτών, όπως, δυστυχώς, συμβαίνει κατά κανόνα σε κάθε ανάλογη περίπτωση.

Αυτή τη φορά, όμως, η οιασδήποτε έκτασεως άποχή, θα είναι άσυγχωρητη και επικίνδυνη. 'Επικίνδυνη κυρίως από της απόψεως ότι είναι πιθανόν να καταστήσει αδύνατη τη δημιουργία των προϋποθέσεων, οι οποίες είναι απαραίτητες για την απόλυτη πλειοψηφία, που χρειάζεται για τον σχηματισμό μιάς αυτοδύναμης κυβερνήσεως. Καί χωρίς αυτή την αυτοδύναμη κυβέρνηση, οι ενδεχόμενες συνέπειες είναι πολλές και όπωσδήποτε όχι ευχάριστες. Πρώτη δέ από τις συνέπειες αυτές, θα είναι ο κίνδυνος δημιουργίας ζητήματος νέων εκλογών μέσα στο 1958. 'Ακριβώς μετά το μέτρημα των ψήφων της 11ης Μαΐου!...

ΚΑΙ Η ΠΟΙΟΤΗΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΒΟΥΛΗΣ

Αλλ' ανεξάρτητα από όλα αυτά, το πόσο θα ζήση η νέα Βουλή θα εξαρτηθώ και από την ποιότητα εκείνων που θα την απαρτίσουν. Αυτή τη στιγμή διαγωνίζονται 1.500, περίπου, υποψήφιοι για την κατάληψη 300 θέσεων. Ποιά θα είναι η σειρά επιτυχίας των κομμάτων, δεν είναι πολύ δύσκολο να το προσδιορίσει κανείς από τώρα. 'Αδύνατο είναι να προσδιορισθώ η σειρά επιτυχίας των προσώπων, αν εξαιρεθούν 20-25 γνωστοί παράγοντες της πολιτικής ζωής, των οποίων είναι ακλόνητη ή άτομη δύναμη.

'Η σύνθεση, εν τούτοις, της νέας Βουλής θα παίξει αποφασιστικό ρόλο στην μακροβιότητα του Σώματος, αν δεν τεθώ, από τους λόγους που εκθέσαμε ανωτέρω, ζήτημα νέας προσφυγής στη λαϊκή έτυμνηγορία εντός του 1958. 'Από της απόψεως αυτής η διαλυθείσα Βουλή δεν θα μείνη στην κοινοβουλευτική ιστορία ως παράδειγμα προς μίμηση. 'Ελάχιστες είναι οι στιγμές του διετούς βίου της, κατά τις οποίες δρέθηκε μέσα στα πλαίσια του προορισμού της. Το μικροκομματικό πνεύμα κυριάρχησε στις περισσότερες εκδηλώσεις της. 'Η διεκπεραίωση της νομοθετικής εργασίας έγινε συνήθως με περιορισμένα κριτήρια, κάποτε με διάθεση προχείρου εξοικονομήσεως των πραγμάτων, συνήθως με συμβιβασμούς και αμοιβαίες παραχωρήσεις μεταξύ συμπολιτεύσεως και αντιπολιτεύσεως, αλλά σχεδόν κατά κανόνα με αδιαφορία του όγκου των βουλευτών, όχι σπάνια και χωρίς άπαρτια.

Δεν υπήρξε άξιος θαυμασμού και ο πρόπος κατά τον οποίο λειτούργησε ο μηχανισμός του έλεγχου. 'Η έξηγηση των φαινομένων, που ήταν μοιραίο να ριχθούν τη στάθμη της κοινοβουλευτικής λειτουργίας, πρέπει να αναζητηθώ στο ότι οι περισσότεροι από τους πατέρες του έθνους δεν σκέφθηκαν και δεν θελήσαν να εκτιμήσουν την άποστολή τους κατά την πραγματική της σημασία. 'Ενετόπισαν τα ενδιαφέροντά τους στον ψηφοθηρικό τομέα και αυτόν φρόντιζαν να υπηρετούν σε κάθε περίπτωση.

Τα κόμματα τώρα κάνουν την αναμέτρησή τους με τον κύριο όγκο των παλιών δυνάμεών τους και με νέα στοιχεία. Το λαϊκό αίτημα της ανανεώσεως δεν ικανοποιήθηκε, παρά κατά ένα ποσοστό. Για το λαϊκό, όμως, κριτήριο, ανανέωση δεν σημαίνει, απλώς, αλλαγή φρουράς. Σημαίνει προώθηση στη δημοσία ζωή νέων, ζωντανών, δημιουργικών στοιχείων. Κατά πάσαν πραγματοποιήθηκε τούτο, έστω σε περιορισμένη έκταση, θα το αποδείξη η λειτουργία της νέας Βουλής.

ΚΩΣΤΑΣ Ζ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΞΑΠΛΩΜΕΝΟΙ, Ο ΕΝΑΣ ΠΛΑΙΟ ΣΤΟΝ ΑΛΛΟΝ, Ο ΛΙΟΥΜΠΕ, Ο ΔΑΜΙΑΝΟΣ, Ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Κ' Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥΣ ΠΕΡΑΣΑΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ
ΦΥΓΑΔΕΣ ΤΟΥ "ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ"

Ο ΤΡΑΪΚΟ ΝΤΑΜΙΑΝΩΦ ΙΒΑΝΩΦ, ΧΑΡΗ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ ΠΟΥ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΕ Ο ΛΙΟΥΜΠΕ, ΜΠΟΡΕΣΕ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΗ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΠΙΘΑΝΗ ΣΤΑΣΗ
(Φωτογραφίες U.S.E.P.)

“Όταν οί καρδιές είναι χαλυβδωμένες ή έλευθερία κερδίζεται

ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΜΕ ΜΙΑ “ΚΡΑΪΣΛΕΡ,” ΜΟΝΤΕΛΛΟ 1928

ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΙΒΑΝΩΦ ΑΝΑΠΝΕΕΙ ΤΩΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Πολλοί είναι αυτοί που «διαλέγουν την έλευθερία». Συχνά οί μέθοδοι που χρησιμοποιούν για να ξεφύγουν από τους «παραδείσους» έχουν μια πυκνή δραματικότητα, γιατί ο θάνατος παραμο-
νεύει τα τολμηρά βήματά τους. Άνάμεσα όμως στους έραστής του δυτικού τρόπου ζωής παίρνει
τελειώς ξεχωριστή θέση ή περίπτωση τής βουλγαρικής οικογενείας, που έφθασε προσφάτως στην
έλευθερη έλληνική γη. Ό τρόπος τής φυγής συνδύαζε την φαντασία με την ύπομονητική μελέ-
τη, την έφευρετικότητα με το πείσμα, το θάρρος και το θεαματικό στοιχείο ενός παμπάλαιου τα-
ξι, που απέδειξε θαυμάσιο τεθωρακισμένο όχημα. Ήσαν δυνατός οί καρδιές των έπιβατών του...

Τόν “λέγανε Τράϊκο ο Ταξιτζής...

Γεννήθηκε σ' ένα σέρβικο χωριό, το Βελμέφτσι, πέντε 50 χρόνια
τόρα.

Κάποτε γνώρισε ένα κορίτσι καστανόξανθο που το λέγανε Μαρία.
Την αγάπησε, την παντρεύτηκε, πέρασε τα σύνορα, έστησε το σπιτι-
κό του σε μια πόλη βουλγάρικη, τη Ντούμπνιτσα. Σίμωσε πιά τα
τριάντα...

Νεώτερη κατά είκοσι χρόνια, μοντέλο του 1927, ήταν ή «Κράϊ-
σλερ», το ταξί του. Φτιαγμένοι για σκληρή ζωή κ' οί δυό, στους
στουρνάρόδρομους τής βουλγάρικης υπαίθρου.

Κάποτε ήρθαν τα παιδιά, κι' ο πόλεμος.

Ό Λιούμπε, ο Δαμιανός, ο Κωνσταντίνος, γνώρισαν από κοντά
πρώτα το θάνατο κ' ύστερα την ίδια τη ζωή.

Ζωή σκληριάς, άνέχειας, πείνας...

Ζωή «παρπεταστική».

Ζωή «άθόαστακτη», είπε μια μέρα ο γιός, ο “Ιβάνωφ.

“Όλη τη μέρα ή φαμίλια δούλευε για το ψωμί το καθημερινό.
Τό θράδυ, στο άπόρρητο τής οικογενειακής έστίας, συναμοτούσε.
Στά πενήντα του πιά ο Τράϊκο Νταμιάνωφ “Ιβάνωφ ένοιωθε πώς
τότε ακριβώς άξίζει να καλυτερέψη κανείς τη ζωή του, όταν ή όση
του μένει είναι λιγιστή.

«Θά φύγουμε», είπε ο Τράϊκο, ο Ταξιτζής.

«Πώς;» ρώτησε φοβισμένη ή γυναίκα, ή Μαρία, με την ένδομηχη
έπιφυλακτικότητα τής μάνας, που φοβάται κάθε μετακίνηση και
κάθε περιπέτεια.

Τά μίλησαν, τά σπούδασαν.

Ό κάτοχος τεσσάρων τροχών νοιώθει πάντα πολύ πιό έλευθερος,
στο σύγχρονο κόσμο μας, και στο κάτω-κάτω, εκείνη ή «Κράϊσλερ»,
το ταξί, ήταν μέλος αναπόσπαστο αυτής τής γεροδεμένης οικογέ-
νειας.

«Θά φύγουμε με την Κράϊσλερ», άποφάσισαν.

Στά δυτικά τής Βουλγαρίας το παρσπέτασμα ξανοίγει σε μια
μισοπαρήγορη έλκυστική ρωγή: την Γιουγκοσλαβία του Τίτο.

«Θά πάμε στην Όχριδα, να δούμε τους συμτέθερους», είπε ο
Τράϊκο, ο Ταξιτζής. «Όχι για να μείνουμε εκεί, αλλά τουλάχιστον
για να μην είμαστε εδώ».

Πήραν άδεια, ξεκίνησαν.

Μέσ' στη φαρβειά του ζώνη, κάτω από την άγρια μά ζεστή φανέλ-
λα τής δουλειάς, ο Τράϊκο είχε κρύψει ένα μαχαίρι.

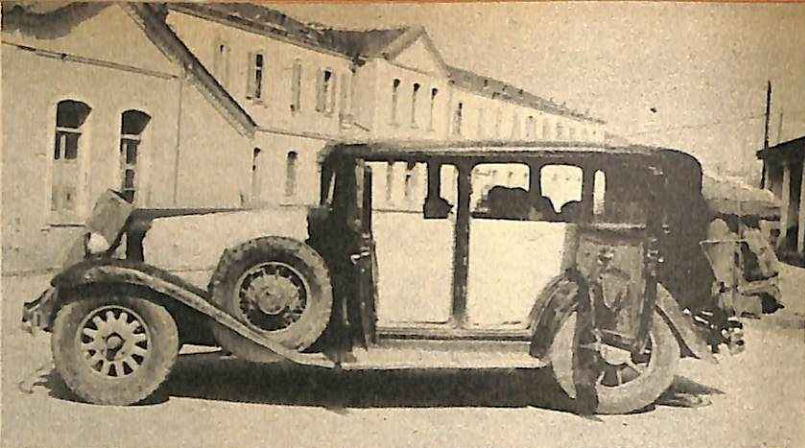
Κι' ο Λιούμπε, ο μικρός, ο έφηβος, έκρυψε τα κατασβίδια του και
τάλλα σύνεργα τής ηλεκτροτεχνικής ποδχε σπουδάσει στο σχολείο.

Τό τεθωρακισμένο έτοιμάζεται

Ανοιξη — πέρυσι τον Άπριλη — έφτασε ή φαμίλια στην Όχριδα
κι' ο Τράϊκο βρήκε στα πατρικά χώματα, εκεί στο μικρό χωριό,

ΕΝΑ ΑΠΟ τὰ προβλήματα πού αντιμετώπισε ὁ Ἰθάνωφ, ἦταν οἱ σφαίρες τῶν σκοπῶν. Τὸ «ἔλυσε» μὲ τὴν θωράκιση πού ἔκανε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ παμπалаίου αὐτοκινήτου του, μὲ πλάκες τσιμέντου.

- Καλῶς ὠρίσατε
εἶπε ὁ Ἕλλην ἀξιωματικός
- Καλῶς σὰς θρήκαμε!..

τὸ Βελμέφτσι, ἀπ' ὅπου εἶχε ξεκινήσει, τὴν ἀδελφή του καὶ μερικοὺς ἄλλους συγγενεῖς. Φτωχικά ζούσανε, — φτωχὰ ἔζησαν κοντὰ τους καὶ οἱ Ἰθάνωφ. Σ' ἕνα καλύδι, στὴν ἄκρη τοῦ χωριοῦ, κοντὰ στὸ δάσος μὲ τίς φουντουκιές.

Μάγευσαν τοὺς καρπούς, τοὺς πούλαγαν, ἀγόραζαν ψωμί.

Μ' ὅτι πείσσευε, ἀγόραζαν τσιμέντο...

«Σπουδαῖο», εἶπε κάποτε ὁ Λιοῦμπτε Ἰθάνωφ, ὁ γιός, ὁ σπουδαγμένος. «Μετά τὴ θωράκιση θ' ἀκολουθήσει ὁ μηχανικός ἐξοπλισμός...»

Μὲ μάτια γεμάτα ἀπορία, στὸ μικρὸ καλύδι, τὸν κοίταγαν ὁ Νταμιανὸ κι' ὁ Κωνσταντίνος, νὰ μαστορεύῃ κάτι καθρέφτες καὶ νὰ δοκιμάζῃ τὴν πρισματικὴ τους συνοχή, παίζοντας μὲ τίς ἀνοιξιάντικες ἡλιαχτιδές...

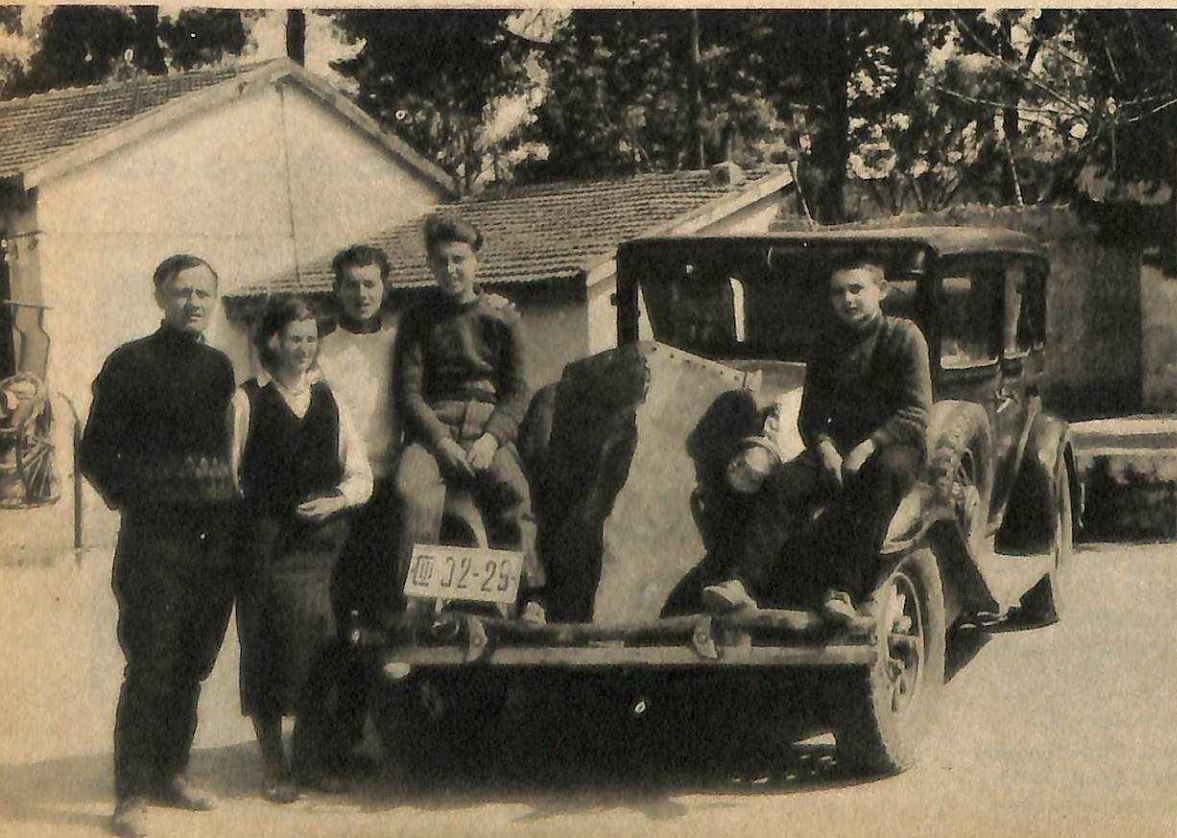
Αὐτὸ ἦταν τὸ σχέδιο τῶν Ἰθάνωφ:

Νὰ κυλήσουν μὲ κάποιο τρόπο, ὅσο πιὸ κοντὰ στὰ σύνορα, νὰ φτάσουν ἀντίκρου στὶς σκοπιές, νὰ φουλάρουνε, νὰ ὀρμήσουνε, νὰ σπάσουν τὴ δοκὸ, νὰ βρεθοῦν σὲ χῶμα ἐλληνικό, σὲ χῶμα ἐλεύθερο...

Γιὰ τ' ἄλλα, — ὁ Παντοδύναμος καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Πολιτικῶν Φυγάδων...

Ὅλο τὸ πρόβλημα, λοιπόν, ἦταν οἱ σφαίρες τῶν σκοπῶν: ὅθεν τὸ τσιμέντο. Ντύσανε μ' αὐτὸ τὸ ἐσωτερικὸ στὸ ὕψος τῶν παραθύρων, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται. Ἐτοίμασαν καὶ μὴν ἀρματωσιά γιὰ τὸ «κατῶ», — γερή, σιδερένια, μυτερή, σὰν τὰ «κρίρια» τοῦ παλιοῦ καιροῦ μὲ τὰ ὁποῖα κούρσεύανε τὰ κάστρα.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗ ΓΕΡΙΚΗ ΚΑΙ... ΑΡΜΑΤΩΜΕΝΗ «ΚΡΑΥΣΛΕΡ», ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΕΦΕΡΕ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Κι' ὁ Τράϊκο, ὁ πατέρας, ὁ ὁδηγός; Ἐκτεθειμένος θὰ ἦτανε ἂν καθόταν ἔτσι στὸ τιμόνι, μόνος, ὁρατός, στόχος τῶν φρουρῶν. Ὅθεν, τὸ περισκόπιο τοῦ Λιοῦμπτε, — κ' ἐκεῖνοι πού τὸν γνώρισαν τοῦτον τὸν μπιρμπιλομάτη Σερβοβούλγαρο προβλέπουνε πὼς μέλλον λαμπρὸ τὸν περιμένει σ' ὅποιο Πανεπιστήμιο τοῦ Νέου Κόσμου τύχει τώρα νὰ βρεθῇ. Γιατὶ δὲν ἦτανε μόνο πού τὸ κατασκεύασε αὐτὸ τὸ περισκόπιο, μὲ περισσὴ μαστοριά. Ἦταν καὶ πού τὸ σκέφτηκε, — παίρνοντας τὴν ἰδέα ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐκεῖνα πρωτόγονα περισκόπια ἀπὸ χαρτόνι πού χρησιμοποιοῦν στὶς παρελάσεις!

Ἡ μάνα, ἡ Μαρία προσέφερε μιά προσευχή. Μὲ τέσσερις ἀντρες γύρω τῆς ἐνοιώθε μιά παράξενη σιγουράδα.

Κύλησε ὁ χειμώνας, συμπληρώθηκαν τὰ σγέδια, μελετήθηκε ἡ διαδρομὴ, θρέθηκε μιά δικαιολογία γιὰ τοὺς συμπεθέρους (τάχα πᾶνε νὰ γυρέσουνε δουλειὰ στὸ Μοναστήρι) ἤρθε τὸ Πάσχα, ἤρθε κ' ἡ Κυριακὴ ἐκεῖνὴ τοῦ θωμά...

Μεσάνυχτα, — ὥρα μπῆν γιὰ τοὺς Ἰθάνωφ...

«Καλῶς σὰς θρήκαμε!»

Τρεῖς ὥρες ἀργότερα, μέσα στὴ νύχτα τῆς βαθείας, ἡ «Κράισλερ» γοργανασσίνοντας, σταμάτησε σ' ἕνα μικρὸ σέρβικο χωριό, τὴν Κοκορέτσανη. Μὲ τίς τελευταῖες οἰκονομίες τοῦ ὁ ἀτρόμητος Ἰθαλγὸς τῆς ἐλευθερίας ἀ-

γόρασε εἴκοσι λίτρα βενζίνη καὶ προχώρησε, φουλαριστός, γιὰ τὸ φυλάκιο τῆς Νίκης, νὰ προφτάσῃ νὰ περάσῃ τὰ σύνορα πρὶν νὰ χαράξῃ ἡ αὐγή.

Ἦταν στὴ δύση ὁ Αὐγερινός, ὥρα πιά πέντε, τὸ πρωῒ, ὅταν ἀντίκρυσαν, ἀπέναντί τους, τὰ φυλάκια τῆς μεθορίου. Κάτι στρατιῶτες ἐξεχόριζαν, μέσα στὴν ἐσθινὴ μακεδονικὴ καταχνιά. Καὶ κάτι φανάρια...

Κοῦρνιασαν ὅλοι, σφίχτηκαν ὁ ἕνας πᾶνω στὸν ἄλλον, ἀμίλητοι.

Κοῦρνιασμένοι κι' ὁ Τράϊκο, μὲ τ' ἀριστερὸ χέρι κρατοῦσε τὸ τιμόνι καὶ μὲ τὸ δεξιὸ πιέσε τὸ γκάξι. Τριάντα, σαράντα, πενήντα, — ἡ «Κράισλερ», τὸ γέρικο αὐτοκίνητο, ἔδινε τὴ μεγάλη ἀποχαλινευστήριον παράσταση τῆς μηχανικῆς τῆς ζωῆς...

Ξαφνιασμένοι οἱ Γιουγκοσλάβοι φρουροί, μὲ προτεταμένους τὰ αὐτόματα, εἶδαν τὴ σακαράκα νὰ σπάῃ τὴ δοκὸ καὶ νὰ χυμᾷ κατὰ τὰ ἐλληνικὰ φυλάκια. Ξαφνιασμένοι κι' οἱ «Ἕλληνες σκοποὶ προχώρησαν ἀπειλητικοὶ κατὰ τὸ αὐτοκίνητο — φάντασμα. Μιά ἀσπρη σημάδια πρόβαλε, ἕνα χέρι παρακλητικό, δυὸ παιδικές μορφές, μιά μάνα, ἕνας πατέρας...

«Εἴμαστε πρόσφυγες», φωνάζανε, «εἴμαστε θραπέτες. Ζητάμε ἄσυλο».

«Καλῶς ὠρίσατε!» εἶπε ὁ Ἕλλην ἀξιωματικός.

«Καλῶς σὰς θρήκαμε!» εἶπε ὁ Ταξιτζής, ὁ Τράϊκο.

«Καλημέρα σας!» εἶπε κι' ὁ Λιοῦμπτε, ποδχε ἀπ' τὰ πρὶν φροντίζει νὰ μάθῃ λίγα ἐλληνικά...

Πέντε ἀκόμη ἐλεύθεροι

Τώρα οἱ Ἰθάνωφ ὁρίσκονται στὰ χέρια τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν, σ' ἕνα στρατιωτικὸ καταυλισμὸ τῆς Θεσσαλονίκης ὅπου ὁ Λιοῦμπτε ἔχει κάνει ἕνα σωρὸ φίλους μὲ τοὺς πρόσχαρους τρόπους του καὶ τὴν καλωσυνάτη του μορφή.

Γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ δέκα χρόνια φάγανε κρέας τῆς προκοπῆς, ντύθηκαν, ἡσύχασαν, ἀνάσταναν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Προγράμματος Βοηθείας Πολιτικῶν Φυγάδων τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, μὲ τὸν καλλιεργημένον ἐκείνον καὶ θαυασπούδαστο ἐκπρόσωπό της στὴν Ἑλλάδα, τὸν κ. Ἑρλ Μπλέικ Κόξ, πού αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἔξη χρόνια ἔχει ὑποδεχθῇ πᾶνω ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες τέτοιους πρόσφυγες, φροντίζει γιὰ τὴν προώθησή τους στὴν Ἀμερικὴ, ὅπου ἔχουν συγγενεῖς πού μποροῦν νὰ τοὺς βοηθήσουν.

Κ' ἴσως νὰ μπορέσουν νὰ πάρουν μαζί τους καὶ τὴν «Κράισλερ» — νὰ θρῇ κι' αὐτὴ τὴ θέση τῆς σ' ἕνα Μουσεῖο, σὲ μίαν Αἶθουσα, ἐκεῖ ὅπου σιγά-σιγά μαζεῦνονται τὰ ὅσα ὅπλα θρίσκει ὁ ἄνθρωπος κάθε πού νοιώθει νὰ πλαντάζῃ ἀπ' τὴ σκληριὰ κι ἀποφασίζει μὲ κάθε τρόπο ν' ἀνοίξῃ ἕνα παράθυρο, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ξαναγίνῃ ἀφέντης τῆς ζωῆς του.

ΒΑΣ. Λ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ

ΣΤΑΝΤΑΛ

52

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ
ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΥΡΟ

53

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ
ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ

ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΣΟΡΕΛ, ἕνας τυχοδιώκτης

ΚΥΡΙΟΣ ΝΤΕ ΡΕΝΑΛ, δήμαρχος τοῦ Βεριέρ

ΚΥΡΙΑ ΝΤΕ ΡΕΝΑΛ, γυναίκα του

ΜΑΤΘΙΛΔΗ ΝΤΕ ΛΑ ΜΟΛ, ἐρωμένη τοῦ Ἰουλιανοῦ

ΦΟΥΚΕ, φίλος τοῦ Ἰουλιανοῦ

Εἶδος ἔργου: Μυθιστόρημα
ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ: Σταντὰλ (Μαρὶ - Ἀνρὺ Μπεϋλ,
1783 - 1842)

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ: Ψυχολογικὸς Ρεαλισμὸς

ΧΡΟΝΟΣ ΠΛΟΚΗΣ: Ἀρχές 19ου αἰῶνα

ΤΟΠΟΣ: Γαλλία

ΠΡΩΤΟΕΞΕΔΟΘΗ: 1830

Τὸ μυθιστόρημα αὐτὸ ἔχει ἕνα ἀσυνήθιστο χαρακτηριστικὸ. Ὁ κύριος ἥρωάς του εἶναι τυχοδιώκτης. Εἶναι, ὡστόσο, ἐνδιαφέρων τυχοδιώκτης γιατί ὁ Σταντὰλ ἀναλύει τὰ ψυχολογικὰ ὑποσώματα τῆς ἡρώας του καὶ ἐπιχειρεῖ νὰ καταδείξῃ μ' ἐνάργεια πὼς ἡ πᾶλη καὶ ὁ πειρασμὸς ἔπλασαν τὸν δραστήριο ἀλλὰ ροσηρὸ ἐνδοστρεφεῖ χαρὰς τῆς ἀναλὺς κατὰ τὸν ἴδιο ἱσθμὸ τῶν πράξεων τοῦ Ἰουλιανοῦ ὅαν ἔρασι. Ἡ μέθοδος αὐτὴ τῆς συγγραφῆς ἐπιβραδύνει σημαντικὰ τὴ δράση τοῦ ἔργου, ἀλλὰ ἀπ' τὴν ἄλλη μεριὰ κάνει τὸν ἥρωα ἀληθινὸ καὶ κατανοητὸ καὶ μᾶς ἀποκαλύπτει πολλὰς πλευρὰς ἀπὸ τῶν ροπαρὲς συνθηκῶν πὺν ἐπεκράτησαν τότε στὴν γαλλικὴ κοινωνία μετὰ τοὺς Ναπολεωνταίους πολέμους.

Ἰουλιανὸς Σορελ ἦταν γιὸς ἐνὸς μαρκατοῦ σὲ μιά γαλλικὴ κομπολή, τὸ Βεριέρ. Ὁ Ναπολέων εἶχε πέσει, ἀλλὰ ἔξακολουθοῦσε νὰ ἔχῃ πολλοὺς θαυμαστὰς, κι' ὁ Ἰουλιανὸς ἦταν ἕνας ἀπ' αὐτοὺς. Ὁ Ἰουλιανὸς προσποιοῦτο ὅτι ἦταν θαδ. ἀ εὐλαδῆς. Τώρα πού εἶχε πιά νικηθῇ ὁ Ναπολέων, πίστευε ὅτι προτιμότερο ἦταν ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ἱερατικὸ στάδιο παρὰ τὸ στρατιωτικὸ, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ δύναμη. Ἐξ αἰτίας τῆς προσποιοῦ τῆς εὐλαδίας του καὶ τῆς εὐφύας του διορίζεται προγυμναστής τῶν παιδιῶν τοῦ κ. ντὲ Ρενάλ, τοῦ δημάρχου.

Ἡ κυρία ντὲ Ρενάλ σ' ὅλη τὴ ζωὴ τῆς ἦταν πιστὴ σύζυγος καὶ καλὴ μητέρα. Ποτὲ τῆς, ὅμως, δὲν εἶχε ἀγαπήσῃ τὸν ἄντρα τῆς, ἕνα ἀγροικὸ τύπο πού δὲν ἦταν εὐκόλο νὰ ἐμπνεύσῃ ἔρωτα σὲ ὅποιαδήποτε γυναίκα. Ἡ κυρία ντὲ Ρενάλ ἐρωτεύθηκε τὸν χλωμὸ νεαρὸ προγυμναστὴ τῶν παιδιῶν τῆς. Ὁ Ἰουλιανὸς θεώρησε ὑποχρέωσή του νὰ τῆς κἀν τὸν ἐρωτευμένο, γιὰ νὰ μπορέσῃ ν' ἀναδειχθῇ χρησιμοποιοῦντας τὴν ἐπιρροήν της. Ἐπειτα ὅμως ἀπὸ λίγο διάστημα κατὰλαβε πὼς ἦταν πραγματικὰ ἐρωτευμένος μὲ τὴν κυρία ντὲ Ρενάλ.

Τὸν ὁ Ἰουλιανὸς πῆγε γιὰ μερικὲς ἡμέρες νὰ μείνῃ μὲ τὸν Φουκέ, ἕνα φτωχὸ φίλο του, ὁ Φουκέ προσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ νὰ γίνον συνεταιροὶ σὲ ἐπιχειρηματικὰς ἐργασίες. Ὁ Ἰουλιανὸς ἀρνῆθηκε. Τοῦ ἄρεσε πολὺ ἡ ἐπιρροὴ πού ἀσκούσε στὴν ἐρωμένη του.

Ὁ κ. ντὲ Ρενάλ ἔμαθε ἀπὸ ἀνώνυμο γράμμα τοῦ κ. Βαλενὸ, τοῦ διευθυντοῦ τοῦ πτωχοκομείου, τὴν ἀπιστία τῆς γυναίκας του. Ὁ κ. Βαλενὸ, εἶχε πλουτίσει μὲ σκοτεινὸ τρόπο. καὶ τώρα ζήλευε πού ὁ δήμαρχος εἶχε παιδα-

γωγὸ. Κάποτε εἶχε μάλιστα ἐπιχειρήσει χωρὶς ἐπιτυχία νὰ δημιουργήσῃ σχέσεις μὲ τὴν κυρία ντὲ Ρενάλ.

Οἱ ἐρασταὶ κατάρωσαν νὰ ἐξαμαλύνουν τὴν κατάσταση. Ὁ κύριος ντὲ Ρενάλ συμφώνησε νὰ φύγῃ ὁ Ἰουλιανὸς γιὰ τὸ σεμινάριο τῆς Μπεζανσόν, κυρίας γιὰ νὰ μὴ τὸν προσλάβῃ ὁ Βαλενὸ. Μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ Ἰουλιανοῦ, ἡ κυρία ντὲ Ρενάλ κυριεύθηκε ἀπὸ τύψεις. Ἡ συνειδήσή της τὴν ἐτύπτε γιὰ τὴ μοιχεία καὶ ἔγινε θρησκόληπτη.

Ὁ Ἰουλιανὸς δὲν περνοῦσε καλὰ στὸ σεμινάριο, γιατί ὁ δῆμος ἐκεῖ ἕνα πλήθος ὑποκριτῶν. Οἱ συμπαθηταὶ του δὲν τὸν ἀγαποῦσαν καὶ φοβόντουσαν τὸ ὄψι πνεῦμα του. Μοναδικὸς του φίλος ἦταν ὁ ἀδελφὸς Πιράρ, ἄνθρωπος ὑψηλοῦ ἡθικοῦ ἀναστήματος.

Μετὰ ἀπὸ τὸν Ἰουλιανὸς πῆγε νὰ βοηθήσῃ τὴν διακόσμηση τῆς Μητροπόλεως καὶ ἐκεῖ συνάντησε κατὰ τύχην τὴν κυρία ντὲ Ρενάλ. Ἐκεῖνὴ λιποθύμησε, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ τὴν βοηθήσῃ γιατί τὰ καθήκοντά του τὸν καλοῦσαν ἄλλοῦ. Ἐφυγε συντετριμμένος.

Ὁ Ἀδελφὸς Πιράρ ἔχασε τὴ θέση του στὸ σεμινάριο, γιατί ὁ ἐπίσκοπος τῆς περιοχῆς τὸν ἀντιπαθούσε. Ὁ ἀδελφὸς εἶχε ὑποστηρίξει τὸν μαρκήσιο ντὲ Λα Μόλ, πού εἶχε δικαστικὰς διενέξεις μὲ τὸν ἐπίσκοπο. Ὅταν ὁ ἀδελφὸς ἔφυγε ἀπ' τὸ σεμινάριο, ὁ μαρκήσιος τοῦ δῆκε μὴ θέσῃ στὸ Παρίσι, καὶ προσέλαβε γιὰ γραμματέα του τὸν Ἰουλιανὸ.

Ὁ Ἰουλιανὸς ἔφθισε μὲ χαρὰ τὸν σεμινάριο. Πηγαίνοντας στὸ Παρίσι ἐπισκέφθη κε κρυφὰ τὴν κυρία ντὲ Ρενάλ. Στὴν ἀρχὴ ἐκεῖνὴ ἀπέριψε τίς προτάσεις του, γιατί δὲν ἤθελε νὰ ξαναγίνῃ ἀμαρτωλὴ. Ἀλλὰ στὸ τέ-

λος ἐνέδωσε πάλι στὶς ἱκεσίες του. Ὁ κύριος ντὲ Ρενάλ ὑπαμώσθησε τὸ συμβᾶν καὶ ὤρμησε ἀιφνιδιστικὰ στὸ δωμάτιό τῆς συζύγου του. Ὁ Ἰουλιανὸς πῆδησε ἀπ' τὸ παράθυρο καὶ κινδύνεψε νὰ σκοτωθῇ.

Ἐκπληνῶντας τὴν ἐργατικότητα τοῦ Ἰουλιανοῦ ὁ μαρκήσιος, τοῦ ἐμπιστεύθηκε πολλὰ μυστικὰ τῶν ὑποθέσεων του. Ὁ Ἰουλιανὸς γευσμάτιζε μὲ τὴν οἰκονέμειαν καὶ γινόταν δεκτὸς στὸ σαλόνι ὅταν εἶχαν ἐπισκέψεις. Ἡ μαρκήσια ντὲ Λα Μόλ ἦταν πολὺ περήφανη γιὰ τὴν καταγωγή της. Ἡ κόρη της Ματθίλδη ἔδειχνε ὅτι εἶχε τίς ἴδιες ιδέες. Ἦταν μιά κοπέλα μὲ ὁμορφὰ μάτια, κλειστὴ στὸν ἑαυτὸ της. Ὁ ἀδελφὸς τῆς, ὁ κόμης ντὲ Λα Μόλ, ἦταν εὐγενέστατος καὶ εὐχάριστος μέλος. Ὁ Ἰουλιανὸς ὅμως βρήκε τὴν ὑψηλὴν παρυσινὴ κοινωνία πλεγματικὴ. Δὲν ἐπιτρεπόταν νὰ ἐκφράζῃ κανεὶς τίς ιδέες του.

Ὁ Ἰουλιανὸς ἔπαιρνε κρυφὰ τόμους τοῦ Βολταίρου ἀπ' τὴ βιβλιοθήκη τοῦ μαρκησιοῦ καὶ τοὺς διαβάζε στὸ δωμάτιό του. Ἐμῖνε κατὰπληκτος ὅταν ἀνακάλυψε πὼς καὶ ἡ Ματθίλδη ἔκανε τὸ ἴδιο. Σὲ λίγο ἀρχίσαν νὰ περιᾶνε πολλὰς ὥρες μαζί, ἂν καὶ πάντοτε εἶχε τὴν αἴσθησιν ὅτι ἦταν ὑπέρτης καὶ πὼς ἀργὰ ἡ γρήγορα ἡ ὑπερομὴ τῆς Ματθίλδης θὰ τὸν πλῆγωνε. Ἡ νεαρὴ γυναίκα τὸν ἐρωτεύθηκε γιατί ἦταν πολὺ διαφορετικὸς ἀπ' τοὺς πληκτικούς νεαροὺς τῆς τάξεώς της πού τὴν τριγύριζαν.

Ὁ Ἰουλιανὸς πέρασε δυὸ νύχτες μαζί της, ἀλλὰ τότε ἡ Ματθίλδη σκέφτηκε ὅτι ἦταν ταπεινωτικὸ γι' αὐτὴ νὰ εἶναι ἐρωμένη τοῦ γραμματέα τῆς. Ἡ ὑπερομὴ τῆς πλῆγωσε τὸν Ἰουλιανὸ. Κατέστρωσε ἕνα σχέδιο γιὰ νὰ τὴν κατακτήσῃ καὶ γιὰ νὰ κυριαρχήσῃ ἐκμεταλλεόμενος τὰ ἰσχυρὰ της μέσα.

A black and white sketch of a man with a beard and long hair, wearing a robe, likely a historical figure. The drawing is done in a simple, expressive line style. The man has a serious expression, with deep-set eyes and a prominent nose. His hair is long and wavy, and he has a full beard. He is wearing a robe with a high collar. The background is plain.

δυναμική φυσιογνωμία του Ναπολέοντα, που τον έθαυμαζε μ' όλο του το είναι. Απ' αὐτή την ἐπίδραση γεννήθηκαν πολλοὶ ἀπ' τοὺς ἥρωες τοῦ Σταντάλ, ὅπως ὁ Ζὺλ Σορέ, σὲ «Κόκκινο καὶ τὸ Μαύρο», ἀλλὰ καὶ ὁ ἀριστοκρατικὸς Φαβρίκιος τοῦ «Σαντορέ ντὲ Πάριμ», ποὺ εἶναι τίποτ' ἑκατόν ἑνὲς ἐργαζία, μὲν ἐννοησιμότητα, ποὺ γὰρ νὰ ἱκανοποιηθῇ φθόνει κ' ὡς τὸ ἔργαζία. Ὁ Σταντάλ, ποὺ μένει ὅς τὰ σήμερα ὁ μεγάλος δάσκαλος τοῦ γαλλικοῦ μυησιοσώματος, ἔγραψε τ' ἀκόλουθα ἔργα: «Αἱμάνας» (1827). «Τὸ κόκκινο καὶ τὸ μαύρο» (1831). «Σαντορέ ντὲ Πάριμ» (1839). «Ἡ ἡρωμένη τοῦ Καστροῦ, «Γράμματα ἀπ' τὴ Βιέννη γιὰ τὸν Χάυντον» (1814), «Ραβάνας καὶ Σαϊζέτη» (1823), «Περί τοῦ ἔρωτος» (1822). Μετὰ τὸν θάνατό του, το 1824, ἐκδόθηκαν τὰ ἔργα του «Ἡ ζωὴ τοῦ Ναπολέοντα» (1876), «Ἡ ἑξωτὴ τοῦ Ἑρρίκου Μπωλάρ» (αὐτοβιογραφία, 1890) κ.ά.

“Άρχισε να πολιορκή μια νεαρή κυρία, που ήταν βράχος ήλίκης. Της έστειλε έρωτικά γράμματα που τα αντίγραφε από ένα έγγειοιδιο έρωτικής τέχνης. “Όταν ή Ματθίλδη νόμισε πως τόν έχασε, κατάλαβε πόσο τόν αγαπούσε. Παραδόθηκε άμαχητί. “Ο ‘Ιουλιανός είχε θριαμβήσει. “Αλλά δέν θά την άφηνε πιά άπό τού πάρη τόν άέρα. Της φέρονε ψυχρά, πράγμα που μεγάλωνε τó πώτος της Ματθίλδης.

τὴν ἀρχὴν ὁ μαρκήσιος ἔγινε ἕξω φρενῶν.
Ἔπειτα ὁμως κατάλαβε πῶς δὲν ὑπῆρχε
ἄλλη διέξοδος. Θὰ ἔκανε τὸν Ἰουλιανὸ πλῆ-
σιο καὶ σημαντικὸ πρόσωπο. Τὸν παραχώρησε
περιουσία καὶ τίλους ἀπὸ τὸν διώρισε ἀξίω-
ματικὸ. Ξετρελλανόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν του
οἱ Ἰουλιανὸς, μόλις πιά σκεπτόταν τὴν Ματθίλδη.

ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ

Όταν έφτασε δεκαεπτά χρονών, ο Φαμπρίτζιο αποφάσισε να πάει στο στρατό του Ναπολέοντος. Ή μητέρα του και η θεία του τον Ικέ-

Δικάστηκε και καταδικάστηκε σὲ θάνατο, μολοντοὶ οἱ σφαίρες του δὲν εἶχαν σκοτώσει τὴν κυρία ντὲ Ρενάλ. Ἡ κυρία ντὲ Ρενάλ τὸν ἐπισκέφθηκε στὴ φυλακὴ καὶ τὸν ἰκέτευσε νὰ ἐφεσθάλῃ τὴν ἀπόφασιν. Καὶ οἱ δύο ἐνωίσαναν ὅτι ἦταν ἐρωτευμένοι ὅσο τὴν πρώτη μέρα. Ἡ κυρία ντὲ Ρενάλ ἦταν ἡ μεγάλη του ἀγάπη. Ἡ ἄχρωμη Ματθίλδη τὸν ἐπληκτὴ καὶ τὸν θύμωνε.

Κάποια γυναίκα αγαπούσε έναν πρόγονο της Ματθίλδης με πάθος. Όταν ο πρόγονος άποκεφαλίστηκε, η έρωμένη του είχε πάρει το κεφάλι και το έβαψε. Το ίδιο έκανε και η Ματθίλδη, υπακούοντας στην οικογενειακή παράδοση. Έβαψε το κεφάλι του Ίουλιανού με τα χέρια της και έντυσε τη σπιτλιά με μάλλινο φερμένο από την Ίταλια.

τευσαν, άλλα έπόμενε στην απόφασή του. Ό πατέρας του Φαμπρίτζίο ήταν πολύ τοιγούνης, έτσι η μητέρα του δεν έλεγε στη διάθεσή της λεπτά για να του δώσει. Η θέση του όμως η Τζίνα του έρρανε στο σασκάκι μερικά μικρά διαμαντίνια. Με πλαστό διααθητήριο, ο Φαμπρίτζίο ξεκίνησε για το Παρίσι, μεταμφιεσμένος σε πωλητή αστρολογικών συσκευών.

Ἀκολουθώντας ένα τάγμα του Ναπολέοντος βγήκε από τὸ Παρίσι. Ἀλλὰ συνελήφθη σὰν καταστάσιος καὶ φυλακίστηκε. Ὁ ἐνθουσιασμός καὶ ὁ θαυμασμός του γιὰ τὸν Γάλλο αὐτοκράτορα θεωρήθηκαν ὑπόπτητα. Ἡ καλὸκαρδῆ γυναίκα τοῦ δημοφιλῆκα τὸν ἄφησε ἰα φύγῃ. Ὁ Φαυμπίτζιο συνέχισε τὸ δῆρῳ του ἀδμονωνώντας ἰα φτῆσῃ

κατεσθάρη σ' ένα σπιτί με την Μαρτίττα.
Τα νέα του φόνου έφτασαν στην Πάριμα. Οι
πολιτικοί αντίπαλοι του Μόσκο έρθηκαν την ε-
υκαιρία γιά να τόν χτυπήσουν, χτυπώντας τή Τζί-
να. Ο Φουμπρίτζιο δικάστηκε: έσχήμεν και κατα-
δίκστηκε σέ θάνατο ή σέ ισόβια κατανάγκαστι-
κά έργα.

ο. Φαμπριτίτζιο γρήγορα βρέθηκε τη Μαριέτα. Μαγεμένος από μια νεαρή τραγουδίστρια, τη Φούτζια, τη ακολουθούσε στην Πάγια. Τον αναγνώρισαν και τον συνέλαβαν. Παρά τη δύναμη του, ο Μάτσα δεν μπορούσε να βοηθήσει τον ανεπιθύμητο της Τζίνια. Αλλά ο Φαμπριτίτζιο ήταν εύπορος και φιλικός, γιατί η Κλέλια, η κόρη του δεσποφλακά του, ήταν η κοπέλα που της είχε κάποτε προσφέρει μια θέση στο όμαϊς. Οι δύο νέοι άρχισαν να συναντιούνται μεταξύ τους με σιγή.

Η Τζίνα κατέστρωσε ένα σχέδιο για να δραπετεύσει ο Φωμπριτίτζιο. Με τη βοήθεια ενός ποιητή, του Φεράντε, κανόνισε να φθάσουν μερικά σκηνιστικά στα χέρια του Φωμπριτίτζιο. Θα του έδινε η Κλέλια. Ο Φωμπριτίτζιο δραπέτευε από το πυργό και κατέφυγε στο Π.Σ. φέροντας Ακολουθία στα όπλα της Τζίνας, ο φερόντας δηλητηρίασε τον πρίγκιπα που είχε διατάξει την κατάληξη του Φωμπριτίτζιο. Ακολουθία εβέστηση να δει τι τρελά πράγματα γίνονται στην πόλη.

καὶ αὐτὴ Τζίνα με τὸν Φωμπαρτίτζιο· γύρισαν στὴν Πάριμα, ὅπου τὰρα κυβερνοῦσαν νέος πρίγκιπας. Ὁ Φωμπαρτίτζιο πῆγε χάραι καὶ διωρίστηκε βοηθὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Ἔγινε σὲ λίγο ἀρχιεπισκοπὸς καὶ τοὺ κήρυγμα τοῦ συνήραζε τοὺς πιστοὺς. Στὸ μεταξύ, ἡ Κλέλια εἶχε παντρευτῆ ἕναν πλούσιον νορκήσιο. Κάποια μέρα, ἀπὸ περιέργεια, πῆγε νὰ παρακολουθήσῃ τὸ κήρυγμα τοῦ Φωμπαρτίτζιο. Ἡ ἀγάπη τοῦ νίκησε τοὺς διαταγμούς της καὶ ἔγινε ἐρωμένη του. Κάθε βράδυ ὁ Φωμπαρτίτζιο πῆγαινε στὸ σπίτι της. Ὅταν γεννήθηκε τὸ παιδί τους, ὁ Φωμπαρτίτζιο τὸ πῆρε στὸ σπίτι του καὶ ἐκεῖ τὸ ἐπισκεπτόταν ἡ Κλέλια. Ἀλλὰ ἡ εὐτυχία τοῦ Φωμπαρτίτζιο κράτησε λίγο. Τὸ παιδί πέθανε καὶ ἡ Κλέλια δὲν ἄργησε νὰ τὸ ἀκολούθησῃ στὸν τάφο. Συντετριμμένος ὁ Φωμπαρτίτζιο παρατήθηκε ἀπὸ τὸ ἀξίωμα του καὶ καίστηκε στὸ μοναστήρι τῆς Πάριμα, ὅπου πέρασε ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς του με περισυλλογὴν.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ

ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

ΠΑΡ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΟΙ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ.
ΠΛΟΙΑ, ΔΙΑΡΚΩΣ ΝΕΑ ΠΛΟΙΑ ΑΥΞΑΝΟΥΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ!

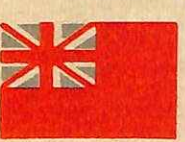
Η διεθνής ναυτιλιακή κρίση συνεχίζεται. Οί ναύλοι παραμένουν καθηλωμένοι στα κατώτατα δυνατά επίπεδα, όπως λένε οι ειδικοί. Τα πλοία κατά εκατοντάδες παραρριζούνται, δένουν, και οι χιλιάδες άνεργοι ναυτικοί διεκδικούν επί μήνες μιάν οποιαδήποτε θέσι.

Ἡ ἑλληνική ναυτιλία, μπορούμε να πούμε, βρίσκεται στο ἐπικέντρο αὐτοῦ τοῦ ἰσχυροῦ τυφώνα. Ἡ κρίση τὴν προσβάλλει ἀπὸ παντοῦ. Τὸ σκαφος τῆς κλυδωνίζεται ἐπικίνδυνα. Καὶ ὁ παροπλισμὸς ἀπεδειχθῇ ὅτι δὲν ἀποτελεῖ πανάκεια.

“Ένα νεότευκτο σκάφος ακινητοποιημένο στον ὄρμο της Ἐλευσίνος δὲν ζημιώνει, βέβαια, ἀφοῦ δὲν ταξιδεύει μὲ χαμηλὸ ναῦλο, μὲ ναῦλο, δηλαδή, ποὺ δὲν καλύπτει τὰ ἔξοδα τῆς κινήσεώς του. Ὅμως καὶ δὲν κερδίζει. Δὲν ἐσοδεύει γιὰ τὰ ἔξοφλήρη μίαν ἡμέρα τὰ κεφάλαια ποὺ ἐδαρείστη ἡ ἰδιοκτησία του γιὰ νὰ τὸ ναυπηγήσῃ.

Γιατί είναι γεγονός ότι ο οργανισμός της ελληνικής ναυτιλίας οφείλει μεταπολεμικώς την γιγαντιαία ανάπτυξη του, κατά το μεγαλύτερο ποσοστό, στη γενναία αίμωδοσία της διεθνούς χρηματαγοράς.

ΕΛΛΗΝ. ΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΑ ΣΗΜΑΙΑΣ

Σημεία	Συνολική χωρητικότητα εις ΤΟΝΝΟΥΣ	
	Ελλάς	1.444.904
	Λιβερία	4.678.244
	Παναμάς	1.722.549
	Μεγ. Βρεταννία	890.112
	Η. Π. Α.	813.719
	Κόστα-Ρίκα	446.379
	Ονδούρρι	241.284
	Καναδάς	78.664
	Ν. Αφρική	31.761
	Σαουδαραβία	28.738
	Ιταλία	24.920
	Λίβανος	18.083
	Αιθιοπία	3.146
	Λοιπά	3.310
Γεν. σύνολον ΤΟΝΝΟΙ		10.425.813

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΥΒΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ

Η ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ Η ΤΟΛΜΗ ΥΠΗΡΞΑΝ ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΕ ΑΙΣΙΟΔΟΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΝ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΞΕΣΠΑΣΕΙ

Πίναξ των νέων ναυπηγήσεων
εύρισκομένων υπό εκτέλεσιν
ή υπό παραγγελίαν σήμερα

Ναυπηγεία	Τάνκερς	Τόννοι	Φορτηγά	Τόννοι
ΙΑΠΩΝΙΑ	59	1.420.500	45	549.600
ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ	32	949.500	—	—
ΓΕΡΜΑΝΙΑ	24	481.000	30	303.400
ΑΓΓΛΙΑ	14	211.500	46	427.625
ΟΛΛΑΝΔΙΑ	18	275.000	23	222.900
ΣΟΥΗΔΙΑ	9	181.500	5	61.000
ΒΕΛΓΙΟ	8	125.000	4	36.000
ΙΤΑΛΙΑ	5	109.500	5	47.900
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ	4	66.000	9	81.000
ΓΑΛΛΙΑ	—	—	2	18.500
ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ	—	—	4	35.000
ΣΥΝΟΛΟΝ	173	3.819.500	173	1.782.925

αποφεύγουν επιμελώς να δεσμευθούν με μια συνεργασία με τον ελληνικό εφοπλιστικό κόσμο.

Πριν από μερικές ημέρες, σε αγγλική οικονομική εφημερίδα εδημοσίευθη το ακόλουθο χαρακτηριστικό σχόλιο:

«Οι Έλληνες εφοπλιστές δεν θα τύχουν ποτέ της συγχωρήσεως των Άγγλων συναδέλφων των. Ανέπτυξαν τās επιχειρήσεις των λίαν επικινδύνως, εις βάρος των βρετανικών εφοπλιστικών συμφερόντων, καλυπτόμενοι υπό τās σημαίας της «ΠΑΝΟΛΙΒ» (*).

Αλλά είναι τόσο μεγάλη ή επιτυχία του Έλληνος επιχειρηματίου στον υγρό στίβο, ώστε να έχη προκαλέσει το μένος και την ανησυχία των κατ'απαράδοση θαλασσοκρατόρων;

Αγγλος εφοπλιστής εξωμολογήθη προς Έλληνα συνάδελφόν του, σε στιγμή έπαινετής ειλικρινείας:

«Προτιμούμε —είπε— ναυλαγορά με χαμηλούς ναύλους, για κάμποσο διάστημα, παρά ναυλαγορά ρυθμιζόμενη από τους Έλληνες».

ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟΣ ΑΝΟΔΟΣ

Ο Άγγλος των ναυπηγήσεων κατέλαβε τον Έλληνα εφοπλιστή μερικά χρόνια μετά το τέλος του δεύτερου Παγκοσμίου πολέμου. Πρώτος αυτός προέβλεψε την ανάγκη της αύξησεως του εμπορικού στόλου διεθνώς και της ανανεώσεώς του με καινούργια πλοία. Ο ψυχρός πόλεμος μεταξύ των δύο κόσμων, που αργότερα εξελίχθη σε θερμό στην Άπω Ανατολή, έπραξεν ώστε τα πρώτα αναγκαία κεφάλαια στον Έλληνα εφοπλιστή, που τα διέθεσε αμέσως για να κλείση τις αδρανείς έσχάρες των ναυπηγείων της Ιαπωνίας.

Έτσι άρχισε η κατακόρυφος άνοδος της ελληνικής ναυτιλίας μεταπολεμικά, που κανείς δε μπορεί με θεατικότητα να προβλέψη πώς και πού θα τελειώση.

Το 1946, οι στόλοι των Ελλήνων εφοπλιστών αριθμούσαν 140 πλοία, που τα περισσότερα αντιπροσώπευαν παλαιές και αντικοινωνικές μονάδες. Το 1956, τα πλοία των Ελλήνων έδεκαπλασιάσθησαν. Στις αρχές του 1957, οι συμπατριώτες μας εφοπλιστές διέθεταν 1.428 πλοία.

Περισσότερο εντυπωσιακή είναι η αύξηση της χωρητικότητας της ελληνικής ναυτιλίας, από την αύξηση του αριθμού των πλοίων της.

1940: Συνολική χωρητικότητα ελληνικών πλοίων 566.303 τ.

1956: Συνολική χωρητικότητα ελληνικών πλοίων 10.428.838 τ.

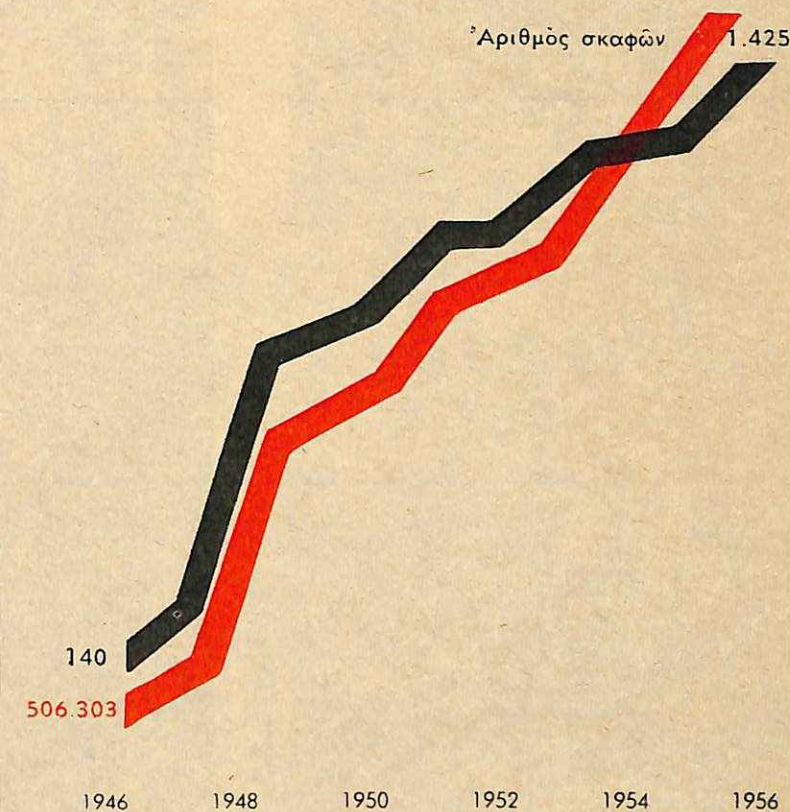
Η μεγάλη αυτή αύξηση χωρητικότητας αποδεικνύει ότι ο ελληνικός εμπορικός στόλος ένισχυθη όχι απλώς με νέα, αλλά και με έπαναστατικά

(*) ΣΗΜ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Με τον όρο αυτό αποκλούνται διεθνώς οι σημαίες της αλδοσίας (Παναμά, Ονδούρας, Λιβερίας κλπ.).

ΔΕΙΚΤΗΣ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΛΟΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Χωρητικότης εις τόννους 10.425.813

Αριθμός σκαφών 1.425

Τι διαθέτουν οι Έλληνες εφοπλιστές

ΕΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Περίπου τα 10% των πετρελαιοφόρων και φορτηγών όλου του κόσμου.

ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΙΣ

Πρώτοι σε όλο τον κόσμο. (Τα 24% των παραγγελιών).

Προϋπολογιζόμενο κόστος 1.200.000.000 δολάρια.

ΤΟΝΝΑΖ

Τρίτοι στον κόσμο. (Στα 1960 ελπίζουν να καταλάβουν τη δεύτερη θέση).

Οί 5 μεγάλοι και οί στόλοι τους

	Έν λειτουρ- γία	Ναυπηγή- σεις	Σκάφη	Τόννοι
Σ. ΝΙΑΡΧΟΣ	1.033.129	1.063.200	76	2.096.329
ΥΙΟΙ Π. ΓΟΥΛΑΝΔΡΗ	1.176.500	642.000	84	1.818.500
Μ. ΚΟΥΛΟΥΚΟΥΝΤΗΣ	729.969	904.000	90	1.633.969
Α. ΩΝΑΣΗΣ	1.098.061	484.650	65	1.582.711
Σ. ΛΙΒΑΝΟΣ	785.574	693.000	79	1.478.574
ΣΥΝΟΛΟΝ	4.823.233	3.786.850	394	8.610.083

πλοία. Τα σούπερ-τάνκερς, των 32.000 τ. και των 45.000 τ., αποτελούν την τρέχουσα φιλοδοξία των εφοπλιστών, που θέλουν να ονομάζονται άπασοδήποτε προοδευτικοί και σύγχρονοι.

Αλλά το οικονομικόν δυναμικόν της εφοπλιστικής επιχειρήσεως δεν το εκφράζουν μόνον οι ανωτέρω αριθμοί, δεν το αποτελούν, δηλαδή, μόνον τα εν ενεργεία πλοία. Πρέπει να υπολογισθή εις αυτά, για να έχουμε πλήρη εικόνα των ναυτιλιακών μας επιτευγμάτων, και το υπό ναυπήγηση τονάζ.

Την 1ην Ιανουαρίου του 1957, σ' όλα τα ναυπηγεία του κόσμου, οι Έλληνες εφοπλιστές είχαν παραγγείλει 346 σκάφη, χωρητικότητος 5.602.425 τ.

Βεβαίως, όταν μιλούμε για ελληνικό εμπορικό στόλο δεν έννοούμε πώς ή ελληνική σημαία κυματίζει στις 1.425 πρύμνες των καραβιών μας. Κάθε άλλο. Τα πλοία που ταξιδεύουν αυτή τη στιγμή υπό τα έθνικά χρώματα είναι τα λιγώτερα. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι στην πραγματικότητα όλόκληρο το τεράστιο αυτό τονάζ δεν είναι ελληνικό. Ανήκει αποκλειστικώς σε Έλληνες ιδιοκτήτας. Είναι επηνδρωμένο, κατά το μεγαλύτερο ποσοστό, με ελληνικά πληρώματα. Και ένα σημαντικό μέρος από τα κέρδη του ένισχύει, υπό την μορφή συναλλαγματικής προσόδου, την ίσχη εθνική μας οικονομία.

Κατά τύπους, τα έννεα δέκατα του στόλου σ'αυτού ανήκουν σε μία ομάδα άπιθανων ναυτικών χωρών. Χρησιμοποιούν, δηλαδή, τις σημαίες τους για να εργάζονται με κάποια επιχειρηματική άνεση (μειωμένη φορολογία, χαλαρά ναυτιλιακή νομοθεσία, ευχέρεια για τη σύναψη δανείων). Όλοι, όμως, τώρα το γνωρίζουν, και ιδιαίτέρως οι φίλοι μας οι Άγγλοι, ότι τα σούπερ-τάνκερς της Λιβερίας, τα νεότευκτα τράμπερ του Παναμά, τα μεταλλοφόρα ακόμη της Ονδούρας ή της Κостаρίκας είναι πλοία που διανοίγουν δρόμους για να προωθηθώ και να καταλάβη νέες έπίκαιρες θέσεις το ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο.

Ο «ΣΚΛΗΡΟΣ ΠΥΡΗΝΑΣ»

Θα μπορούσε να πη κανείς ότι ή ελληνική ναυτιλιακή δραστηριότης στρέφεται σήμερα γύρω από ένα «σκληρό πυρήνα», που τον αποτελούν πέντε μεγάλοι εφοπλιστές: Ο Νιάρχος, ο Γουλιανδρής (υίοι), ο Κουλουκουντής, ο Λιβανός και ο Ωνάσης. Σ' αυτούς θα μπορούσαν να προστεθούν επίσης ο Ι. Καρράς και ο Κ. Μ. Λεμός. Ο πρώτος, εκτός από ένα δικό του έπιβλητικό στόλο, διαθέτει και το στόλο του Α. Λούζη, που τον εκληρονόμησε μετά το θάνατο του σπουδαίου αυτού εφοπλιστού μας του Λονδίνου. Ο Λεμός επίσης διευθύνει ένα συγκρότημα ναυτικών επιχειρήσεων και παρατάσσει ένα μεγάλο αριθμό νεοτεύκτων πλοίων.

Θα μπορούσαν επίσης ν' αναφερθούν μεταξύ των κυριωτέρων παραγόντων της ελληνικής ναυτιλιακής δραστηριότητος και οι κ.κ. Βεργατής, Χανδρής, Λύρας, Πατέρας, Καλλιμανόπουλος (πρύτανης των τακτικών γραμ-

μών), Νικολάου, Νομικός και Λυκιαρδόπουλος. Εάν οι πέντε μεγάλοι άποτελούν τον «σκληρό πυρήνα» του ελληνικού εφοπλισμού, οι άλλοι που προαναφέρθηκαν αντιπροσωπεύουν τη σπονδυλική στήλη της ελληνικής εμπορικής ναυτιλίας και άπασοδήποτε ένα από τα ισχυρότερα μπλόκ του παγκοσμίου εφοπλισμού.

Μία ναυτική επίθεώρηση του έξωτεριού, καλά πληροφορημένη συνήθως επί των επιτευγμάτων της ελληνικής ναυτικής επιχειρήσεως, ανέφερε πρό μηνών τους εξής ένδιαφέροντας αριθμούς:

Το 10% των πλοίων (τάνκερς και ξηρού φορτίου), που βρίσκονται έν κινήσει εις όλόκληρο τον κόσμο, ανήκει σε Έλληνες εφοπλιστές.

Το 24% όλων των ναυπηγικών παραγγελιών προέρχεται από Έλληνες εφοπλιστές. Με σύνδεμα εκάθε δυο ημέρες να ναυπηγώται ένα πλοίο και κάθε τετάρτη ημέρα να κατελκύεται ένα νέο, το πρόγραμμα των ελληνικών ναυπηγήσεων έφθασε στο άστρονομικό ποσόν του 1.200.000.000 δολλαρίων.

Οι Έλληνες έρχονται κατά σειράν τρίτοι εις το έν ενεργεία εμπορικό τονάζ, προηγούμενοι, φυσικά, των Αμερικανών και των Άγγλων. Η υπάρχουσα προοπτική, πριν από την κρίση τουλάχιστον, ήταν να ύψασκε- λισθώ μέχρι το 1960 ή αγγλική ναυτιλία από την ελληνική. Η προοπτική ανήκει σε τρίτους, αντικειμενικούς παρατηρητές των διεθνών ναυτιλιακών πραγμάτων.

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ

Στην κατακόρυφη αυτή άνοδο έπρόλαβε ή διεθνής κρίση την ελληνική ναυτιλία, πριν από ένα έτος.

Το άσθημα που έδοκίμασε τότε ο Έλληνας εφοπλιστής ήταν ανάλογο με ό,τι αισθάνεται αυτός που σκαρφαλώνει σε μία ψηλή κορυφή και αϊφνιδίως ύποχωρούν οι βράχοι κάτω από τα πόδια του. «Λίγγο»!

Όμως, δεν άργησε να έξοικειωθώ και με την κακή αυτή μοίρα ο συμπατριώτης μας ναυτικός επιχειρηματίας (μια ακόμη άποδειξη της ευστροφίας και της ψυχικής του άλξης). Γρήγορα κατέστρωσε το σχέδιο μιας μεγάλης συστολής της δραστηριότητός του, που έδασσθη στην αρχή να περισφύδω όσο το δυνατόν περισσότερα από τα κεκτημένα. Συντηρητικότης και περισυλλογή μέχρις ότου περάση ή θεομηνία, ή αιθρία άποκατασταθώ στη ναυλαγορά και το βαρόμετρο των ναύλων ύψωθώ. Τότε θα μπορώ και πάλι ο Έλληνας εφοπλιστής να κινηθώ όπως αυτός γνωρίζει, να δράσει, να ξεδιπλώση τον έκρηκτικό δυναμισμό του σ' όλόκληρη την ύδρασιον.

Είναι αλήθεια ότι ή αίσιοδοξία, κατά συνέπεια και ή τόλμη, διεδραμά- τισαν πάντα σπουδαίο ρόλο στην εξέλιξη της ελληνικής ναυτικής επιχειρήσεως.

Ο ΥΠΙΝΟΣ είναι βαθύς μέσα στην ύγρη και βαριά ατμόσφαιρα της βραζιλιανής ζούγκλας.

ΔΙΠΛΑ στην ευρωπαϊκής κατασκευής πιρόγα των εξερευνητών ποζάρει το ινδιάνικο θαλάσσιο.

Η ΙΝΔΙΑΝΑ πλέκει μια ποδιά για το θρέφος της, δίνοντάς του συγχρόνως τη δύναμη της ζωής

Ο ΕΛΛΗΝ ΕΘΝΟΓΡΑΦΟΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΟΣ Κ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟΥ, ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΟΔΕΡΜΩΝ

Η ΖΩΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΩΝ ΚΑΣΟΥΓΙΕΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟ ΡΥΘΜΟ ΤΗΣ. ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΑΝ ΤΙΠΟΤΕ

(Φωτ. ΕΛΚΗΝ)

Ο Κ. ΓΟΔΕΦΡ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ

Για να εξιχνιάση την προέλευση του «θαπίσματος της μπανάνας», μια δανική εξερευνητική αποστολή, με αρχηγό τον «Έλληνα» εθνογράφο-κοινωνιολόγο κ. Γοδεφρείδο Πολυκράτη, θα ξεκινήσει την 20ή 'Ιουνίου από το 'Αμβούργο, για τη ζούγκλα του 'Αμαζονίου ποταμού, στην Βραζιλία. Το «θαπίσμα της μπανάνας» είναι το κύριο στοιχείο μιας ιερατικής τελετής των 'Ινδιάνων της φυλής Κασουγιένα, που ζουν στην περιοχή του παραποτάμου Ρίο Κασάρρο, στη ζούγκλα του 'Αμαζονίου. 'Η τελετή γίνεται για να εξευμενίζονται τα κακά πνεύματα και να απομακρύνουν τις ασθένειες, στο τέλος της δε οι μάγοι περιχύνουν τους ιθαγενείς με νερό, στο

όποιο έχουν λυώσει μπανάνες. Το μίγμα αυτό ονομάζεται στη γλώσσα των Κασουγιένα «χαρουγιουκούρου», ή δηλαδή τελετή έχει καταγραφεί επιστημονικά ως «θαπίσμα της μπανάνας». Για πρώτη φορά, στην εθνογραφική ιστορία, παρατηρήθη το 1957, κατά τη διάρκεια εθνογραφικής εξερευνητικής, της οποίας αρχηγός ήταν ο κ. Πολυκράτης, με μόνο λευκό σύντροφο τον Δανό, εθνογράφο επίσης, κ. Κρίστεν Σόδερμπεργκ.

Για την προαναφερθείσα αποστολή, της οποίας τα εθνογραφικά συμπεράσματα έχαρακτηρίστηκαν διεθνώς ως πολύ σπουδαία, είχαμε πριν από μερικές ημέρες την ευκαιρία

να συνομιλήσουμε με τον αρχηγό τους, στην 'Αθήνα, στα γραφεία του 'Ελληνικού 'Ορειο-βοτικού Συνδέσμου, του οποίου ο κ. Πολυκράτης, αν και εγκατεστημένος στη Δανία, εξακολουθεί να είναι μέλος. Διετέλεσε, εξ άλλου, καθηγητής της σχολής χιονοδρόμων και αναρριχήσεων του Ε.Ο.Σ. 'Ασφαλώς δε από τις αναρριχήσεις του Συνδέσμου στην 'Ελλάδα έκαιεργήθηκε ή εξερευνητική διάθεση στον χαρακτήρα του κ. Πολυκράτη, και έπηρε ως συγκεκριμένο πεδίο δράσεώς της την εθνογραφία.

Ο κ. Πολυκράτης, του οποίου η πατρική οικογένεια μένει στο Παγκράτι (ο πατέρας

του είναι διευθυντής στο Υπουργείο Κοινωνικής Προνοίας), συμπληρώνει σε λίγο τα 31 του χρόνια, θεωρείται δε σήμερα διεθνούς ενδιαφέροντος προσωπικότητας της εθνογραφίας-κοινωνιολογίας. Τα βιογραφικά του στοιχεία τον φέρουν, περί το 1947, ως ορθοπαιδικό τεχνικό εις το 430 στρατιωτικό νοσοκομείο. 'Εν συνεχεία απεστάλη με υποτροφία του Ο.Η.Ε. να σπουδάσει ορθοπαιδική μηχανική στην 'Ελβετία. Το 1949 εκλήθη στο στρατό. 'Εν τῷ μεταξύ, όμως, μια επιδημία πολιομυελίτιδος είχε δημιουργήσει για τη Δανία ανάγκη ορθοπαιδικών τεχνικών και ο κ. Πολυκράτης, μόλις απέλυθη, έπληγε εκεί.

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΟΛΑΣΗ ΤΟΥ ΑΜΑΖΟΝΙΟΥ

Οι ιπποδρομίες δεν είναι μόνο μια επίκληση της τύχης, μια αναζήτηση μεγάλου, άβεσθαιου κέρδους. Είναι και μια ευκαιρία επιδείξεως μόδας, μια μικρή παρέλαση διασημοτήτων της κοινωνικής ζωής, ένα κοσμικό πάντοτε γεγονός. Αυτά ισχύουν προπαντός για το περίφημο γαλλικό ιπποδρόμιο του δάσους της Βουλώνης, κοντά στις όχθες του γελαστού Σηκονάνα...

Τ' ἄλογα τρέχουν, τὸ χρήμα ρέει, ἡ κομψότης παρελαύνει

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ τῆς γαλλικῆς ὑφαντουργίας, κ. Μπουσακ, δὲν παραλείπει ποτὲ νὰ παρακολουθήσῃ τὶς ἱπποδρομίες τοῦ Λονσάν. Ὁ κ. Μπουσακ εἶναι ἰδιοκτῆτης σταύλων μὲ ἑκατὸ ἄλογα ἱπποδρομιῶν.

Ο ΠΡΙΓΚΙΠ Ἀλὴ Χάν, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν διαθε-
τει τὰ καλύτερα ἴσως ἱπ-
ποφορβεῖα τοῦ κόσμου, πα-
ρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὶς
φημισμένες ἱπποδρομίες
ἐπὶ μιᾷ σχεδὸν εἰκοσαετία

Ἡ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ κ. Σού-
ζυ Βολτέρρα, προσθέτει
ἀνομιφιδόλως, μὲ τὴν προ-
σωπικότητά καὶ τὴν ὁμορ-
φιά της, ἓνα ἀκόμη εὐχά-
ριστο τόνο στὴ γοητευτικὴ
ἀτμόσφαιρα τοῦ Λονσάν.

Στιγμές γεμάτες συγκίνηση, ἀγωνία καὶ προσδοκίες, καθὼς οἱ ἐκλεκτότεροι καβα-
ροῖμοι τοῦ κόσμου διασχίζουν μὲ ἀστρα-
πιαία ταχύτητα τὸ στίβο τοῦ Λονσάν.

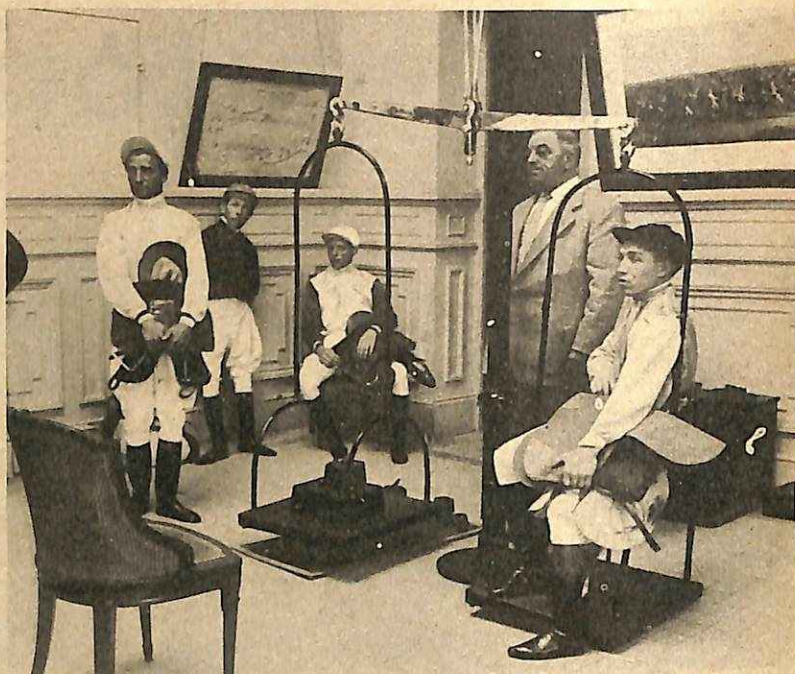
'Από την έσοχὴ τῆς β' Αυτοκρατορίας, χρόνο με χρόνο ἡ φήμη αὐξάνει

Οἱ περίφημες ἵπποδρομίες τοῦ Λονσάν εἶναι ἀσφαλῶς οἱ πλέον δημοφιλεῖς ἵπποδρομίες τῆς Γαλλίας, καὶ τὶς ἡμέρες τῆς διεξαγωγῆς τῶν προσελκύονται ἐπισκέπται ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου. Κομφοντυμένοι κύριοι καὶ ὠραῖες κυρίες, μὲ πανάκριδες τουαλέττες, κατακλύζουν τὶς ἐξέδρες καὶ τοὺς ἄλλους χώρους τῶν θεατῶν στὸν ἵπποδρόμο.

Τὸ Λονσάν θρίσκεται κοντὰ στὸ Σηκουάνα, μέσα στὸ δάσος τῆς Βουλώνης, στὸ τεράστιο αὐτὸ πάρκο ποὺ ἐκτείνεται στὰ δυτικὰ τῶν Παρισιῶν, καὶ φημίζεται γιὰ τὶς πλατεῖες λεωφόρους τοῦ, τὶς γραφικὲς λίμνες, τοὺς κήπους καὶ τὰ περίφημα ἐστιατόριά του. Ἡ θέσις τοῦ Λονσάν εἶχε καθορισθῇ μέσα στὸ δάσος, πρὶν ἀπὸ τὸν 13ο αἰῶνα. Στὰ 1256 κτίσθηκε ἕνα μοναστήρι, τὰ ἐρείπια τοῦ ὁποῦ προσθέτουν σήμερα στὸ γραφικὸ διάκοσμο τοῦ τοπίου. Τὸν 17ο αἰῶνα ὅλη ἡ περιοχὴ εἶνε λατρευτικὸ κέντρο τῆς μόδας, γιὰ τοὺς ἀριστοκράτες, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐκπληρώσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τους, ἔκαναν τὴν ἐξοχὴ τους καὶ ἐπιδίδονταν σὲ σπὸρ. Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Β' Αυτοκρατορίας κτίσθηκε ὁ σημερινὸς ἵπποδρόμος. Χρόνο μετὰ τὸ χρόνο, ἡ φήμη τῶν ἵπποδρομιῶν τοῦ Λονσάν μεγάλωνε καὶ ὁ περυσινὸς ἑορτασμός τῆς πρώτης ἑκατονταετηρίδος τους, ἀπέτελεσε τὸ κοσμικὸ γεγονός τῆς χρονιάς.

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ

Εἶναι δύσκολο νὰ προσδιορίσῃ κανεὶς γιὰτὶ ἡ ἀτμόσφαιρα κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ἵπποδρομιῶν εἶναι πάντοτε τόσο εὐχάριστη καὶ τόσο ἐνδιαφέρουσα. Ἴσως αὐτὸ νὰ ὀφείλεται στὸ γραφικὸ τοπίο, ἴσως παίξῃ ρόλο καὶ ἡ γειτνίασις τοῦ Λονσάν μὲ τὸ Παρίσι, γεγονὸς ποὺ αὐξάνει καταπληκτικὰ τὸν ἀριθμὸ τῶν παρευρισκομένων κομμῶν καὶ χαριτωμένων ἐκπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου, Ὀνόματα τῶν διεθνῶν κοσμικῶν κύκλων, ὅπως ὁ κ. Μαρσέλ Μπουσάκ, ἡ κυρία Σούζυ Βολτέρρα, ὁ πρίγκιψ Ἀλὴ Χάν καὶ ὁ βαρὼν Γκι ντε Ρότσιλτ δὲν παραλείπουν ποτὲ νὰ παρακολουθήσουν τὶς φημισμένες ἵπποδρομίες.

ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΚΟΥΡΣΙΑ ΣΥΓΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΑΒΑΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΣΑΓΗ

(Φωτ. Camera Press)

ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΡΙΧΝΟΥΝ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΣΚΙΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΣΤΑΥΛΩΝ. ΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΥ ΖΩΗΡΟ ΤΟΝΟ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11
ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"C O M E R Z B A N K"

**ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.**

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 122.142.775,70
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1958 ΔΡΧ. 2.369.104.322,67

23 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
55 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
2 ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΣ ΜΕΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ:
ΙΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΑΙΓΙΝΑ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ.
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17, ST. HELEN'S PLACE E. C. 3, LONDON

ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΒΕΣΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVEL-
LER'S CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 8%

33

ΜΕ **ΚΙΝΔΥΝΟ ΖΩΗΣ** ΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΕΣ ΑΥΤΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΣΤΟ ΕΠΙΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΔΗΜΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΑΤ. ΠΑΚΙΣΤΑΝ

ΟΙ ΝΕΚΡΙΚΕΣ ΠΥΡΕΣ δὲν σβήνουν ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ τῆς θεᾶς Κάλι, ὅπου, χωρὶς διατυπώσεις, οἱ παρίαὶ κηδεύουν τὰ θύματα τῆς χολέρας.

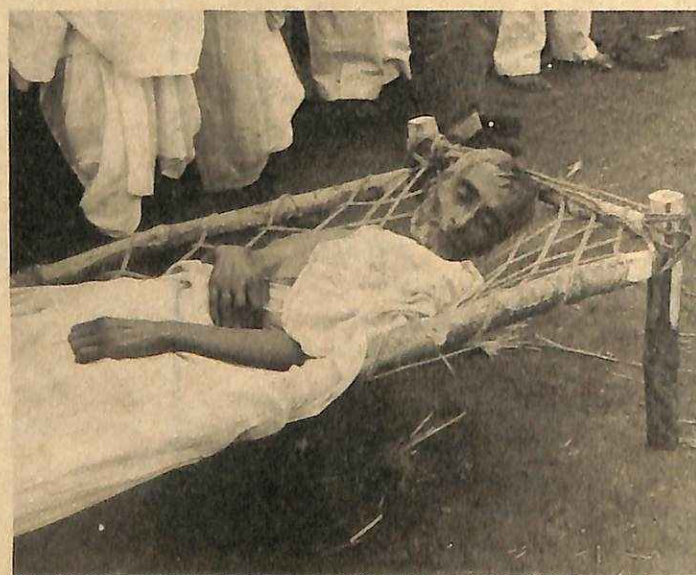
Ἡ Ἀσία, ἡ κοιτίδα τῶν λαῶν, τῶν πολιτισμῶν καὶ τῶν ἐπιδημιῶν, μαστιίζεται πάλι ἀπὸ δυὸ τρομερὲς θεομηνίες ποὺ ξέσπασαν σχεδὸν ταυτόχρονα σὲ δυὸ γειτονικὲς περιοχές. Στὸ Ἀνατολικὸ Πακιστάν ἡ ἐπιδημία τῆς εὐφλογιάς ἔστειλε κιόλας στὸν τάφο πάνω ἀπὸ 10.000 ἄτομα, μέσα σὲ εἴκοσι ἡμέρες, ἐνῶ στὶς Ἰνδίες, μὲ ἐπικέντρο τὴν Καλκούτα, ἡ χολέρα θερίζει. Σύμφωνα μὲ τοὺς ἐπίσημους ὑπολογισμούς, ἑκατὸ ἄνθρωποι κάθε εἰκοσιτετράωρο πεθαίνουν ἀπὸ τὴν ἐπάρατη ἀρρώστια. Ὁ ἀνταποκριτὴς, ὡστόσο, τῆς CAMERA PRESS, κ. Πῶλ Ἀλμας, ποὺ μὲ κίνδυνο τῆς ζωῆς του ταξίδεψε στὴν μολυσμένη περιοχή καὶ ἔθγαλε τὶς μοναδικὲς αὐτὲς φωτογραφίες, πιστεύει ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θυμάτων εἶναι κατὰ πολὺ μεγαλύτερος. Εἶναι ἀδύνατο, γράφει, μὲ τὶς συνθήκες μονίμου ἐξαθλιώσεως ποὺ ἐπικρατοῦν νὰ γίνῃ ἀκριβὴς ἔλεγχος τῶν θανάτων ἀπὸ τὶς ἀρχές.

Γιὰ τὸν Εὐρωπαῖο καὶ Ἀμερικανὸ πολίτη, ἡ λέξις χολέρα εἶναι ταυτόσημη μὲ μεσαιωνικὲς ἱστορικὲς ἀναμνήσεις. Δύσκολα φαντάζεται ὁ μέσος ἀναγνώστης τῶν πολιτισμένων χωρῶν —ὅπου, χάρις στὶς προόδους τῆς ἱατρικῆς καὶ κυρίως χάρις στὴν εὐρεία ἐφαρμογὴ τῶν κανόνων ὑγιεινῆς, οἱ ἐπιδημίες ἔχουν ἐξαφανισθῇ— ὅτι ὁ πολιτισμὸς μας ἐξακολουθεῖ νὰ σηματοῖται ἀπὸ τέτοιας ἐκτάσεως θανατηφόρες ἐπιδημίες, ποὺ θίγουν καίρια τὸν ἀνθρωπισμὸ μας. Καὶ ὅμως αὐτὴ εἶναι ἡ ἀδιάφευστη πραγματικότης. Ἡ χολέρα καὶ ἡ εὐφλογία ἀποτελοῦν ἓνα ἐπώδυνο «παρὼν» γιὰ πολλοὺς ἀκόμη λαοὺς τῆς γῆς. Ἐντύπωση προκαλεῖ στὸν Εὐρωπαῖο ἐπισκέπτη ἡ στωικὴ γαλήνη, μὲ τὴν ὁποία ἀντιμετωπίζουν τὸ θάνατο οἱ ἐξαθλιωμένοι Ἰνδοῦοι.

Οἱ παρίαὶ τῆς Καλκούτας περιορίζονται νὰ μεταφέρουν τὸ νεκρὸ τους στὴν εἴσοδο τοῦ ναοῦ τῆς θεᾶς Κάλι, στὸ νότιο τμήμα τῆς Καλκούτας, ὅπου οἱ νεκρικὲς πυρές καίουν ἀκατάπαυστα, νυχθημερόν. Χωρὶς ἄλλες διατυπώσεις τὰ πτώματα ἀποτεφρώνονται καὶ κατόπιν οἱ ἱερὲς ἀγελάδες διασκορπίζουν τὶς στάχτες. Ἡ διαδικασία τῆς καύσεως χρειάζεται μιὰ περίπου ὥρα γιὰ νὰ ολοκληρωθῇ καὶ ἀμέσως στὴν πυρὰ τοποθετεῖται ἄλλος νεκρός. Τὸ θέαμα γίνεται ἀκόμη πῶς μακάθριο, γιατί οἱ νεκροὶ μεταφέρονται ἀκάλυπτοι, πάνω σ' ἓνα ἀπλὸ φορεῖο ἀπὸ μπαμποῦ ἢ στὸ κρεβάτι ὅπου κοιμόντουσαν σ' ὅλη τους τὴ ζωὴ. ■■■

Μ' ἓνα ἀπλὸ φορεῖο μεταφέρουν τὸν νεκρὸ

Τὸ θέαμα αὐτὸ δὲν κάνει ἐντύπωση στοὺς διαβάτες

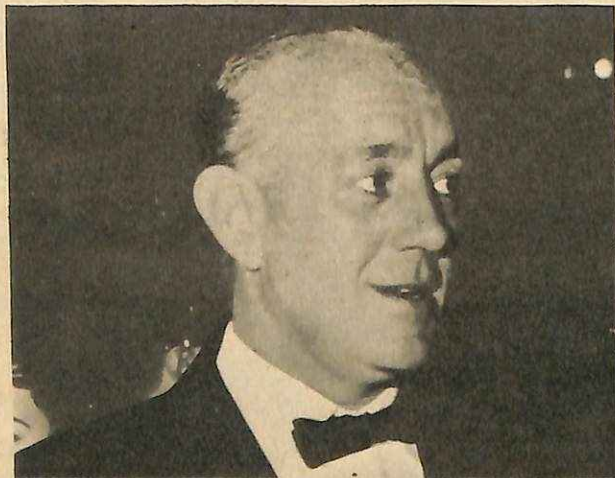
Καλύπτουν τὸ πτώμα μὲ μερικά ἔλλα

Τὸ ἀνάμα τῆς πυρᾶς γίνεταὶ με ἀχυρὰ. Ἡ διαδικασία εἶναι σύντομη. Μετὰ οἱ ἀγελάδες θὰ πατήσουν τὶς στάχτες

Ἡ ΦΩΤΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΚΑΙΕΙ ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΝ

ΤΑ ΦΕΤΕΙΝΑ ΟΣΚΑΡ ΔΕΝ ΕΞΕΠΛΗΞΑΝ...

Ο ΑΛΕΚ ΓΚΙΝΕΣ, κάτοχος πιά του "Όσκαρ 1957, θεωρείται σαν ο ήθοποιός με την πιο εύπλαστη μάσκα.

Η ΤΖΟΑΝ ΠΟΥΝΤΠΟΥΩΡΝΤ, σχετικά άγνωστη ως χθές, βραβεύτηκε για την απόδοσή της στην «Εύα δίχως πέπλο»

Ο ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕ ΤΟ ΒΡΑΒΕΙΟ ΤΟΥ ΑΛΕΚ ΓΚΙΝΕΣ ΣΤΗΝ ΤΖΗΝ ΣΙΜΜΟΝΣ

Η ΚΙΜ ΝΟΒΑΚ ΠΗΡΕ ΤΟ ΟΣΚΑΡ ΤΟΥ ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΥ ΠΙΕΡ ΜΠΟΥΛ

Η ΜΙΓΙΟΥΣΙ ΟΥΜΕΚΙ ΚΑΙ Ο ΡΕΝΤ ΜΠΑΤΤΟΝΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ...
(Φωτ. Camera Press)

ΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΕΙ

Για τριακοστή φορά, στην ιστορία του κινηματογράφου, όσοι πιστευαν ότι είναι «υποψήφιοι» για το Όσκαρ (και ήταν πάνω από εκατό), καθώς και μερικές χιλιάδες άνθρωποι του επαγγέλματος, συγκεντρώθηκαν το βράδυ της 26ης Μαρτίου στο «Γκρόβμαν Τσάι-νιζ Θιάτερ» του Χόλλυγουντ, ανυπομονώντας να μάθουν την κρίση της επιτροπής και να παρακολουθήσουν την απονομή των χρυσών αγαλματιών.

Δεν μπορεί να πη κανείς ότι τα εφετεινά αποτελέσματα απέτε-
λεσαν έκπληξη. Ούτε ο Μάρλον Μπράντο (για την «Σαγιονάρα»),
ούτε ο Τσάρλς Λάτον (για το «Μάρτυς κατηγορίας») βραβεύτηκαν,
αλλά πάει πιά πολὺς καιρὸς ἀπὸ τότε πὺδ ἔπαψαν νὰ ἔχουν ἀνάγ-
κη ἐπισημῶν βραβείων. Ὅσο γιὰ τὴ «Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουέι»
ἦταν ἤδη γνωστὸ ὅτι ἀποτελοῦσε τὸ φαβορί. Συνολικὰ ἡ καταπλη-
κτικὴ αὕτὴ ταινία συνεκέντρωσε ἑπτὰ βραβεῖα, μεταξύ τῶν ὁποίων

καὶ δύο χρυσὰ Όσκαρ. Ἐνα γιὰ τὸν πρωταγωνιστὴ τῆς «Αλέκ Γκίνες» καὶ ἕνα γιὰ τὸν σκηνοθέτη Ντέιβιντ Λήν.

Χαρακτηριστικὸ τῆς εφετεινῆς ἀπονομῆς εἶναι ὅτι οἱ δύο ται-
νίες πὺδ ἀναφέρθηκαν καὶ πὺδ τιμήθηκαν περισσότερο δὲν ἦταν ἀ-
μερικάνικες. Ἡ «Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουέι» εἶναι ἀγγλογαλλικὴ
καὶ οἱ «Νύχτες τῆς Κασιδρίας» εἶναι 100% ἱταλική.

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΟΘΟΝΗΣ ΠΑΡΗΚΟΛΟΥΘΗΣΑΝ ΧΩΡΙΣ ΦΘΟΝΟ ΤΗΝ ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥΣ

ΠΟΛΛΕΣ διασημότητες της όθνης παρήκολούθησαν την άπονη των βραβείων στο «Γκράμμαν Τσάιιζ Θήατερ» και έλαβαν μέρος στη μεγάλη δεξίωση που έπηκολούθησε. Δυό από τις ωραιότερες «μοιραίες» του Χόλλυγουντ, ή Τσά-Τσά Γκαμπόρ και ή Άνιτα Έκμπεργκ, παρακολουθούν, χωρίς ζήλεια, τὸ θρίαμβο των βραβευσμένων συναδέλφων τους.

Ο ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΪΜΠΛ και ή Ντόρις Νταϊν ένεχείρισαν τὸ χρυσὸ ἀγαλματάκι στην Κίμ Νάσνκ. Ο Κλάρκ Γκέιμπλ βραβεύτηκε στὰ 1934.

Μιά σχετικά άγνωστη ήθοποιός, ή Τζόαν Γούντγουορντ, πήρε τὸ χρυσὸ "Όσκαρ γιὰ τὸν πρῶτο γυναικείο ρόλο στην ταινία «Τὰ τρία πρόσωπα τῆς Εὐας» ή «Η Εὐα δίχως πέπλο» ἐπὶ τό... ἐλληνικώτερον. Η απόδοσή της στὸ ρόλο τῆς τριχοταμημένης προσωπικότητος (άθωα κοπέλα, νυμφομανής, ἀκέραια γυναίκα) ἐκρίθη θαυμάσια, ἀν καὶ τὸ ἔργο δὲν παύει νὰ εἶναι αὐθαίρετο, μολοντί θασιζέται σὲ πρόσφατη πραγματική ἱστορία, κλινικά ἐξακριβωμένη.

Τὰ βραβεία γιὰ τοὺς καλύτερους δευτέρους ρόλους κέρδισαν ή 'Ιαπωνίδα ήθοποιός Μιγιούσι Ουμέκι καὶ ὁ Ρέντ Μπάττους, γιὰ τὸ ζεύγος τῶν ἀπελπισμένων ἐρωτευμένων τῆς ταινίας «Σαγιονάρα».

Ο "Άλεκ Γκίνες, ὁ ὁποῖος δικαιολογημένα θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ήθοποιούς, πὺ παρουσίασε ποτὲ ὁ κόσμος (ὁ ήθοποιὸς πὺ μπλίνει περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον μέσα στὸ «πετὰ» τοῦ ρόλου του) δὲν παρευρέθη στην ἀπονομή τῶν βραβείων, γιὰτὶ αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι ἀπηχολημένος μετὴ τὴ νέα του ταινία πὺ γυρίζεται στην Ἀγγλία. Τὸ βραβείο τὸ παρέλαβε γιὰ λογαριασμό του ή συμπατριώτισσά του Τζίν Σίμμονς. Αισθητὴ ήταν ἐπίσης ή ἀπουσία μιᾶς ἄλλης προσωπικότητος τοῦ κινηματογράφου, τοῦ Μάικ Τόντ, πὺ ἔλα τὰ τελευ-

Ο ΓΚΡΕΓΚΟΡΥ ΠΕΚ καὶ ή σύζυγός του παρακολούθησαν τὴν τελετὴ τῆς ἀπονομῆς. Ο συμπαθὴς ήθοποιὸς δὲν τιμήθηκε ἀκόμη μετὸ "Όσκαρ.

ταῖα χρόνια ήταν παρὼν σὲ κάθε ἐπίσημη ἐκδήλωση τῆς ἑδδόμενης τέχνης. Τὸ τραγικὸ ἀεροπορικὸ δυστύχημα τῆς Σάντα Φέ ἔγινε μόλις λίγες μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τῶν βραβείων. Πέρυσι, ή γνωστὴ ταινία του "Ο γῦρος τοῦ κόσμου σὲ 80 ἡμέρες» εἶχε σαρώσει τὰ περισσότερα "Όσκαρ. Γιὰ ἐφέτος ὁ Τόντ ήταν σίγουρος ὅτι εἶχε ἐξασφαλίσει τὸ χρυσὸ ἀγαλματάκι στὴ γυναίκα του, τὴν Ἑλίζαμπεθ Τάιλορ, γιὰ τὴν ἐμφάνισή της στην ταινία «Ραίντρη Κάουντυ». Ἀλλὰ ή ταινία ἀπλῶς ἀνεφέρθη, χωρὶς νὰ προκαλέσει καθόλου τὸ ἐνδιαφέρον τῶν κριτῶν. Ἀλλή μιὰ ταινία με μεγάλες προσδοκίες, πὺ ὅμως ἀπεδείχθησαν φροῦδες, ήταν τὸ «Πεύτον Πλέις».

Τέλος, ἐκτὸς τῶν βραβείων πὺ ἀναφέραμε, τὰ ὑπόλοιπα βραβεία κατενεμήθησαν ὡς ἑξῆς: Καλύτερη ταινία τοῦ 1957 «Η γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουέι». Καλύτερη ξένη ταινία «Οὶ νύχτες τῆς Καθίριας». Καλύτερος σεναρίστας Πιέρ Μπουλ, γιὰ τὴ «Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουέι». Καλύτερη ταινία ντοκυμανταῖρ μακρᾶς διάρκειας «Ἀλμπερτ Σβάιτσερ». Καλύτερη ἡχοληψία "Έντ Χάουορθ, γιὰ τὴ «Σαγιονάρα». Καλύτερη μουσική ὑπόκρουση Μάλκολμ Ἀρνολντ, γιὰ τὴ «Γέφυρα τοῦ ποταμοῦ Κουέι». Καλύτερη φωτογραφία Τζάκ Χίλντιγερντ, γιὰ τὴ «Γέφυρα».

ΝΕΙΟΠΑΝΤΡΟΙ ή Ναταλί Γούντ καὶ ὁ Ρόμπερτ Βάγκνερ. Βρῆκαν τὴν κατάλληλη εὐκαιρία νὰ φιληθοῦν μπροστὰ...στοὺς φωτογραφικοὺς φακούς

Ο ΓΚΑΡΥ ΚΟΥΠΕΡ συζητᾶ τ' ἀποτελέσματα. Ο ἴδιος κέρδισε τὸ "Όσκαρ στὰ 1952, γιὰ τὴν ταινία «Τὸ τραῖνο θὰ σφυρίξει τρεῖς φορές».

Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ Σοφία Λώρεν προσέφερε ἰδιοχείρως τὸ χρυσὸ βραβείο στὸν σκηνοθέτη Ντέιβιντ Λήν.

Η ΝΤΑΪΑΝ ΒΑΡΣΙ ήλπιζε στὸ "Όσκαρ, γιὰ τὴν ἐμφάνισή της στὸ «Πεύτον Πλέις».

Έδω κι' Εκεί

■ **ΜΙΑ** εύκαιστη είδηση για όσους έχουν κακή μνήμη: Η δρ. Α. Στάινμπεργκ, σε μια ανακοίνωσή της στη Βρετανική Ιατρική Έταιρία, ισχυρίζεται ότι όταν θέλετε να συγκρατήσετε στη μνήμη σας ένα δύσκολο κείμενο, δεν έχετε παρά να το μάθετε πρώτα απ' έξω και μετά να κατεβάσετε δυο-τρία ούτσκι. Έτσι, δεν κινδυνεύετε να το ξεχάσετε ποτέ. Ο άνθρωπος —λέει η κ. Στάινμπεργκ— αρχίζει να ξεχνά αυτό που μόλις έμαθε επειδή, αμέσως κατόπιν, είναι υποχρεωμένος να σκεφθεί άλλα πράγματα που, κατά κάποιο τρόπο, του εξασθενίζουν τη μνήμη και δεν του επιτρέπουν να συγκρατήσει το κείμενο που έχει αποστηθείσει. Το μυαλό λοιπόν πρέπει κατά τα επόμενα δεκαπέντε λεπτά να ξεκουραστεί με τη βοήθεια ενός φαρμάκου καταπραυντικού. Και το «φάρμακο» αυτό είναι το ούτσκι. Έπομένως, δυσκολεύστε να θυμηθείτε ένα κείμενο; Κατεβάστε δυο-τρία ούτσκι και όλα θα πάνε περίφημα.

■ **ΟΙ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΕΣ** προβλέψεις για το σύνολο των επομένων 200 ετών είναι μάλλον καλές, παρά την άκαταστασία των καιρικών συνθηκών που παρατηρείται τον τελευταίο καιρό σ' όλο τον κόσμο. Διότι —εξηγεί ο κ. Ντόροφ— γενικά επί δέκακα χιλιαετίες τώρα, η θερμοκρασία ανέβαινε σταθερά στον πλανήτη μας και η συνεχής αυτή άνοδος —που δεν διακόπηκε παρά από το 1600 ως το 1850— θα συνεχιστεί μέχρι το έτος 2.200. Οι καιρικές ανωμαλίες που σημειώνονται τώρα στις εύκρατες ζώνες είναι παροδικές και θα σταματήσουν το 1965.

■ **ΤΟ ΠΕΝΤΑΓΩΝΟ** μελετά την δυνατότητα αποστολής χιμαπαζέδων στο διάστημα. Τα ζώα θα κλειστούν σε ειδικούς θαλάμους, τοποθετημένους μέσα σε «γυγαντίους» σπυνίτι. Όστερ από ένα ώριμο χρονοκόκο διάστημα, ο θαλάμος θ' αποσπάζεται από τον δορυφόρο και θα επιστρέψει στη γη μ' ένα αλεξίπτωτο. Ειδικό έγκλημα των τώρα ολόκληρη στρατιά χιμαπαζέδων σε μια βάση του Νέου Μεξικού.

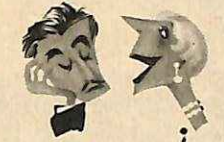
■ **ΕΚΑΤΟ** χιλιάδες Παριζιάνοι συμβουλεύονται κάθε μέρα 6.000 μάγου, αστρολόγους, φακίρδες και χατορίχτες! Τριανταπέντε διακατομύρια φράγκα ενοικούνται το χρόνο στη Γαλλία γι' αυτό το σκοπό.

■ **ΣΤΟ** Σάλεμ της πολιτείας Όρεγκον, ο Γκαίλι Στάου, ευλοκοπούσε άγρια το σκυλί του. Κατόρθωσε η Έλεν Ρουθ Στάου: «Αν είχα ένα περιστόφορο θα σέ σκότωνα, τέρας!». Ο Γκαίλι της έδωσε το όπλο του. Η κ. Στάου δικάζεται επί ανθρωποκτονία. Είχε κρατήσει το λόγο της.

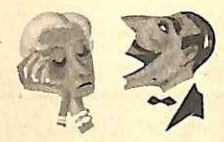
■ **ΣΤΗΝ** Καλιφόρνια ένας πτηνότροφος κατάρωσε να μεγαλώσει κόττες και κοκκούς χωρίς φτερά. Είναι περίφημο στην υγεία τους, μόνο που πρέπει να διατηρούνται στο κοτέσι υπό την ίδια πάντοτε θερμοκρασία.

■ **ΜΙΑ** ρωσική εφημερίδα, «Τα Νέα της Όδησσου», δίνει την εξής περιγραφή του Άγγλου αξιωματικού: «Ο Άγγλος αξιωματικός είναι κά-θε άλλο παρά αξιωματικός. Είναι ένας πλούσιος κτηματίας, κεφαλαιοκράτης ή έμπορος και κατά τύχην μόνο αξιωματικός. Δεν έχει ιδέα από στρατό και δεν τον βλέπει παρά μόνο στις παρελάσεις. Από επαγγελματική άποψη, είναι ο πιο άμαχος αξιωματικός της Εύρώπης. Είναι τύπος «μπλάζ», έχει ιδιαίτερη πρότιμηση στα άσβενα αναγνώσματα, τα πολύπλοκα φαγητά και τα δυνατά ποτά».

■ **Σ' ΕΝΑΝ** τάφο στην Ίταλεια υπάρχει η ακόλουθη επιγραφή: «Εδώ αναπαύεται η Μάγκυ, το μωλάρι του 42ου τάγματος πεζικού. Έβωσε λακτίσματα σε 6 στρατηγούς, 10 συνταγματάρχες, 20 λοχαγούς, 400 στρατιώτες και σε μια χειροβομβίδα».

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 **Ζωηρότης...** Πρωτομαγιά, Έκλογές, Κωνσταντίνου και Έλένης, ο Μάιος μήνας παρέχει πολλές ευκαιρίες για διακοπή πάσης φύσεως εργασίας... Όλακληρος, λίγο ή πολύ, θα περάσει υπό το σύνθημα της αναβολής... Όλες οι δουλειές, όλα τα σοβαρά, φορτώθηκαν εις τον καμένο τον Ιούνιο, ο οποίος ασφαλώς δεν πρόκειται να βγάλει πέρα τέ-τια βαρεία κληρονομία μηνών άταξίας.

7 **Έκλογικά...** Ζηλεύουν όλες οι περιφέρειες της Έλλάδος την κεντρική περιφέρεια των Άθηνων. Η μόνη που επιτρέπει εις τους ψηφοφόρους την διασκέδαση της πολυταξίας! Και σ' αυτόν και σ' εκείνην και στον άλλον μπορεί να χαριζή κανείς την συμπαθεία του... Πάντως, κάποιος ειδικός στην στατιστική αναφέρει ότι σ' αυτή την περίπτωση της απόλυτου ελευθερίας ο Έλληνας ψηφοφόρος δι-αλέγει κατά προσέγγιση τρεις... Αυτός είναι ο μέ-σος όρος που έχει παρουσιασθή σε όλες τις περα-σμένες εκλογές.

7 **Προσοχή...** προσοχή... Σωτηρίας κα χα-ρά! Σας το αναγγέλλω επισημως. Όχι μόνον ο «σάκος», αλλά και το «αυγό», το «πιθάρι», η «καμ-πούρα», εξαφανίζονται από τον όριζοντα... Η χα-μηλή μέση τελειώνει, τελειώσει. Η ζώνη πάει στη θέση της και ως μόνη άταξία θα ανεβαίνει κάπου-κάπου λίγο πιο ύψηλα. Προχωρούμε προς γραμμή «άμπιρ», προς φόρεμα κοντό, άπέρριτο, με απόλυτη τάση κολακείας.

7 **Βεβαιότητες...** Αυτά δεν αποτελούν όνειρο νυκτός Μαΐου, αλλά τη γραμμή που παρουσιάζει δειλά πρώτος ο νεαρός Σαίν Λωρράν του οίκου Ντι-όρ και τώρα ο μέγας Μπαλενισαγκά. Ο Ίσπανός αληθινός βασιλεύς της μόδας δείχνει τώρα, στη νέα συλλογή του, τον δρόμο προς τη σωτηρία... Άλλωστε, ο «σάκος» ήταν δική του έφευρση. Δι-καίωμα του, αφού τον επέβαλε και έδειξε την παν-τοδυναμία του, ικανοποιημένος, να τον έκτελεση.

■ **ΕΝΑΣ** Σκωτσέζος καλεί κάποιον στο τραπέζι: —Θα πάρης το λεωφορείο. Θα κα-τέβης στο τέρμα. Θα προχωρήσης ίσια και, στο πρώτο στενό, θα στρί-ψης αριστερά. Κάπου πενήντα μέτρα παραπέρα θα δης ένα κόκκινο στίλι μέσα σε κήπο. Είναι το δικό μου. Θα μής εύκολα μόλις σπρώξης την πόρ-τα με το πόδι σου. —Γιατί με το πόδι; —Γιατί οτά χέρια σου, έλείζω, να κροτάς αυτά που θα φάμε!

■ **ΣΤΟ** τσίρκο: —Αυτός ο ταχυδακτυλουργός είναι καταπληκτικός! Πρό-σες πως μεταμόρφωσε στο πι και φι ένα πεντακοσάριο σ' ένα μαντήλι; —Η γυναίκα μου το κατα-φέρνει πολύ καλύτερα. Μετα-μορφώνει στο πι και φι ένα χι-λιάρικο σ' ένα καπέλο!

■ **Η** γυναίκα μου το κατα-φέρνει πολύ καλύτερα. Μετα-μορφώνει στο πι και φι ένα χι-λιάρικο σ' ένα καπέλο!

Η ΚΟΛΟΝΙΑ ΒΑΓΕΝΑ No 7
Γνωστή πλέον
σ' όλη την Ελλάδα
πωλείται αποκλειστικά
μόνον στο
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
Ι. Γ. ΒΑΓΕΝΑ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7

7 **Στο «παρά 5»...** Έφθασε ο γάμος της Λω-ρέν Μπακάλ με τον Φράνκ Σινάτρα. Στο παρά 5, αλλά όχι στο 12. Έν τω μεταξύ όλα τα μεγάλα περιοδικά τον είχαν αναγγείλει σαν γεγονός και είχαν εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η γοητευτική και σοβαρά χήρα έπρεπε να παντρευτεί τον άσυγκράτητο Φράνκ. Και τώρα, μυστήριο... Τι συνέβη; Εύρεθη το όνομα της Λωρέν Μπακάλ στο σημειωματάριο του Στοιμπανότο, όπως ψιθυρίζεται, ή η συνεργασία του Φράνκ με την Μπρίζιτ Μπαρ-ντώ για την ταινία «Νυκτερινό Παρίσι» απέτέλεσε την πέτρα του σκανδάλου;

7 **Παράξενος κόσμος...** Το διαφημιστικό δαιμόνιο των Άμερικανών ξεπέρασε κάθε όριον. Έ-να άμερικανικό τσίρκο, για να διαφημισθή, κα-τάρωσε και ένεφάνισε έναν ελέφαντα ο οποίος έ-καμε θαλάσσιο ακί. Φυσικά, τσ όκι του ήταν περι-που σαν μικρές βάρκες, αλλά, πάντως, στη φωτο-γραφία φαίνεται καθαρά καθώς ταξιδεύει μέσα σε άφροους επάνω στον ποταμό Χάντσον. Πλάι του ή κ. Ρουζίν ταξιδεύει και αυτή εισπράττοντας δικαία χειροκροτήματα, σε ένα νούμερο που χρειάστηκε τριών ετών προπαρασκευή.

7 **Μικρές ιστορίες...** Άμερικανική: Μία εκατομμυριούχος Άμερικανός παντρεύεται σε πέμπτο γάμο ένα ζωγράφο. «Είσαθε εύτυχής;», την ρωτούν. «Πανευτυχής», απαντά. «Από δω και πέρα δεν θα παντρεύωμαι παρά ζωγράφους».

7 **Γαλλική:** Ο κύριος στον ύπνο του παραμι-λά «Μαριλένα... Μαριλένα». Και το άλλο πρωί ξη-γεί ότι Μαριλένα είναι το όνομα ενός άλογου έπα-να στο οποίο είχε στοιχηματίσει την προηγούμενη ημέρα. Το δράδυ γυρίζει σπίτι του και άκούει τη γυναίκα του να του αναγγέλλει ψυχρά: «Το άλογο σου τηλεφώνησε τρεις φορές».

444

■ **ΕΝΑΣ** Έλβετός νέπλουτος είχε παραγγείλει το πορτραίτο του στον Αυστριακό ζωγράφο Ούνιτερ. Η τιμή είχε καθορισθή εκ των προτέρων: 200 έλβετικά φράγκα. Το πορτραίτο τελεί-ωσε και ο εκατομμυριούχος το πήρε στο σπίτι του. Την άλλη μέρα όμως το επέστρεψε με τη δικαιολογία πως δεν του έμοιαζε καθόλου. Η γυναίκα του δεν είχε βρή κομμιά όμοιότητα, ούτε οι φίλοι του. Έπομένως, ούτε λόγος να γίνεται για πληρωμή. Ο ζωγράφος ως το έκανε ότι ήθελε.

■ **ΣΥΖΗΤΗΣΗ** μεταξύ ενός γιατρού κ' ενός δικηγόρου. —Πρέπει πάντως να όμολο-γήσετε, αγαπητέ μου, λέει ο γιατρός, πως οι πελάται σας δεν είναι άγγελοι. Και ο δικηγόρος: —Ασφαλώς όχι πάντοτε. Άν όμως έμπιστευόσθον τον έ- αυτό τους στίς φροντίδες σας, έχουν μεγάλες φροντίδες να γίνουν.

■ **ΠΩΣ** έχασε ο Τόμ τα πέντε δα-κτυλά του άριστερου χεριού του; —Έβαλε το χέρι του μέσ' στο στόμα ενός άλογου για να το μετρή-ση τα δόντια. Και τ' άλογο έκλεισε το στόμα για να δη πόσα δακτύλα είχε ο Τόμ.

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ
Η πορτοκαλάδα Φιζ, από αληθινό χυμό, είναι 100%, παστεριωμένη. Εί-ναι έγγυημένη χωρίς θλαθερά μι-κρόβια και χωρίς χημικά συντηρη-τικά. Είναι άγνη και φυσική σαν να την έχετε στείψει μόνη σας. Δινέτε την άφοβα στα παιδιά σας.

■ **ΕΝΑΣ** σοφός έπιστήμων έβαλε στον ίδιο σταύλο έναν ζέμπρο και μία φοροδίττα για να τα ζευγαρώσει και να δη τ' αποτελέσματα. Οι μέ-ρες περνούσαν, αλλά τα δύο ζώα δεν έδειχναν κανένα έδιαφέρον το ένα για τ' άλλο. Το πείραμα φαινότανε κατα-δικασμένο σε άποτυχία. —Καλή μου φοροδίττα, μα δε σου άρέσει λοιπόν καθόλου ο χαριτωμένος αυτός ζέμπρος; ρώτησε άησυχος ο σοφός. —Πώς δε μου άρέσει; Μου άρέσει και πολύ μάλιστα, αλλά περιμένο να βάλει την πνιτζάμα του!

■ **ΑΛΗΘΙΝΗ** ιστορία. Η σκηνή σ' ένα δικαστήριο του Λονδίνου. —Κύριε πρόεδρε, άγορεύει ο συνή-γορος του κατηγορουμένου, ο πελά-της μου δεν μπήκε διά της διας στο σπίτι για να κλέψη. Βρήκε άπλυστα-τα το παράθυρο άνοιχτό, έπλωσε το χέρι του και πήρε μερικά άσημαντα πραγμάτια. Το χέρι όμως του πε-λάτη μου δεν είναι ο ίδιος ο έαυτός του και δεν είναι νοητόν να τον τι-μωρήσετε για ένα παράπτωμα που έ-κανε ένα μέλος του σώματός του. —Η παρατήρησή σας, άποφαίνε-ται ο δικαστής, είναι όρθη. Άκολου-θώ το συλλογισμό σας και καταδικά-ζω το χέρι του κατηγορουμένου σε φυλάκιση ένός έτους. Ο κατηγορού-μενος είναι ελεύθερος ν' ακολουθήση το χέρι του ή όχι.

...Και τότε ο κατηγορούμενος πα-ρέδωσε άτάραχος το ψευτικό χέρι του και βγήκε απ' την αίθουσα.

■ **ΔΥΟ** μικροί τσακώνονται στο δρόμο. Σταματούν μιά ή-λικιωμένη κυρία για να τους λύση τη διαφορά. —Πέστε μας, κυρία, ο ήλι-ος ανατέλλει απ' την άνατολή ή απ' τη δύση;

—Δεν ξέρω, άπακρίνεται η κυρία, δεν είμαι απ' αυτά τα μέρη.

■ **ΕΝΑΣ** νέος κύριος μπαίνει σ' ένα άνθοπωλείο, παραγγέλλει δύο δωδεκά-δες τριαντάφυλλα για την 24η επέ-τειο των γενεθλίων της μηστής του και προσθέτει στην άνδοθήκη μιά καρτούλα με τα λόγια: «Ένα τριαν-τάφυλλο για κάθε χρόνο της πολύτι-μης ζωής σου». Ο κύριος φεύγει και ο άνθοπώλης λέει στον υπάλληλό του: —Βάλε στα μπουκέτο άκόμη δώ-δεκα τριαντάφυλλα. Αυτός ο κύριος είναι πολύ καλός πελάτης μας. Κ' έτσι ο γάμος εκείνος δεν έγινε ποτέ!

■ **Η ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΤΙΚΙΑ** μου δοδεύει για τις τουαλέτες της κόπου πέντε χιλιάδες το μήνα! Λέω να πάω να συζητή-σω το πράγμα με τη μούδιστά της. —Και τί φαντάστηκες; Πως θα την πείσης να μην παίρη παραγγελίες από μιά τόσο κα-λή πελάτισσα; —Ασφαλώς όχι, αλλά, ποι-ός ξέρει, μπορεί να την πείσω να με παντρευτή.

■ **Σ' ΕΝΑ** μπάρ δύο κύριοι πιάνουν κουβέντα: —Δικό σας είναι αυτό το σκυλί; —Ναι. —Τού βάζετε φίμωτρο επειδή δαγ-κώνει; —Α, όχι, για να τον έμποδίσω να μιλή... Διηγείται ανέκδοτα σκαμ-πράκια...

■ **Ο ΧΑΚΩΝ** της τής Νορβη-γίας, ως βασιλεύς μιάς συν-ταγματικής δημοκρατικής μο-ναρχίας, είχε πολύ περιορισμέ-να δικαιώματα. Κάποτε, σ' ένα ύπουρικό συμβούλιο, του έπε-σε τυχαία το μαντήλι του. Έ-νας ύπουρικός το πήρε από χά-μω και του το έδωσε. —Ευχαριστώ πολύ, είπε ο βασιλεύς παίρνοντας το μαντή-λι. —Είναι το μόνο πράγμα στο όποιο τολμά να χάσω τη μύτη μου.

■ **ΓΙΑΤΙ**, μπαμπά, ένας άντρας δε μπορεί νάχη πολλές γυναίκες; —Παιδί μου, όταν μεγαλώσης, θα καταλάβης πως ο νόμος προστατεύει εκείνους που είναι άνικανοί να άμυν-θούν μόνοι τους.

■ **ΜΙΑ** νέα και πολύ χαριτωμένη Έγγλέζα, η κ. Ουάιτχεντ, είχε τη συήθεια να κάνει ήλιοθεραπεία με μα-γιώ πολύ κοντά στον κήπο της. Η μάντρα όμως του κήπου ήτανε πολύ χαμηλή και οι έργάτες που περνού-σαν για να πάει στη δουλειά τους, βλέποντας το άραιο θέαμα, έαυχλού-σαν με τα γεμάτα θαυμασμό σφυρί-γματα τους την κ. Ουάιτχεντ. Ο σύ-ζυγος είχε τότε μία περιέργη ιδέα. Πήγε στην έφορία και έξηγησε πως η αξία του σπιτιού του είχε μειωθή «λό-γω έκδηλωσης θαυμασμού των έργα-τών». Ο έφορος βρήκε τον συλλογι-σμό λογικό και μείωσε άμέσως τους φόρους του κ. Ουάιτχεντ κατά 10 λί-ρες.

■ **ΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΟΙ** του φίλου «Έ-γα και ο συνταγματάρχης», που γυρί-ζεται τώρα στη Γαλλία, άναγκάσθη-καν ν' αγοράσουν 60 κάπτες άσπυτο να μπορέσουν να βρουν μία που δέχθη-κε να γεννήση ένα αυγό μπροστά στον κινηματογραφικό φακό και μέσα στο χέρι του Ντάνυ Καίη.

■ **ΕΠΙ** 20 χρόνια ένας ψαράς στο Σάν Φρανσίσκο, ο Λούις Ζίγο, έρ-ριχνε φιάλες με μηνύματα στη θάλασ-σα. Πριν από λίγες μέρες έλαβε την πρώτη απάντηση —απ' έναν άτομικό έπιστήμονα σ' ένα νησί του Ειρηνικού, 7.000 μίλια μακριά.

■ **Η ΚΟΥΚΛΑ** που προτιμούν τα κοριτσάκια στην Άμερική λέγεται «Σταχτοπούτα». Είναι ντυμένη με κου-ρέλια και έχει έκφραση πολύ λυπητε-ρή.

ΤΙ ΛΕΝΕ:

“Αν δεν είχαμε άδυναμίες, δεν θα μάς εύχαριστούσε τόσο πολύ να προσέχουμε τις άδυναμίες των άλλων.

Λά Ροσφουκά

“Όταν ξέρης κάτι, να επιμέ-νης ότι το ξέρεις και όταν δεν το ξέρης, να όμολογής την ά-γνοια σου —αυτή είναι η προ-γματική γνώση.

Κομφούκιος

Είναι άραίο να έχης τη δύνα-μη ενός γίγαντος, αλλά είναι τυραννικό να την χρησιμοποίη-ς σαν γίγας.

Σαίξπηρ

“Ο μόνος τρόπος να κάνης κά-ποιον άξιο έμπιστοσύνης είναι να του έχης έμπιστοσύνη και ο άσφαλέστερος τρόπος να τον κά-νης άνάξιο κάθε έμπιστοσύνης είναι να του δείξης τη δυσπι-στία σου.

Χένρυ Στίμσον

Ξανανιώνει ότι πλένει

NEW FAB
WASHES CLOTHES
CLEANER
THAN ANY SOAP
NO DULLING SOAP SCUM
WONDERFUL FOR DISHES TOO!

3 ΑΠΛΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

FAB Δεν φθείρει τα ρούχα
Χάρis στην σύνθεσιν του κάνει τα ρούχα σας να ξαναζωντανεύουν, τα άσπρόρρουχα σας να μη γαριάζουν, τα imprimés να ξαναάμπουν, τα μάλ-λινα να μαλακώνουν Κ' αυτό χωρίς καμιά φθορά.

FAB Χέρια για χειροφίλημα
δεν έρεθίζει τα χέρια και οι νοικοκυ-ρές το προτιμούν γιατί μπορούν να πλένουν και να έχουν χέρια πάντα μαλακά, πάντα για χειροφίλημα.

Μοσχοβολούν
στον άρωματισμένο άφρο του FAB τα ρούχα σας ξαναβρίσκουν σε λί-γα λεπτά όλη τους την άλμψη και φρεσκάδα.

FAB ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
στον κόπο σας στον χρόνο σας οτά ρούχα σας, έπίσης οικονομικό στο πλύσιμο πιατικών και σκευών κουζίνας.

**FAB ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ
COLGATE-PALMOLIVE**

“ΟΛΥΜΠΙΑ., ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΗ Ι - ΤΗΛ. 34.720 - 25.708
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, (ΟΠΙΣΘΕΝ ΘΕΑΤΡΟΥ ΠΕΡΡΟΚΕ)
ΤΗΛ. 532-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, ΤΗΛ. 57-896

40

41

ΩΡΑ ΒΑΘΕΙΑ - ΚΙ ΑΜΙΛΗΤΗ...

* Τώρα, λοιπόν, που επί εξη ολόκληρους μήνες ο ήλιος λαμπρός θα προβάλλει πίσω απ' την Πεντέλη και τον Ύμητο και θα καταδύεται, το ίδιο πανώριος, στ' ανοιχτά της Σαλαμίνας...

* Τώρα που ο γλαυκός οὐρανός επί εξη μήνες ολόκληρους σπάνια θα σκιαζεται από σύννεφα, και τ' αστέρια θα θγαίνουν κάθε βράδυ πανέμορφα, προετοιμάζοντας τις μεγάλες μηνιαίες παιδιαίες των πανσελήνων...

* Τώρα που η θάλασσα, γυαλί, θ' αντιφεγγίζει τις κόκκινες ψαρόβαρκες και τα καΐκια θα γράφουν λυγρές καμπύλες μέσα στο μελέτι...

* Τώρα που η γη μοσκοβολάει και κλιμακώνει τις συγχροδίες των άρωμάτων από πρωτομαγιά μέχρι 'Αη-Δημήτρη...

* Τώρα, 'Αθηναίοι μου, και πάλι ήρθε η ώρα σας να χαράμισετε όπως πάντα τη ζωή σας...

* Σας βλέπω, είσατε έτοιμοι...

* Με τη γκρίνια σας, την άσυνενοησία σας, τα κουτσούβελα, την τράπουλα και την σαχλαρολογία σας, θα σουρήτε και πάλι πάνω σ' αυτήν την πανέμορφη γη και θα φτάση ξανά ο χειμώνας χωρίς να χέσετε χαρή κανένα απ' τα κρυφά μυστικά της. Το πολύ-πολύ να την μολέψετε, κανένα Σαββατοκύριακο, με καμμία θορυβώδη αυτοκινητική έκδρομή, και ν' αφήσετε πίσω σας τα γνωστά σας επίσκεπτήρια: σαρδελουκούτσια, πεπονοφύιδες, λαδόχαρτα κ' έφημερίδες.

* Κατά τ' άλλα, μαγνήτες της πλήξης σας, το καφενείο κι ο συνοικιακός κινηματογράφος, θα ικανοποιήσουν τις δολοφονικές σας φιλοδοξίες: να σκοτώσετε την ώρα, μπάζ και φανεϊ ζωντανή. Μπάζ κ' αϊφινιδώς ξεσηκωθεί και σάς θυμίσει πόσο πολύτιμη είναι, πόσο ωραία, φευγαλέα... και ακριβή...

* Συχνά, φυσικά, μετανοιώνετε: κάποια φωνή σάς ψιθυρίζει πως κάπου υπάρχει μια κορφή, —θές ο Εύζωνας, θές το 'Ορνιο, θές η Καραμπόλα.

* Κάτι σάς λέει μέσα στον, πως κάπου υπάρχει ένας γιαλός παρθενικός, έστω μακριά στον 'Ωρωπο, ή περά από την Κούλουρη, στην Παναγιά την Φλεβαριώτισσα...

* Κ' υπάρχει πάντα ένα γλυπτό για να δονήση την ψυχή, τότε λουμένο απ' το φώς, στο φόντο των χαμογηλιών, τότε ήσυχασμένο μου' στο χώρο, σε μιάν από τις αϊθουσες του 'Αρχαιολογικού μας Μουσείου. (Τι ωραία, τι τίμια, τι εύσυνείδητη δουλειά γίνεται όλα αυτά τα τελευταία χρόνια μέσα σε κείνο το Μουσείο!).

* Μά όλες αυτές οι όμορφες προσφέρονται στα άτομα και όχι στις άγελες. Πληθωρικές οι συμπίες σας, φοβούνται τη μόνωση, γιατί χρειάζονται —φού!— τουλάχιστον πέντε ατυρογοί για να άρηθ το ύψος του το γνωστών όργιον της ανίας που λέγεται Κουγκάν. Κ' ακόμα περισσότεροι από πέντε απαιτούνται για να τονίσουν τα χαμουρητά στο θλιβερό κοντραπούντο τους, γύρω στα μεσάνυχτα, κατά μήκος της όδου Φωκίωνος Νέγρη.

* 'Υπήρξε, βέβαια, κάποτε ο Μπετόβεν. Κι ο Μπετόβεν, έδω που τα λέμε, έγραψε ειδικά το 3ο Κονσέρτο του για να το απολαμβάνουν οι άνθρωποι, κάτω απ' τ' αστέρια, αντίκρυ στο Λυκαβηττό, μιάν άττική έσπερα...

* 'Υπήρξε, βέβαια, κι ο Σοπέν...

* 'Ετι δέ μάλλον υπάρχει κι ο Ραχμάνινωφ...

* Σταλάζουν οι νότες, σταλάζουν κ' οι λογισμοί, χάντρες, κομπολόι, στην άπεραντοσύνη της μέρας, που σε καμμία γωνιά της γης δεν ζυγιάζεται πιο όμορφη, ανάμεσα στην αύγη και τη δύση, —ανάμεσα στη Δύση + την Αύγη.

* 'Ερχονται οι μέρες άχτιδοστεφανωμένες, —φτάσανε οι νύχτες μεστές από τη λαγνεία της ρεστιάς, που καταλαγιάζει πάνω απ' τον άττικό χώρο, δυόμισι ή ώρα της νυκτός, όταν φωνή πιά ο 'Ωρίων στον ούρανο.

* 'Ωρα βαθειά, —κι άμίλητη, ως έλεγε ο Σικελιανός.

* Είναι εύτυχμα που την ώρα τούτη τουλάχιστον θα έχουν πάει για ύπνο οι κάτοικοι του εξιδανικευμένου ντενεκέ-μαχαλά, που ονομάζεται 'Αθήνα!

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 12 έως 18 Μαΐου 1958

ΚΡΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου - 20 'Απριλίου: Μην άνησυχήσετε από κάποια έπιστολή που θα λάβετε περί τὰ τέλη της έβδομάδος και θα σάς αναβάλλη κάπως την πραγματοποίηση πολλών νέων σχεδίων σας. Εϋνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 8.

ΤΑΥΡΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου - 21 Μαΐου: Μια εύχαιστη έκπληξη θα σάς δώση την εύκαιρία ν' άποκτήσετε έναν καινούργιο φίλο που το ενδιαφέρον του γύρω από τη δουλειά σας θα σάς βοηθήση. Εϋνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 4.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Για δσους γεννήθηκαν από 21 Μαΐου - 21 'Ιουνίου: Ξεκινήσατε με διαφορετικά σχέδια στη ζωή σας. Οι μικρές στενοχώριες δεν πρέπει να σάς κάνουν να έγκαταλείπετε άδοξα τον άγωνα. Εϋνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 1.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν. - 22 'Ιουλίου: 'Ενα προσωπικό σας ζήτημα θα σάς κάνει να παραμελήσετε άρκετά διάφορες επαγγελματικές υποχρεώσεις σας, που σύντομα πρέπει να εξετάσετε έπισταμένως. Εϋνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 21.

ΛΕΩΝ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου: Μεγάλη χαρά θα δώση στην οικογενειακή σας ζωή μια εύχαιστη και ανέλπιστα εύτυχισμένη άτμόσφαιρα. Θα λάβετε κάποιο ενδιαφέρον γράμμα από μακριά. Εϋνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 4.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ. - 22 Σηρίου: Οι υποσχέσεις που σάς είχαν δώσει στο παρελθόν θα πάρουν σύντομα σάρκα και όστά, εάν αντί να άπογοιτευθήτε συντονίσετε περισσότερο τις προσπάθειές σας. Εϋνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 3.

ΖΥΓΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Σεπτ. - 22 'Οκτωβρίου: 'Η μοναξιά δεν έπιτρέπει ποτέ στους ανθρώπους να σκεφθούν ρεαλιστικά. Να έλθετε σε περισσότερη έπαφή με τους φιλικούς κύκλους πριν είναι άργά. Εϋνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ. - 22 Νηρίου: Εύχαιστα νέα θα σάς κάνουν να ξεχάσετε όλες τις στενοχώριες του παρελθόντος και ν' αντικρύσετε αισιόδοξα μια καινούργια ζωή γεμάτη έλπίδες. Εϋνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 5.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: Μην άναρχίζετε να έχετε υπερβολική έμπιστοσύνη πριν εξετάσετε καλά τις πιθανότητες. Θα πάρετε σύντομα χαρούμενα και εύχαιστα νέα. Εϋνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 11.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 22 Δεκ. - 19 'Ιαν.: Μικρές οικονομικές στενοχώριες θα περάσουν χωρίς ν' αφήσουν ίχνη στη ζωή σας. Βαδίζετε πάντοτε σύμφωνα με τις δυνατότητες της καταστάσεως. Εϋνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 1.

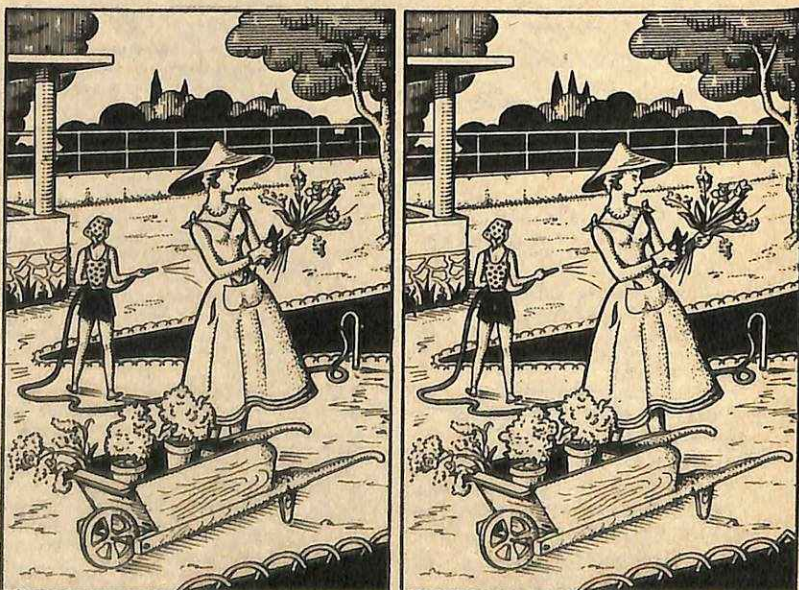

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν. - 18 Φεβρουαρίου: Συντονίσατε τις προσπάθειές σας σε κάθε τομέα έιερρηγικότητας και δεν θ' άργήσετε ν' αντίληφθετε μεγάλες προόδους που θα σάς βγάλουν από στενοχώριες. Εϋνοϊκή ημέρα: Σάββατον, άριθ. 4.

ΙΧΘΥΕΣ.—Για δσους γεννήθηκαν από 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: Οι ρομαντισμοί δεν άφελούν όταν αντιμετώπιση κανείς ανάγλυφα τον ρεαλισμό. Συγκρατήστε πριν σάς παρασύρουν σε μεγαλύτερες περιπέτειες. Εϋνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 7.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 11 σημεία. Μπορείτε να τα βρήτε;

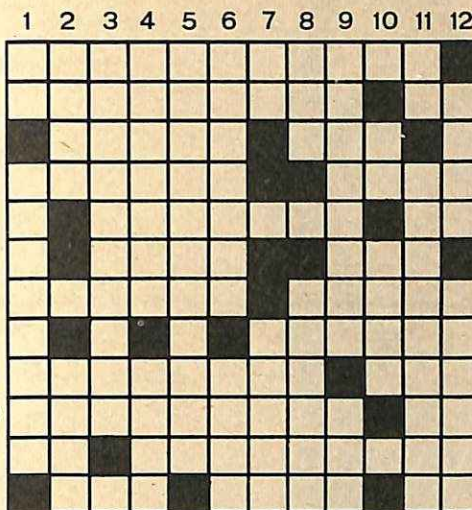
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Με αυτήν πολλαπλασιάζονται οι άμοιβάδες και κατά πολλούς, οι διηθητοί (αίτ.).
2. Με τέττα νερά ύδρευεται η Φιλοθέη —Μυστικός φάγγος.
3. Αυτών προϋπήρχε κάποιο τραύμα (δημ.) — Είχε τον Κέρβερον κοντά του (αίτ.).
4. 'Οστούν της ώμπλάτης, έναρθρας — Γνωρίζετε, άρχαιστί (του ρήματος οίδα).
5. Κτιστών υψηλόν οχύρωμα, έναρθρας. — 'Αρθρον.
6. Λίμνη και πόλις της 'Ιταλίας — Συνοδεύει συχνά τοπωνύμια στην Παλαιστήνη.
7. Φθινό ύφασμα, έναρθρας — Κοινώς ή συνηθισμένα.
8. 'Επί δένδρων, πυκνή όμς.
9. Βρίσκεται υπεράνω του Παναθηναϊκού σταδίου μας (αίτ.). — Παλαιά παραφύς του ΚΚΕ (άρχικα).
10. Γνωστή πόλις της τουρκικής Θράκης — Αντιστροφή άσθρου.
11. 'Εναρθρας ένταφιασμός... συνεκφερόμενα — Μια γλώσσα δι:θνής.
12. Στρατιωτική μονάς — Βιομηχανική περιοχή της Ευρώπης (αντιστροφή) — Μετοχή ουδέτερου.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. 'Αχιλτον μέριον της δημοτικής — Είναι σχεδόν όλα τα φυτά της γής.
2. Τον έφάνευσεν ο 'Οδυσσεύς μ' ένα κτύπημα —Είτε μένει είτε μη... την κόρη κάνει δυστυχή.
3. Το έθμιουργεί συχνά μια πολύ μεγάλη συγκίνηση (δημ.).
4. Υιός του 'Αρκάδος, πατήρ του Στυμφαλου αλλά και... κωρίον της έπαρχίας Γρεβενών του νομού Κοζάνης (ένάρθρ.) — Άκνη, με τα γνωστά άρχικά της, έμμεταλείεται τα όρυχεια λιγνίτου 'Α-

1. λιδερίου (ένάρθρ.).
5. 'Ο έσχάτως θανών Μπριγιά Σαβερίν της 'Ελλάδος.
6. Ρήτωρ της άρχαιότητας εκ Χαλκίδος, σύγχρονος του Λυσίου, υιός του Διαγόρου (ένάρθρας) — 'Η γραφή του 186..., αντιστροφή.
7. 'Αντι:βητικός σύνδεσμος — 'Ενα όρνισον, αντιστροφή.
8. 'Αρχαία πόλις της Κοίλης Συρίας — Τα έχρυσ με τέσσερα κράτη.
9. 'Αρέσκεται εις το να βασανίζει 'Άλλους — Πληθ. προσωπ. άνω:νυμίας (αίτ.).
10. Γενική άναφορ. άνω:νυμίας — Τόσα είναι τα άστρα της μεγάλης άρκτου.
11. Συνεκφερόμενα... μια εύτυχς γυναίκα — 'Υαλόφρακτον διαμέρισμα, έναρθρας (δημ.).
12. «Μοίρα...» έλεγαν οι άρχαιοι — Το μεταχειρίζονται συχνά οι μακικιούριτριες (ξεν.).

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήστε από το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζοντίως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξη που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώσατε τώρα τη λέξη, που βρήκατε και σήσατε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρίσκατε. Ψάξτε τώρα για μιάν άλλη λέξη και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξη των δύο γραμμάτων μετρήσατε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξη των 3 γραμμάτων μετρήσατε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 4 γραμμάτων μετρήσατε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 5 γραμμάτων μετρήσατε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 6 γραμμάτων μετρήσατε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 7 γραμμάτων μετρήσατε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 8 γραμμάτων μετρήσατε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξη των 9 γραμμάτων μετρήσατε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξη των 10 γραμμάτων μετρήσατε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέσατε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 54

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ...

'Από την κούρασι και από τον ήλιο...
'Επισκεφθήτε τον γιατρό σας και έμπιστευθήτε την πιστή έκτέλεσι κάθε ιατρικής συνταγής σ'α

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

και φυσικά... κομώντες Μαρινουπούλου

Έκτελούνται συνταγαί ΙΚΑ και 'Εταιρειών

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ
ΝΕΑΝΙΚΟ
ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ
ME ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Dr. N. B. Wallé
'Εξαφανίζει τις ρυτίδες, ξαναφέρνει την άνοιξη στην έπιδερμίδα

LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

Παράξενο αλλά αληθινό. Δεν ξέρομε ν' αναπνέωμε, δεν ξέρομε, δηλαδή, νά έκτε-
λοῦμε σωστά τήν στοιχειώδη άντανakλα-
στική κίνηση πού μάς κρατάει στή ζωή και
πού τήν έπαναλαμβάνουμε τουλάχιστο εἴ-
κοσι φορές τὸ λεπτό, ἡμέρα και νύχτα, ὅλα
τὰ χρόνια τῆς ζωῆς μας. Σ' αὐτὸ τὸ συμ-
πέρασμα κατέληξαν οἱ πρόσφατες ἐπιστημο-
νικές ἔρευνες πάνω στὸ θέμα τῆς ὀρθῆς ἀ-
ναπνοῆς. Καί «άμαθεῖς», λένε οἱ στατιστι-
κές, εἶναι τουλάχιστον τὰ ἑννέα δέκατα τοῦ
πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ὅλου τοῦ κόσμου.
Δεν ἔχομε, λοιπόν, παρὰ νὰ μελετήσωμε
τὸ «μάθημα ἀναπνοῆς» πού παραδίδει γιὰ
χάρη μας μιὰ αὐστηρή, ἀλλὰ και πολὺ ὁ-
μορφη προγυμνάστρια. Ἡ Ζακελὶν Σασσάρ.

ΟΙ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΕΣ ἀ-
σκήσεις θὰ συνηθίσουν τὸ
σῶμα ν' ἀναπνέη αὐτομά-
τως ὀρθά. Πρώτη ἀσκηση
εἶναι τοῦ «ξυλοκόπου». Ση-
κῶστε τὰ χέρια ἑνωμέ-
να πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι
και ἀναπνεύστε βαθειά.

Η ΖΑΚΕΛΙΝ ΣΑΣΣΑΡ ΕΠΙΤΑΣΣΕΙ ΚΑΙ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ:

ΜΑΘΕΤΕ Ν' ΑΝΑΠΝΕΕΤΕ ΣΩΣΤΑ!

Η ΠΙΟ ΖΩΤΙΚΗ, ΑΥΤΟΝΟΗΤΗ, ΑΝΤΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΟΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ

ΞΑΠΛΩΣΤΕ στὸ πάτωμα μὲ μιὰ τυ-
λιγμένη κουβέρτα κάτω ἀπὸ τὰ γό-
νατα. Βάλτε τὸ ἓνα χέρι στήν κοι-
λιά και τὸ ἄλλο στὸ στέρνο και πιέ-
ζετε ἑλαφρά, παρακολουθώντας τό-
σο τήν εἰσπνοή όσο και τήν ἐκπνοή.

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ τῆς ἀσκῆ-
σεως «ξυλοκόπος». Γονα-
τίζετε και ἑπαναλαμβάνετε
ὅλες τῖς κινήσεις τῆς
προηγούμενης ἀσκῆσεως.

ΕΠΑΝΑΛΑΒΑΤΕ αὐτὴ τήν
ἀσκηση καθημερινά, μπρο-
στὰ στὸ ἀνοικτὸ παράθυ-
ρο. Σηκῶνεστε στῖς μύτες
τῶν ποδιῶν, τεντώνετε τὰ
χέρια πίσω ἀπὸ τήν πλά-
τη, πλέκοντας τὰ δάκτυλα
σφιχτά. Κρατᾶτε τοὺς ὤ-
μους σας πρὸς τὰ πίσω.

ΣΗΚΩΝΕΤΕ ἐναλλάξ τὰ χέρια, καθὼς ἀναπνέ-
τε, πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι. Οἱ ἀσκῆσεις αὐτὲς θὰ
σᾶς δοηθήσουν πολὺ. Ἀλλὰ και ἂν δὲν ἔχετε και-
ρὸ ἢ βαρύνετε νὰ κάνετε γυμναστική, φροντίζετε,
τουλάχιστο, νὰ παίρνετε μερικές βαθειὲς εἰσ-
πνοές σὲ κάθε περίπτωση, εἴτε περπατᾶτε, εἴτε
κάθεστε, εἴτε, ἀκόμη, δρίσκεστε ξαπλωμένοι.

(Φωτ. Camera Press)

Ἡ Ζακελὶν, πού μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἦ-
ταν μιὰ ἀσημῆ μαθητριά και ἤδη θεωρεῖ-
ται μιὰ ἀπὸ τῖς πιὸ ἐλπιδοφόρες «στάρλετ»
τῆς γαλλικῆς ὀθόνης ἔπειτα ἀπὸ τήν μεγά-
λη ἐπιτυχία τῆς πρώτης ταινίας της, ἀποδί-
δει τὸ ὁμολογουμένως λυγερὸ και ὑπέροχο
παράστημά της στήν σωστὴ ἀναπνοή. Καί
πρόθυμα δέχτηκε, ὅταν τῆς τὸ ζήτησαν, νὰ
ποζάρη σὲ μερικές ἀσκήσεις ὀρθῆς ἀναπνοῆς.

Ἡ ὀρθὴ ἀναπνοὴ σᾶς διατηρεῖ—λένε οἱ
εἰδήμονες— νέα και ὁμορφή. Ἀλλὰ και ἱα-
τρικῶς ὑποβοηθεῖ τήν κυκλοφορία τοῦ αἵ-
ματος, τοὺς πνεύμονες, τὸ συκῶτι, τὰ νεφρά
και τὰ ἔντερα. Ἡ ὀρθὴ ἀναπνοὴ συντείνει ἐ-
πίσης στήν ὁμαλὴ λειτουργία τῆς καρδιάς,
βοηθᾶει τὴ χώνεψη, σᾶς κάνει νὰ μὴν κουρά-
ζεσθε εὐκόλα, σᾶς δημιουργεῖ καλὸ παρά-

στημα και σᾶς ἀπολλάσσει ἀπὸ τοὺς πόνους
τῆς μέσης. Τέλος, συντείνει στὸ ν' ἀποκτή-
σετε ζωηρὸ και γεμάτο ὕγεια χρῶμα.

Ὁ ὀρθὸς τρόπος εἶναι ν' ἀναπνέετε μὲ τὸ
στήθος και τὸ διάφραγμα μαζί. Καθὼς εἰσ-
πνέετε τὰ πλευρά ἀνεβαίνουν, τὸ διάφραγμα
μαζεύεται, κάνοντας τὸ στομάχι νὰ προβάλλ-
ῃ. Ἀντίθετα, οἱ περισσότεροὶ ἄνθρωποι τῶν
πόλεων, και κυρίως ὅσοι διάγουν καθιστικὴ
ζωή, ἀναπνέουν μόνο μὲ τὸ στήθος. Ὁ ἀέρας
δὲν εἰσχωρεῖ ἀρκετὰ ὥστε νὰ κάνῃ τὸ διά-
φραγμα νὰ μαζέψῃ. Ἔτσι, ὁ σημαντικώτα-
τος αὐτὸς ἀναπνευστικὸς μῦς μένει ἀκίνη-
τος και ἐμποδίζεται τὸ στήθος νὰ διευρυνθῇ
ὅσο πρέπει. Ἐκτὸς ἀπὸ τήν καθιστικὴ ζωή,
οἱ εἰδικοί πιστεύουν ὅτι φταίνει ἐπίσης τὰ στε-
νὰ ρούχα πού φυλακίζουν τὸ κορμί μας.

5.000.000 δολάρια

έπειδή ξέρουν να εμφανίζονται
όπως είναι στην καθημερινή ζωή

Κάθε Τετάρτη βράδυ, 93 πομποί τηλεόρασης στέλνουν σε εκατομμύρια δέκτες, που περιμένουν ανοικτοί στα περισσότερα αμερικανικά σπίτια, τις «Περιπέτειες του Ότζι και της Χάρριετ». Είναι ο δέκατος τέταρτος χρόνος τώρα που το καταπληκτικό αυτό πρόγραμμα συνεχίζει τις εκπομπές του. Τα έξη τελευταία στην τηλεόραση, τα όκτω προηγούμενα στο ραδιόφωνο. Και οι Νέλσον που το πραγματικό τους όνομα είναι Νέλσον, έχουν κάνει την τύχη τους. Έπιτά χιλιάδες δολάρια άμοιβη κάθε Τετάρτη βράδυ. Έχουν κερδίσει γύρω στα πέντε εκατομμύρια δολάρια σ' αυτό το διάστημα. Άλλα ποιά είναι το μυστικό της επιτυχίας και τι παρουσιάζουν, τέλος πάντων, οι Νέλσον; Απλούστατα, μία τυπική μεσοαστική οικογένεια του Νέου Κόσμου. Ο λίγο άπερίσκεπτος πατέρας, η μητέρα —δράχος του σπιτιού και τα γοητευτικά παιδιά τους που τους δημιουργούν συνεχώς προβλήματα. Κάθε εβδομάδα ένα κωμικό έπεισόδιο, παρουσιασμένο με ζεστά, φιλικό τόνο και καλό γούστο, βρίσκει απήχηση στα εκατομμύρια των Αμερικανών θεατών, που αντικρύζουν τον εαυτό τους στους συμπαιθητικούς ήρωες. Ο Ότζι 51 ετών, η Χάρριετ 45, ο Ντέιβιντ 21 και ο Ρίκυ 17, δεν κάνουν τίποτε

άλλο παρά να παρουσιάζουν τον εαυτό τους. «Οι οικογένειες όλης της Αμερικής βλέπουν σε μας τον εαυτό τους», εξηγεί την πρωτοφανή επιτυχία τους ο Ότζι. «Εκείνο που κάνει την παράστασή μας να διαφέρει από τις ανάλογες, είναι ότι οι σχέσεις των τύπων που παρουσιάζουμε υφίστανται και στην πραγματικότητα. Υποκρίνομαι σαν σύζυγος της Χάρριετ γιατί και στην πραγματικότητα είναι γυναίκα μου. Και τα παιδιά, είναι παιδιά μας. Η οικογενειακή θαλπωρή που μεταδίδουμε στους θεατές υπάρχει στην οικογένειά μας. Πολλά από τα «έπεισόδια», συνεχίζει ο Ότζι, που αυτός είναι ο παραγωγός, ο σκηνοθέτης, ο συγγραφέας και ο πρωταγωνιστής του προγράμματος, είναι έπεισόδια που τα έχουμε ζήσει. Π.χ., ο Ντέιβιντ, πραγματικά πηγαίνει στο πανεπιστήμιο της Νοτίου Καλιφορνίας και ανήκει στην Ένωση Κάπα-Σίγμα. Πριν μερικές εβδομάδες οι συμφοιτητές του σχεδίαζαν ένα πάρτυ. Η Χάρριετ κ' έγω αρχίσαμε να τους υποδεικνύωμε τι να κάνουν. Στο τέλος ο Ντέιβιντ μας σταμάτησε. «Άσε, πατέρα, να τα φτιάξουμε μόνοι μας». Αυτό μας έδωσε την ιδέα για ένα κωμικό έπεισόδιο που παρουσιάζαμε λίγο αργότερα. Με την πάροδο

των χρόνων, κατωρθώσαμε να κάνουμε το κοινό να συμμετέχει στη ζωή μας. Πολλοί θεατές ενθουσιάζονται με την άπιστευτη επιτυχία του Ρίκυ, όπως ενθουσιάζομαστε και μείς».

Η άνοδος του Ρίκυ

Η άπιστευτη επιτυχία του Ρίκυ, την οποία αναφέρει εδώ ο Ότζι, είναι η εξής: Μέσα στους 12 τελευταίους μήνες, ο Ρίκυ, δηλαδή ο Έρικ Χίλλιαρντ Νέλσον, κατώρθωσε να γίνει ένας από τους πιο αγαπημένους τραγουδιστές δίσκων γκαρμπού. Οι πωλήσεις των δίσκων του λίγο υπολείπονται των πωλήσεων του Έλβις Πρίσλεϊ. Έτσι σήμερα ο Ρίκυ, χάρη στο ρόκ-εντ-ρόλλ, εκτός από 1.600 δολάρια που κερδίζει από την τηλεόραση, κερδίζει άλλες 20.000 δολάρια το μήνα από τους δίσκους και παίρνει άλλα 10.000 γράμματα θαυμαστών του κάθε εβδομάδα. Ο ψηλός, αδύνατος και λιγομίλητος νέος, έγινε στα 17 του χρόνια το είδωλο της αμερικανικής νεολαίας.

Η άνοδος του Ρίκυ άρχισε σχεδόν τυχαία στις 10 του περυσινού Απριλίου. Σε μία οικογενειακή έκπομπή πήρε μία κιθάρα κι άρχισε να τραγουδά ένα άσημαντο ως τότε τραγουδάκι. Ο Ρίκυ έχει έμφυτη την μουσική αντίληψη. Παίζει κλα-

ρινέτο, κιθάρα και «ντράμς». Άλλα ή φωνή του είναι απλώς συμπαθητική. Το τραγουδάκι όμως δρῆκε μία απροσδόκητη ανταπόκριση στους νεαρούς που παρακολουθούσαν εκείνο το βράδυ την έκπομπή. Το άλλο πρωί, όταν κυκλοφόρησε στο εμπόριο ο δίσκος του, άρχισε ν' αγοράζεται κατά χιλιάδες. Μέσα σε δύο μήνες είχε πουλήσει πάνω από 700.000 αντίτυπα. Ο Ρίκυ υπέγραψε άμέσως συμβόλαιο με μία εταιρία δίσκων. Τον περασμένο μήνα κυκλοφόρησε μία σειρά τραγουδιών του που σημείωσε τεράστια επιτυχία, πουλήθηκε δε περισσότερο από κάθε άλλη σειρά. Πριν τελειώσει το 1958, ο Ρίκυ θα είναι εκατομμυριούχος, δήλωσε ο πρόεδρος της Εταιρίας.

Χάρη στην καλή αγωγή που πήρε ο Ρίκυ από τους γονείς του, τα μυαλά του δεν πήραν άερα με την επιτυχία. Έξακολουθεί να είναι ένας ευγενικός και συνεσταλμένος νέος. Μιλάει με σεβασμό στους μεγαλύτερους του —κι όχι για τίποτ' άλλο, αλλά το αισθάνεται. Η μόνη του σπατάλη είναι ένα πολυτελές αυτοκίνητο που αγόρασε. Άλλά, αναγκασμένος να δουλεύει στην τηλεόραση από τις 10 το πρωί ως τις 7 το βράδυ, εγκατέλειψε το γυμνάσιο και κάνει μαθήματα «κατ' οίκον», δηλαδή στο στούντιο, την ώρα του διαλείμματος.

Οι άλλοι Νέλσον δέχτηκαν με χαρά την επιτυχία του Ρίκυ. Ο άχαρος Ντέιβιντ, που έλαβε τελευταία μέρος σε μία ταινία, δήλωσε: «Ο Ρίκυ ήθελε να γίνει τραγουδιστής, εγώ ήθελα να γίνει ηθοποιός. Δεν έχουμε ποτέ μας αντιζηλίες, ούτε θα έχουμε τώρα. Ο Ρίκυ πρέπει να έπωληθη της ευκαιρίας που του παρουσιάστηκε». Και προσθέτει ο Ότζι. «Μόνο οι έραστές χάνουν το κεφάλι τους με την επιτυχία. Έμεις στην οικογένειά μας είμαστε επαγγελματίες».

Η Χάρριετ αποδίδει την επιτυχία της οικογένειας στον Ότζι. «Είναι ο άκρογωνιαίος λίθος της οικογένειας. Αυτός κανονίζει τα πάντα. Είναι θαυμάσιος πατέρας. Όταν τελειώσε το κολλέγιο, σπούδασε νομικά. Έχει κληρονομήσει το οικογενειακό φίλτρο από τον πατέρα του, ο οποίος ήταν θαυμάσιος άνθρωπος και τον βοήθησε πολύ να παιδικά και εφηβικά του χρόνια. Εγώ μεγάλωσα στο θέατρο. Οι γονείς μου ήσαν ηθοποιοί. Είναι ευτύχημα ότι συναντηθήκαμε με τον Ότζι. Αυτό έγινε στα 1932, όταν διηύθυνε μία ορχήστρα. Έτυχε να με δῆ σε μία ταινία που τραγουδούσα. Σκέφτηκε ότι μπορούσε να με χρησιμοποιήσει στην ορχήστρα του. Μου πρόσφερε τη δουλειά. Εγώ δίστασα λίγο, αλλά τέλος δέχτηκα».

Τρία χρόνια αργότερα ο Ότζι και η Χάρριετ παντρεύτηκαν. Η Χάρριετ θυμάται με νοσταλγία τον πρώτο χρόνο του γάμου τους. «Ήταν η ωραιότερη εποχή της ζωής

Ο ΝΤΕΪΒΙΝΤ ΝΕΛΣΟΝ συνοδεύει την Ντιάνα Βάρσι στην επίσημη πρεμιέρα της ταινίας «Πλέθρον Πλέϊς», όπου έλαβαν μέρος και οι δυο.

μας. Δουλεύαμε μαζί στην ίδια ορχήστρα. Όλα έμοιαζαν με ένα όνειρο. Έπειτα ήλθαν τα παιδιά, πλουτίσαμε βέβαια, αλλά οι ευθύνες μεγάλωσαν».

Σήμερα οι Νέλσον ζουν σ' ένα μεγάλο έξοχικό σπίτι, με έννεα δωμάτια, που αγόρασαν στα 1943. Έχουν πίστωση δικιά τους και γήπεδο μπάσκετ-μπόλ. Η Χάρριετ μαγειρεύει μόνη της. «Ποτέ δεν εμπιστεύομαι σε ξένο άνθρωπο τη διατροφή της οικογένειάς μου», λέει.

Κέρδη και άνεση

Τα κέρδη τους τους επιτρέπουν να ζουν άνετα. Μόνο τα οικογενειακά κέρδη του 1958 θ' ανέλθουν σε 500.000 δολάρια. Έτσι, τελευταία, αγόρασαν και δεύτερο σπίτι στην Λαγκούνια Μπίτς, όπου τα καλοκαίρια επιδίδονται οικογενειακά στο θαλάσσιο σκί, στο κολύμπι και στο ψάρεμα με ψαροτούφεκο.

Κανένα απ' τα δυο αγόρια δεν ταλαιπωρεί τους γονείς του. Κάποτε ο Ντέιβιντ ήθελε να πάρη μέρος σε αυτοκινητοδραμίες. Ο Ότζι, δόν τον άφησε. Ο Ντέιβιντ αγόρασε τότε μία μοτοσυκλέττα «Δέν μ' άρέσει, βέβαια», λέει η Χάρριετ, «άλλά είναι πια μεγάλος. Και αφού του άρέσει τόσο, δεν πρόκειται να γίνει

νευρωτική γι' α μία μοτοσυκλέττα».

Ο Ότζι έχει μία θαυμάσια φιλοσοφία για τη ζωή. «Ποτέ μας δεν βάλαμε μακρόπνοια σχέδια. Έργαζόμαστε καθημερινά και αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα της ημέρας. Έτσι εξηγεί την καλή του διάθεση. «Τί θα κάνετε όταν μεγαλώσουν τα παιδιά και σας αφήσουν;» τον ρωτάνε πολλοί. Και ο Ότζι αποκρίνεται με θυμοσφία. «Το καλύτερο που μπορούμε».

Ο Ντέιβιντ διαχειρίζεται μόνος του την περιουσία του. Από δώδεκα χρόνων άρχισε να δουλεύει στο ραδιόφωνο και έχει επενδύσει ήδη 250.000 δολάρια σε μετοχές. Τώρα πρόκειται να εγκαταλείψει το σπίτι. Νοίκιασε ένα δικό του διαμέρισμα όπου θα εγκατασταθή μόλις παντρευτεί με την μνηστή του την Τζό Μπέρνς. «Το ίδιο κάποτε θα κάνει και ο Ρίκυ. Έτσι είναι η ζωή», σκέπτεται ο Ότζι. «Ελπίζουμε κάποτε να τους έχουμε πάλι κοντά μας με τις γυναίκες τους και τα εγγόνια μας».

Και η Χάρριετ συμπληρώνει: «Δεν φαντάζεστε πόσο θέλω να άποκτήσω υψες. Όλ' αυτά τα χρόνια ζω ανάμεσα σε τρεις άντρες. Θαυμάσια περνάω, βέβαια, αλλά το ζήτημα είναι πώς δεν μπορώ να τους καταφέρω ν' αγαπήσουν λίγο και το κουτσομπολιά».

Vous ne connaissez pas votre peau
Faites la contrôler et vérifiez
sa teneur en eau

UNE ESTHETICIENNE CONSULTANTE

de
LANCÔME

vous présentera
LA LIGNE OCEANE
à la Parfumerie
LANCÔME

21 RUE VOULIS - TEL 31-028

Elle vous conseillera gracieusement

Τελειώστε το γεύμα σας μ' ένα

MARTELL
COGNAC

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ - ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ - CELLAR - ΚΡΕΙΖΩΤΟΥ 14 ΤΗΛ. 612 803

(Φωτ. London Express News)

Η ΠΙΟ ΔΗΜΟΦΙΛΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ. ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ: ΡΙΚΙ, ΟΤΖΙ, ΧΑΡΡΙΕΤ ΚΑΙ ΝΤΕΪΒΙΝΤ

Η Αλήθεια στη Χώρα Τών Θαυμάτων

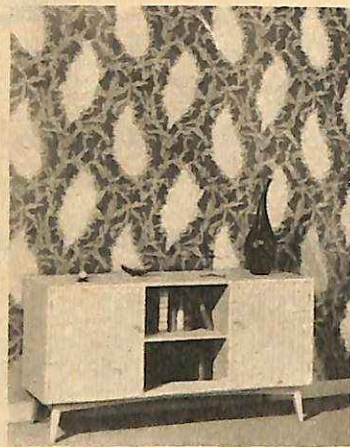
ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ Τ' ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΜΑΓΑΖΙΑ

Οι καλοκαιρινές ημέρες άρχισαν πιά να γίνονται πιά σταθερές. Καιρός λοιπόν να σκεφθούμε έναν μεγάλο πασάγοντα της εξομωμάς μας: Την άκρογιαλιά. Κάθε Αθηναίο πρέπει ν' άρχισή κι άλλες να φροντίσει ιδιαίτερα την καινούργια αυτή ζωή της υπαίθρου που χρειάζεται μια συντονισμένη προσπάθεια ολοκληρώσεως της εμφάνισέας μας. Άλλα όλα είναι εύκολα, εκτός από ένα σημείο. Την έκλογη ενός ωραίου μαγιού που θα ταιριάζει με την προσωπικότητά μας και θα αναδεικνύει τέλεια το κορμί. Γιατί πραγματικά δεν υπάρχει τίποτα πιο αντίστοιχο από ένα μαγίο που δεν εφαρμόζει στο σώμα και αντί να το κολακίζει, κυριολεκτικά το χαντάκνει. Νά όμως πού οι Αθηναίες έχουν την ευκαιρία, χάρις στο μαγίο «Δελφίν» της Δέλας της οδού Φακίωνος 13, να άποκτήσουν κι αυτές, παράλληλα με τις Αμερικανίδες και τις Ευρωπαίες, τις τελευταίες φασόν που λανσάρουν η Νέα Υόρκη και το Παρίσι σε πάρα πολύ φθηνές τιμές. Σύνολα, που θυμίζουν περισσότερο κοστούμια άκρογιαλιές παρά μαγίο, με φουστίτσες πλισέ, φουφούλες και υφασμάτινα που έλαττώνουν τις διαστάσεις της περιφέρειας και δίνουν στο σώμα σαγηνευτική γραμμή. Και για εκείνες όμως που προτιμούν τα άμερικανικά μαγίο «Καταλίνα», το κατάστημα Δέλα έχει μια περίφημη συλλογή σε λαστέξ μονόχρωμα και διάφορα έμπριμέ από ύφασμα.

Τι πιο καινούργιο έχει παρουσιάσει για την καλοκαιρινή περίοδο 1958 η ημισμένη αυτή άμερικανική φίρμα μαγίο, υπάρχει ήδη σε μεγάλη παρακαταθήκη στην Δέλα. Πραγματικά, περίφημες φόρμες σε πάρα πολύ μοντέρνα χρώματα και έμπριμέ συνδυασμούς. Όσο, όμως, κι αν κερδίζει την προτίμησή σας μια μεγάλη μάρκα, όπως η Καταλίνα, αξίζει τον κόπο, πριν άποφασίσετε, να ρίξετε μια ματιά στα μοναδικά ή ντεπίζε μοντέλα του «Δελφίνου», που σίγουρα θα σας ξεολογίσουν. Και σαν παράδειγμα, ένα από τα πιο όμορφα έπιτελίσματα της εξαιρετικής αυτής ελληνικής παραβασίας: Μαγίο από σιελ παστέλ ύφασμα, που σχηματίζει μια φουστίστα κοντή από πλισέ σολέιγ, που δεν άλλοιώνεται από το συνεχές βρέξιμο της θαλάσσης. Το κορσάκι του έχει ένα όμορφο τελειώμα και προπαντός αξίζει να προσεχθεί η φόρμα του στήθους, που μόνο το «Δελφίν», μέχρι σήμερα, κατορθώνει να πραγματοποιήσει τόσο τέλεια στην Έλλάδα. Άλλα, εκτός από τα ύφασματικά μαγίο, όπου συγκαταλέγεται κ' ένα ωραίο έμπριμέ με λωά ένταξή σ' ολοκληρώνει την εμφάνισή του, υπάρχει και μια υπέροχη συλλογή από λαστέξ σε ροδί, λευκά, τυρκάζ, μπλε και χιλίες άλλες άποχρώσεις. Άλλα το κυριότερο είναι ότι τα μαγίο «Δελφίν», που είναι λαστέξ για να μην πούμε καλύτερα από τις φόρμες της Καταλίνας, μια και προέρχονται από μοντέλα διαλεγμένα στο Παρίσι, στη Ρώμη και στην Νέα Υόρκη, έχουν σχεδόν τη μισή τιμή από τα άμερικανικά. Έτσι, μπορείτε ν' άποκτήσετε με τα ίδια χρήματα δυό, ίσως και τρία θαυμάσια μαγίο, που θα σας εξασφαλίσουν ωραίες εμφανίσεις στην ελληνική άκρογιαλιά...

Δεν υπάρχει άμφιβολία ότι ο σύγχρονος άνθρωπος των πόλεων είναι άναγκασμένος να ζή μέσα σε τέσσερις τοίχους μακριά από τη φύση και την όμορφιά της. Έτσι οι διακοσμητές προσέπαθσαν να δώσουν μια άρμονία χρωμάτων μέσα στο περιορισμένο αυτό περιβάλλον, ώστε η ζωή του να κυλά όσο το δυνατόν πιο εύχρηστη και χαρούμενη. Ένα μεγάλο έλθετικό έργοστάσιο, το «Σαλούμπρα Τέκο», που αντιπροσωπεύεται στην Έλλάδα από τον κ. Ι. Χαρουλιάρη στην οδό Άκαδημίας 4, κατασκευάζει υπέροχες πλαστικές ταπεσαρίες, ήρεμες στις όποιες μπορείτε να δώσετε μια μοντέρνα ή κλασική πνοή στους τοίχους του σπιτιού σας. Τα δυό χιλιάδες μάρ και μεταξωτά σχέδια εξασφαλίζουν τον πιο εύχρηστο διακόσμηση, στο σαλόνι, το γραφείο, το κατάστημα, το σχολείο, το νοσοκομείο. Οι πλαστικές αυτές ταπεσαρίες, εξ άλλου, δεν παρέχουν μόνον ένα μόνιμο εύχρηστο διακόσμηση, αλλά κατορθώνουν να απαλλάξουν την νοικοκυρά από την άγανάπη του λερωμάτος των τοίχων. Ότι, δηλαδή κι αν συμβεί, ένα βρεγμένο ή σαπουνισμένο πανί καθαρίζει όλους τους λεκέδες, χωρίς να άλλοιώνει τον χρωματισμό, εξασφαλίζοντας έτσι για πάντα ένα καθαρό και φωτεινό σπίτι.

Πέρασαν πιά τα χρόνια, που η μόδα της πατίας είχε άποκτήσει δικτατορικές τάσεις στις κρεβατοκάμαρες. Όπου κι αν πήγαινε κανείς, όπου κι αν γύριζε το κεφάλι του, πώς αντρίκρυε την πατροπαράδοτη πιά γκρι-μπλε κρεβατοκάμαρα με τις πατιναρισμένες άποχρώσεις. Στην εποχή μας όμως οι άνθρωποι έγιναν πιο πρακτικοί κ' έμαθαν ν' άναθούν τα άνοιχτόχρωμα έξυλα, που έδωσαν τόσο πολύ το μάτι. Η μεγάλη βιομηχανία έπιπλα και στρωμάτων «Νεοστρώμ» στη γωνία Θεσσαίας και Κολοκοτρώνη, είναι η πρώτη που καθιέρωσε στην Έλλάδα την έπιπλωση της κρεβατοκάμαρας από λευκό έξυλο. Έτσι κατορθώσαν να παρουσιάσει τελείως καινούργιες γραμμές σε κρεβάτια, τουαλέτες, κομοδίνα και κορδέλες. Μια από τις ωραιότερες δημιουργίες της «Νεοστρώμ» είναι η κρεβατοκάμαρα από λευκό έξυλο που το έπάνω και το κάτω μέρος του κρεβατιού σχηματίζουν ένα είδος μοντέρνου δαντελλωτού από είδικά τοποθετημένα μικρά

ξύλα. Τα ύπόλοιπα έπιπλα της κρεβατοκάμαρας ακολουθούν την ίδια περίπου γραμμή και ολοκληρώνουν ένα πραγματικά εύχρηστο, άνοιχτόκαρδο και μοντέρνο δωμάτιο.

Δεν έχει πολλές ημέρες ζωής, αλλά έχει γίνει κι άλλες το άγαπημένο κατάστημα των κομψών γυναικών της Αθήνας. Το «Style» κατάφερε μέσα σε λιγότερο από ένα μήνα να κατακτήσει τις γυναίκες που έχουν καλό γούστο και ξέρουν ότι μια γοητευτική εμφάνιση δεν έπιτυγχάνεται με ύπερβολές, αλλά με την άπλοτητα και την τελειότητα της γραμμής. Ότι κι αν βρήτε στο «Στύλ» της οδού Αμερικής 21, από τα κομψά μοντέλα της «έτ κοτύρ» μέχρι τα όμορφα πλεκτά, τα καλοδουλεμένα άσπρόρουχα και τα υπέροχα παιδικά φορέματα της μπουτίκ του, έχουν την σφραγίδα έ-

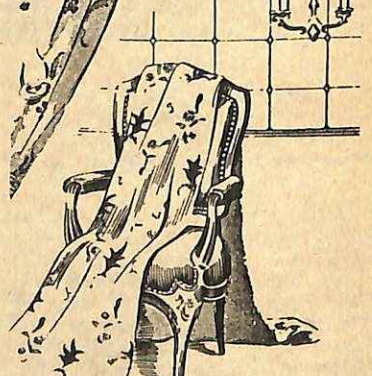
νός ολοκληρωμένου γούστου που χαρακτηρίζει τις ιδρύτριες του νέου αυτού μεγάλου αθηναϊκού οίκου μόδας. Άλλωστε είναι γνωστό ότι το «Στύλ» προσέπαθσε να φέρει στην Έλλάδα, παράλληλα με τα γαλλικά και ιταλικά μοντέλα του, τις ωραιότερες δημιουργίες των ραπτών του Λονδίνου, που μέχρι σήμερα ήταν τελείως άγνωστες στο αθηναϊκό κοινό. Και δεν υπάρχει άμφιβολία, πώς η διακριτική κομψότης των άγγλικών μοντέλων του Χάρυ Πόππερ, της Ρίμα, της Σούζαν Σμόλ και τσώνων άλλων δημιουργών της λονδρέζικης μόδας, ανταποκρίνεται άπόλυτα στις προτιμήσεις της συγχρόνου Έλληνίδος.

Μάθαμε κι άλλες δυό γυναικείες κινήσεις για την όμορφιά του προσώπου, που μάς συνεβόλυνε η έκλεκτη αισθητικός κ. Λίλυ, στο ίνστιτούτο της της οδού Αμερικής 15. Υπάρχουν όμως ακόμη δυό που ολοκληρώνουν την φροντίδα για την διατήρηση ενός ωραίου και νεανικού δέρματος. Με το αντίθετο μέρος της παλάμης πρέπει να πιέζετε και

να σπρώχνετε συγχρόνως το πηγούνι προς τα έπάνω, φέρνοντας αντίσταση με το κεφάλι και συσπώντας τους μύς του λαιμού. Και η τελευταία: Ρίξτε το κεφάλι προς τα πίσω, βάλετε την παλάμη στον αυχένα και συσπάστε μεθοδικά και ήρεμα δέκα φορές τους μύς.

Κάναμε κι άλλες τόσες σχέδια για να δώσουμε καινούργια πνοή στην καλοκαιρινή μας εμφάνιση. Δεν μιλήσαμε όμως για έναν σύγχρονο παράγοντα που χρειάζεται κι αυτός μια έπιμελημένη άνανέωση. Πρόκειται για το σπίνι. Όπως ζητάμε έμεις κάτι καινούργιο, φρέσκο, άνοιχτόκαρδο, το ίδιο και η άτμόσφαιρα του σπιτιού μας θέλει μια ριζική άνανέωση, που θα την κατορθώσετε μόνον μ' ένα παλίο, αλλά άλάθητο μυστικό. Την κατασκευή καλυμμάτων, που πολλά από αυτά, χάρη στα ύπεροχα σατέν σχέδιά τους, μπορείτε να τα διατηρήσετε και ολοκληρωτά των χειμώνων. Τώρα μάλιστα που η μόδα των λιβιγκ-ρούμ μας έμαθε να ζούμε μέσα στα σαλόνια και να μην τα φυλάμε για τις έκτακτες επισκέψεις των φίλων μας, είναι πολύ πρακτική η ιδέα του ντυσίματος του σαλονιού, γιατί το προφυλάσσει από κάθε είδους λέρωμα. Από το 1890 ιδρύθηκε στην Αθήνα ένα μαγαζί, που έφερε για πρώτη φορά στη χώρα μας τις ωραιότερες άγγλικές, γαλλικές και ιταλικές δημιουργίες για το ντύσιμο του σπιτιού. Υφασμάτα βαμβακερά μονόχρωμα, λινά, ποπλίνες, ταφτάδες μάρ ή σαζάν, κρετόν σε βαμβακερά λινά ή σατέν και χίλια δυό σχέδια σε κλασικά θραυλά μεταξωτά ή άνοιχτόκαρδα λουλουδιασμένα και μοντέρνα Πικασσό. Πρόκειται, φυσικά, για το έκλεκτο κα-

τάστημα Σπηλιοπούλου της οδού Ερμού 25, που έχει κατορθώσει να συγκεντρώσει πάντοτε τις πιο έμπνευσμένες δημιουργίες όλων των μεγάλων ευρωπαϊκών έργοστασίων. Κάθε δυό τουλάχιστον μήνες, η οικογένεια Σπηλιοπούλου ξεκινάει για κάθε πλευρά της Ευρώπης, από το Βέλγιο, την Ολλανδία, το Παρίσι, το Λονδίνο και την Ιταλία για να φέρει στη χώρα μας, έτι πιο έκλεκτο παράγοντα τα άσφαχότερα και καλύτερα έργοστάσια. Νά λοιπόν γιατί το κατάστημα Σπηλιοπούλου διαθέτει ένα θησαυρό καλοδιαλεγμένων σχεδίων, χρωμάτων και ύφασμάτων, που σας εξασφαλίζουν ένα φιλόξενο και μοντέρνο σπιτικό.

ΘΑΥΜΑΣΙΟ βραδυά φόρεμα από κίτρινη μουσελίνα, που το έσωτερικό του είναι έφαρμασμένο και γαρνίρεται μπροστά με ένα ντραπέ το οποίο τελειώνει στο κορσάκι. Παίρνει τη γραμμή «Μπίμπυ Ντόλ» χάρη σ' ένα έπανωφόρι από την ίδια μουσελίνα, που δίνει έντυπωση ένιαιού συνόλου.

ΠΑΡΙΣΙ - ΑΘΗΝΑ

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ-ΚΟΥΡΤΙΔΗ»

Οι πρώτες ακτίδες του καλοκαιριού άρχισαν κι άλλες ν' ανατέλλουν στο Αττικό τοπίο. Τα ρομαντικά στενά δρομάκια της Πλάκας, τα παιχνιδιάρικα περιστερία του Συναγματο, οι άκρογιαλιές και οι έξοχες μας, σύντομα θα πάρουν καινούργια μορφή. Άλλα όπως πάντα την νέα άθηναική άτμόσφαιρα θα ολοκληρώσει μια άνοιχτόκαρδη, πρωτότυπη και δρασηρή εμφάνιση: η καλοκαιρινή Έλληνίδα! Τα ζωηρόχρωμα έμπριμέ της, τα άλλα σόρτ, τ' άποκαλυπτικά μαγίο, οι παρανεύς του Παρισιού, που θα φορεθούν και στην πατρίδα μας. Ευκαιρία λοιπόν να παρουσιάσουμε κ' έμεις την ελληνική μόδα... Μια μικρή άδελφή της Παριζιάνας θείας, που κατάφερε όμως να ξεχωρίσει για την προσωπικότητά της και την ζωηρότητά της έμπνευση.

Στην Αθήνα, λοιπόν, υπάρχει ένας μεγάλος οίκος μόδας, που κατορθώνει όχι μόνον να μάς παρουσιάσει υπέροχα περι-

ζιάνικα μοντέλα, αλλά να τα προσαρμόσει τέλεια στη νοοτροπία και την πραγματικότητα της πατρίδας μας. Πρόκειται για την «Ευαγγελίδα-Κουρτίδη», που ξέρε άπόλυτα τι ταιριάζει στην ελληνική όμορφη και τις κλιματολογικές μας συνθήκες. Είναι άλλωστε το μόνο μεγάλο άθηναικό κατάστημα μόδας, που κατορθώνει να παρακολουθεί με τις δημιουργίες του όλες τις εμφάνισεις της γυναίκας...

Από την άκρογιαλιά μέχρι την κοσμική συγκέντρωση, από το άπλο πρωινό καπέλλο μέχρι την έκκεντρη βραδυή μουσελίνα, τα μαγίο, τα όμορφα σύνολα πλάι, την τσάντα, έχει διαλέξει τις πιο γοητευτικές έπιτεύσεις της Ρώμης και του Παρισιού, που θα τις βρήτε στην κρυφά στήλη διτρίνα της μπουτίκ στην οδό Πανεπιστημίου 6 ή την κομψή «Ωτ Κουρτίδη» της οδού Όθωνος... Κ' έρέτος είχε το μεγαλύτερο σουζέ στην πολυτελή της ύπρηξη... Άκόμη και οι Έλληνίδες πριγκί-

πισσες Σοφία και Ειρήνη διάλεξαν αρκετά φορέματα του οίκου «Ευαγγελίδα-Κουρτίδη»...

Και δεν έχουν άδικο. Το μεγάλο αυτό ραπτικό σπίνι της πρωτεύουσας συμβολίζει στη χώρα μας κάθε καινούργια προσπάθεια στην τομέα της μόδας. Έτσι, κατάφερε να κατέχει την πρωτεύουσα θέση μεταξύ εκείνων που φέρουν στην Έλλάδα κάθε καινούργια παριζιάνικη πνοή. Ιδιαίτερα η κ. Βάσα Κουρτίδη, έχει κυριολεκτικά άφιέρωσε από χρόνια την ζωή της στην έπέκταση της δημιουργικής δουλειάς της. Δυναμικός άνθρωπος, με άποφασιστικότητα και άνεξάντλητες έμπνευσεις, παρουσιάζει πριν βξη χρόνια στην πατρίδα μας τον θεσμό της μπουτίκ, που μέχρι τότε μάς ήταν τελείως άγνωστος. Για πρώτη φορά ένας μεγάλος οίκος μόδας άθηναικής έθνικης και στην Αθήνα, όπως στο Παρίσι, φθηνά και τέλεια φορέματα, που άς έπρεπε στην Έλληνίδα να τελειοποιήσει την εμφάνισή τους και να κατορθώσουν μέσα σε μια έξαισία όχι μόνον να συγκοινωνούν με την Γαλλίδα, αλλά και να την βεβαιώσουν. Έτσι η κάθε Αθηναία μπορεί να φορέσει κάτι καλύτερο από το παλιό. Βεβαίως τα σχέδια άθηναικών οίκων μόδας. Πολλοί θεατοδραματικοί ραφίκινο το τόλμημα της κ. Βάσας Κουρτίδης. Κινδύνευε ίσως η «Ωτ Κουρτίδη» της... Πόσο άδικο όμως είχαν. Όσοι ξέρουν την κ. Βάσα είναι σίγουροι πως δεν άποδορρνείται από σχόλια... Και άπέδειξε πολύ σύντομα πόσο πρακτική και όποδοτική ήταν η ιδέα της. Το προοδευτικό της πνεύμα κατορθώσαν να δημιουργήσει ένα πυρήνα που και σήμερα ακόμη κρατά τα σκεπτρά στη μόδα. Πάντοτε, άλλωστε, είχε την κρυφή έπιθυμία να κινή την Έλληνίδα που δεν είχε χρηματικές δυνατότητες να μη γίνεται με παρισινά κακέκτυπα αλλά με πραγματικά μοντέλα. Και το κατορθώσαν. Δημιούργησε μια από τις ωραιότερες και καλύτερες μπουτίκ που έχει σήμερα η Έλλάς με φορέματα και διάφορα άξεσουάρ, που δεν διατέλει ν' άγοράσει από τις συλλογές των μεγάλων Γάλλων ραπτών.

Άλλο έπειτα από την πραγματοποίηση της μπουτίκ, μια καινούργια ιδέα έμπνευστηκε. Τα καπέλλα «Ευαγγελίδα-Κουρτίδη». Για μια ακόμη φορά πρώτη η έκλεκτη Έλληνίδα ράπτρια παρουσιάζει είδη μόδας που φέρουν την φίρμα της. (Άνακοίνωσις)

ΤΙ ΠΙΟ ΝΕΑΝΙΚΟ για μια καλοκαιρινή χορευτική βραδυά. Αιθέριο φόρεμα από οργάντζα λευκή, με πουν κόκκινα. Η φούστα είναι άρκετά φαρδιά και το κορσάκι στηρίζεται σε δυό λεπτές κόκκινες μπρετέλλες, που τελειώνουν στο κέντρο του σ' ένα μικρό φίδογκο του ίδιου χρώματος.

Η ελληνική σκηνή έχασε την περασμένη εβδομάδα έναν από τους πιο αγαπητούς πρωταγωνιστές της, έναν αληθινά θαυμάσιο έργατη της, ένα γοητευτικό και εξαιρετικό ήθοιο που τον εκήδευσε την Κυριακή η καλλιτεχνική Αθήνα με τις πιο ειλικρινείς εκδηλώσεις της βαθύτατης λύπης της. Ο ειδικός συνεργάτης μας αφιερώνει εις την μνήμην του αξέχαστου αυτού δημιουργού ολόκληρο το σημερινό σημειώμα του με μερικές χαρακτηριστικές αναμνήσεις και ανέκδοτολογικές πληροφορίες από την πλούσια και γόνιμη δράση του και τις λαμπρές καλλιτεχνικές δημιουργίες του.

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ, ΚΡΙΣΕΙΣ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

Γιώργος Παππᾶς, ὁ εὐπατρίδης τῆς σκηνῆς πού δὲν ὑπάρχει πιά ...

Με τον Γιώργο Παππά, τον εξοχο ήθοιο που χάσαμε, τον πιο γοητευτικό πρωταγωνιστή της ελληνικής σκηνής, τον μοναδικό έρμηνευτή έργων του αλόνιου —το φράκο του έπηγαινε γάντι— με τον Παππά που ήταν χαριτωμένος και θελκτικός τόσο σαν καλλιτέχνης όσο και σαν άνθρωπος, με συνδέει στενή φιλία. Μια φιλία 26 ετών, που ξεκίνησε από κάποια αισθηματική του περιπέτεια —μια από τις άπειρες επιτυχίες της αφάνταστα πλούσιας ερωτικής του ζωής— η οποία είχε γίνει γνωστή και στο ευρύτερο κοινό υπό των δημοσιογραφικών τίτλων «Η άπαγωγή της ωράιας Έβραϊπούλας Σόρ». Αυτό συνέβη, εάν θυμάμαι καλά, στα τέλη του 1932. Ο Παππᾶς είχε πάρει το βάπτισμα της σκηνής πριν από ενάμιση περίπου χρόνο, σε ηλικία 28 ετών γιατί είχε γεννηθεί στην Αθήνα στα 1903. Ένω, φυσικά, το έπίσημο βάπτισμα, γιατί είχε προηγηθεί μιά... έρασιτεχνική εμφάνιση όταν ήταν μόλις... τριών χρόνων, δηλαδή στα 1906. Τότε η μητέρα του, η εξαιρετική ποιήτρια μας, η Μυρτιάτσια, αποτελούσε για κάμποσο καιρό στέλεχος της «Νέας Σκηνής» του Χρηστομάνου, και τότε είχε παρουσιάσει το γιό της δωδεκάχρονο, όταν ο θάσος έπαιζε την

«Νόρα» του Ίβεν. Όμως, σαν ο Γιώργος μεγάλωσε, επειδή είχε άναπτυξη πρόωρα, είχε ψηλώσει πολύ —ήταν 1.86 μ.— και ήταν πολύ αδύνατος, οι γονείς του απέφαισαν να τον προωθήσουν σ' ένα έπαγγελμα με τομέα ενεργείας στο υπαίθρο. Έτσι, ο πολύκλαυτος καλλιτέχνης ξεκίνησε τότε για την Έλβετία και τη Γαλλία, όπου κ' έσπούδασε γεωπόνος. Γύρισε, 22 χρόνων, μ' ένα δίπλωμα που του εξασφάλισε θέση καθηγητού της... τυροκομίας στην Γεωργική Σχολή της Λαρίσης.

Ο γιός του

Είχε αφήσει, όμως, εν τώ μεταξύ, στο Μοντελλί ένα διάδοχο. Ο γιός του αυτός (που είναι σήμερα αντίστροφο στο Παρίσι) ήταν καρπός ειδύλλιου και γάμου του με μιά δμορφη νεαρή Γαλλίδα. Γάμου που άξιζε να σημειωθεί ότι εκράτησε μόλις ενάμιση χρόνο και που ποτέ δεν διελύθη από νομικής πλευράς. Για να συμβή αυτό και να δη και το τυπικό διαζύγιο, θάσει της ελληνικής νομικής πλευράς, έπρεπε να γίνουν ώρισμένες διατυπώσεις, οι οποίες απαιτούσαν ένα κάποιο χρονικό διά-

στημα. Αιτές, λοιπόν, δεν τις έκανε ποτέ, έχοντας έτσι —όπως χαριτολογώντας συνήθιζε να λέη ο ίδιος— ένα δπλο εναντίον της αισθηματικής ροπής του ίδιου του έαυτου του. Γι' αυτό και δεν ξαναπαντρεύτηκε ποτέ. Η μόνη φορά, που το έπεδίωξε προς στιγμήν θετικά, ήταν στην περίπτωση της ωράιας Έβραϊπούλας Σόρ, που ανέφερα παραπάνω. Ο Παππᾶς —όπως είπαμε— είχε τότε καλλιτεχνική ζωή μόλις 1½ χρόνου. Είχε κάνει το ντεμπούτο του στον «Κύκλο» του Σώμερσετ Μώμ. Πήγε κατόπιν, στα 1932, τουρνέ στην Πόλη και εκεί γνώρισε την Σόρ, μιά δμορφη και πλούσια Έβραϊπούλα. Το ειδύλλιο έπισφραγίστηκε με άστρατιά άπαγωγή. Άπαγωγή που ανεστάτωσε τον πατέρα της κοπέλας, ο οποίος έσπευσε να έλθη άμέσως στην Αθήνα και να κινητοποιήση τις άστυνομικές άρχες για ν' άνακαλύψουν το κρησφύγετο του ζεύγους. Όμως όλες οι προσπάθειες των όργάνων της άσφαλείας έμειναν άκαρπες, και η Μαρίκα Κοτοπούλη —που με την άλάνθαστη καλλιτεχνική της διαριτικότητα είχε άμέσως αντίληψη ότι στο πρόσωπο του Παππᾶ αναπηδούσε ένας καινούργιος πρωταγωνιστής— έτριβε τα χέρια από χαρά για τον δημοσιογρα-

φικό θόρυβο γύρω από το καλλιτεχνικό ειδύλλιο, γιατί έτσι γινόταν πολύτιμη και καρποφόρα διαφήμιση γύρω στον έκκολαπτόμενο εξάιρετο νέον «ζεν πρεμιέ»...

Το τέλος του ειδύλλιου...

Θυμάμαι, λοιπόν, ότι, όταν ένα δράδυ την ρωτούσα έπιμόνως να με κατατοπίση σχετικά με την άπαγωγή, μου χαμογέλασε πονηρά και μου ύποσχέθηκε ένα δημοσιογραφικό «λαυράκι»: Μιά συνάντηση με το ζεύγος των άλληλοαπαχθέντων, που κυνηγούσαν όλα τα λαγωνικά της άσφαλείας και δεν μπορούσαν ν' άνακαλύψουν! Πραγματικά, την άλλη ήμερα —κυριολεξία: την άλλη νύχτα— δρέθηκα στο άντρο των κρυμμένων έραστών και την έπαρμένη τά «Νέας», που ήμουν τότε άρχισυντάκτης τους, δημοσίευαν συνεντεύξεις και φωτογραφίες Παππᾶ και Σόρ. Και όχι μόνον αυτό. Έπί ήμέρας έξι, κάθε άπόγευμα κατ' άποκλειστικότητα, νεώτερες πληροφορίες για την εξέλιξη του ειδύλλιου.

Ήθοιοις κατά τύχην

Σ' αυτές, λοιπόν, τις συναντήσεις μας της έποχής του πολύκροτου ει-

δύλλιου άνεπτύχθη ο φιλικός δεσμός με τον Γιώργο Παππά και από τότε έμαθα από τον ίδιο ότι είχε βγή στο θέατρο έντελώς κατά τύχη. Όταν απέφασε να ξεσκίση στην ούσια το δίπλωμα του γεωπόνου και να εγκαταλείψη τη διδασκαλία της τυροκομίας, που δεν του πήγαινε δί-όλου, άκολούθησε για ένα χρονικό διάστημα το διπλωματικό, άς πούμε, στάδιο. Ξέροντας θαυμάσια τη γαλλική προσελήθη γραμματέως στη γαλλική πρεσβεία. Έν τούτοις, και η καινούργια αυτή άσχολία δεν του καλοερχότανε. Τότε άκριβώς η τύχη έβαλε ξαφνικά το δακτυλάκι της και έφερε το κρυμμένο δυναμικό τάλεντο του στην έπιφάνεια. Και νά πως: Η φιλότεχνη διάθεσή του από τη μιά κ' η γλωσσομαθείά του από την άλλη, συνενώθηκαν μαζί με κάποια οικονομική ανάγκη του. Σκέφθηκε τότε, για να την άντιμετωπίσι, να μεταφράσει ένα θεατρικό έργο και να το πλάσάρη σε κάποιο ήθοιο, για να πάρη τα μεταφραστικά ποσοστά. Κάθισε έτσι και σκάρωσε μιά μετάφραση του «Κύκλου» του Σώμερσετ Μώμ. Την έπήγε στην κ. Κυβέλη, που έτυχε να την γνωρίζη κοινωνικά. Η μεγάλη πρωταγωνίστρια βρήκε το έργο πολύ έν-

διαφέρον και τη μετάφρασή του λαμπρή. Άλλά, ύπηρεσε ένα «άλλα»... Μιά σημαντική δυσχέρεια για να δεχθῇ ν' άνεδάση το έργο. Έλειπε από τον θίασο ο ήθοιοις για να άναν από τους κύριους ρόλους, ήθοιοις που άπατούσε περίπου τα φυσικά προσόντα που είχε εκείνη την έποχή ο ήλικίας 27 έτών Παππᾶς. Καί τότε η κ. Κυβέλη του έπρότεινε να δοκιμάση έρασιτεχνικά τις δυνάμεις του, παίζοντας ο ίδιος το μέρος που δεν μπορούσε να καλυφθῇ από το μόκιμο καλλιτεχνικό έπιτελείο του θιάσου της. Έκείνος δέχτηκε. Ήθελε —είχε ανάγκη— ν' άνέδη όπωσδήποτε η μετάφρασή του. Παράλληλα, όμως, φαίνεται ότι ύπνησε τότε άπότομα η θεατρική ι-δυσυστασία του. Καί γι' αυτό, χωρίς δισαγμό, έπρε το «ναί». Έν τούτοις, κάτι έμεσολάβησε και τελικά ο «Κύκλος» δεν άνέθηκε από τον θίασο Κυβέλης. Ο γεωπόνος, όμως, μετάφραστής του είχε πιά γλυκαθῇ με την ιδέα να δη στο θέατρο και να δοκιμάση τις δυνατότητές του στην καλλιτεχνική κοινότητα. Γι' αυτό έπήρε υπό μάλης τα χειρόγραφα του και έστράφη προς άλλη θεατρική στέγη. Αυτή τη φορά, όμως, πλάσάροντας το κείμενο του έργου μαζί με την συγκεκριμένη πρόταση να παίξη και ο ίδιος. Καί τελικά το κατάρθωσε. Πήρε το έργο —και τον πήρε κι αυτόν— ο πατέρας Μυράτ.

Γεωπόνος και θέατρο

Αιτές είναι οι συνθήκες υπό τις οποίες ο γεωπόνος της Λαρίσης έγινε ο «εὐπατρίδης» της ελληνικής σκηνής. Ο ίδιος διηγότανε —το έλεπε κι ο Χόρν στο ραδιόφωνο— ότι πριν από μερικά χρόνια έπήγε και τον βρήκε ένας άγνωστος του νέος. Του παρουσιάστηκε και του έδῆλωσε ότι ήταν γεωπόνος.

—Δεν τα καταφέρνω, πρόσθεσε. Όπως παλαιότερα σε σάς, έτσι και σε μένα τώρα, δεν μ' άρέσει αυτή η δουλειά. Τί λέτε; Θα μπορούσα κ' εγώ να βω στο θέατρο και να κάνω καριέρα, όπως έσεις;..

Ο Παππᾶς του άπάντησε χαμογελώντας:

—Άγαπητέ μου, τί να σας πω... Δεν έχεις παρά να δοκιμάσης... Έβγα στη σκηνή... Όμως μην το πής και σε άλλους... γεωπόνους, γιατί τότε τί θα γίνουμε εμείς στο θέατρο;

Η έτοιμότης του

Η έτοιμότης του ήταν —σημειώστε— παροιμιώδης. Κάποτε, όταν

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ «κρατώντας την αγαπημένη του γάτα. Η φωτογραφία αυτή δόθηκε από τον συνεργάτη των ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Μίγκο, όταν ο αξέχαστος καλλιτέχνης γύρισε από το Λονδίνο, μετά την πνευμονεκτομή.

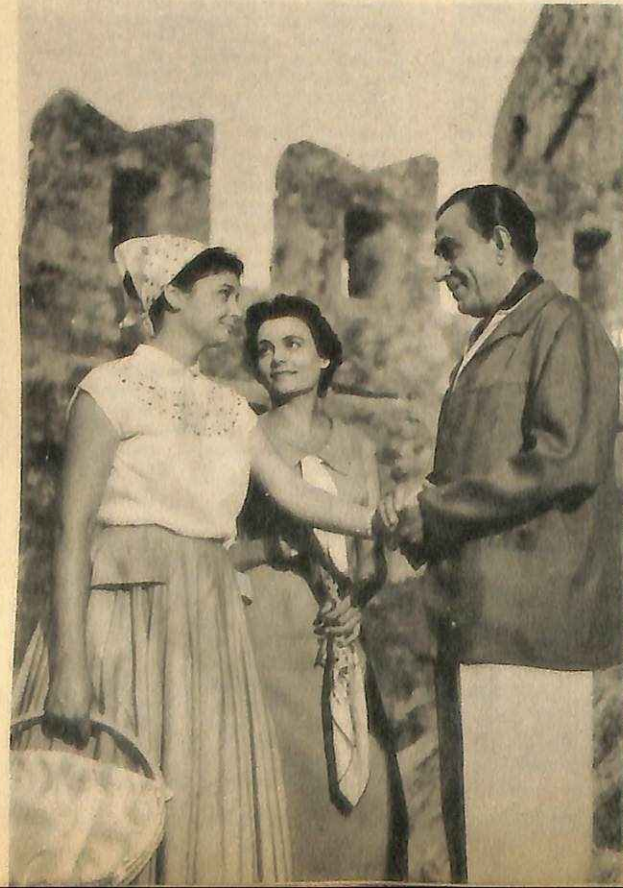
είχαν θίασο μαζί με την Λαμπέτη και τον Δημήτρη Χόρν έπαιζαν σε τουρνέ το «Γαλάζιο φεγγάρι». Στο έργο αυτό ο Χόρν ύπεδύετο κάποιο νέο, ο οποίος είχε ερωτικές δολιχίες με την κόρη του ανθρώπου που καθότανε στο έπάνω πάτωμα του σπιτιού του. Αυτόν έπαιζε ο Παππᾶς. Σε μιά στιγμή, η δράση του έργου προσδιόριζε ότι ο πατέρας κατεβαίνει να κουβεντιάσει με τον νέο, τον οποίο γνωρίζει κι αυτός. Καί έτσι, όπως είναι πολύ φιλοιοι, κατεβαίνει φωνάζοντας τη ρόμπα του. Κάποιος ήθοιοις, λοιπόν, ο οποίος ντυότανε, λόγω του περιωρισμένου χώρου των παρασκηνίων, στο ίδιο καμαρίνι με τον αξέχαστο καλλιτέχνη και ο οποίος δεν είχε ρόλο στο έργο της όπερικής παραστάσεως, κλειδώνοντας τα ρούχα του στο ντουλάπι, κλειδώσε κατά λάθος μαζί και τη ρόμπα του πρωταγωνιστού. Ο Παππᾶς δεν το έπηρε έλεπε κι ο Χόρν στο ραδιόφωνο— ότι πριν από μερικά χρόνια έπήγε και τον βρήκε ένας άγνωστος του νέος. Του παρουσιάστηκε και του έδῆλωσε ότι ήταν γεωπόνος.

Ξαπλώσει... Μάλιστα δεν θλίπεται... Φορώ τη ρόμπα της. Βαρυύμουνα να ψάξω να βρω τη δική μου και φέρεσα τη δική της... Καί μου έρχεται και στενή...

Δεν το έμαθε ποτέ

Εν τούτοις, ο εύφύεστατος αυτός καλλιτέχνης, ενώ δεν ύπρχε άνθρωπος στο ελληνικό θέατρο που να μην ξέρη ότι ο Γιώργος Παππᾶς είχε καρκίνο, ο ίδιος πέθανε χωρίς να το μάθῃ. Μάλιστα μέχρι τέλους τον κατείχε μιά άπέραντη αίσιοδοξία. Ο γενικός διευθυντής του «Εθνικού Θεάτρου», κ. Χουρμούζιος, τον είχε έπισκεφθῇ 3-4 ήμερες πριν πεθάνῃ. Ήδη είχε περιπέσει σε λήθαργο και πολλές φορές παραμιλούσε. Μόλις, όμως, είδε κοντά στο κρεβάτι του τον άνθρωπο που εκπροσωπούσε το θέατρο στο όποιο άνηκε, συνήλθε άμέσως, τον άνιχνώρισε, μπόρεσε να συγκεντρωθῇ και κουβεντιάσει μαζί του αρκετή ώρα για τους ρόλους που θα ήταν δυνατόν να παίξη του χρόνου στην κρατική σκηνή... Έπίσης ο προσωπικός γιατρός και στενός φίλος του κ. Γεώργιος Στεφάνουλος θεοαίνετι κάτι το πολύ συγκινητικό: Τέσσερις ώρες πριν πεθάνῃ, ο Γιώργος Παππᾶς είχε καταληφθῇ από τον έπιθανάτιο ρόχο και δέ μπορούσε πιά να μιλήσῃ. Άφηνε μονάχα κάτι άναρθρες κραυγές και με δυσκολία κινούσε τα χέρια του. Έκανε δέ κάθε τόσο μιά κίνηση για να τα ένωση, λες κ' ήθελε να χειροκροτήσῃ... Καί εκείνη άκομα την ύστατη ώρα, η τελική του κίνηση είχε κάτι που θυμίζει ότι άγαπούσε περισσότερο στον κόσμο: Το θέατρο...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ εμφάνισή του στη σκηνή έγινε τον περυσινό Οκτώβριο στον «Κυμβέλινο» του Σαίξπηρ. Άκριβώς σ' αυτόν εικονίζεται με την Β. Μανωλίδου ως Ίμογένη. Η δημιουργία του Γιώργου Παπᾶ στο κλασικό αυτό έργο ήταν αληθινά εξαιρετική κ' η κριτική του άφιέρωσε έγκωμιαστικότητα σχόλια

←

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ταινίες που γύρισε ο άλησμόνητος πρωταγωνιστής ήταν το «Τελευταίο φέμα» και ο «Άνθρωπος του τραίνου». Εικονίζεται, σε μιά σκηνή της δεύτερης, ταινίας, με την Άννα Συνοδινού και την Σωρρή. Στο «Τελευταίο φέμα» ο Γιώργος Παππᾶς ύπεδύθη, με τη γνωστή δημιουργική άνεσή του, τον πατέρα της Έλλης Λαμπέτη.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ : Η ΜΗΧΑΝΗ!

Ένα ενδιαφέρον εκπαιδευτικό πείραμα για να υπερνικηθῇ ὁ μεγάλος ἐχθρὸς τῶν μικρῶν μαθητῶν; ἡ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ!

Οἱ ἀπροσδόκητες πρόοδοι πού ἐσημείωσαν ἡ Ρωσία στὴν παραγωγή ἐπιστημόνων καὶ μηχανικῶν, ἔθεσαν στοὺς ἀμερικανικοὺς εκπαιδευτικοὺς κύκλους τὸ πρόβλημα τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῆς παιδείας σὲ τρόπο ὥστε νὰ προσελκύωνται περισσότεροι μαθηταὶ γυμνασίων πρὸς τὶς θετικές ἐπιστήμες. Αὐτὸς, κατέληξαν οἱ ἐκπαιδευτικοί, εἶναι ὁ σωστός τρόπος ἀντιμετώπισεως τῆς ἀνησυχητικῆς ἐλλείψεως ἐμπύχου τεχνικοῦ ὕλικου. Ἀλλὰ ἀκούστηκε ἀμέσως ἡ θαρραλέα διαμαρτυρία ἐνὸς εκπαιδευτικοῦ, ὁ ὁποῖος ἔθεσε τὸ πρόβλημα ὡς ἑξῆς: «Εἶναι σὰ νὰ κλειδώνουμε τὴν πόρτα τοῦ σταύλου ἀφοῦ ἔφυγαν τὰ ἄλογα», δήλωσε ὁ δρ. Φέρ, ἐπικεφαλῆς τοῦ τμήματος Μαθηματικῶν τῆς Σχολῆς Διδασκάλων τοῦ πανεπιστημίου τῆς Κολομβίας.

Ἡ ἐπιστήμη, διεκήρυξε ὁ δρ. Φέρ, δὲν ἀρχίζει στὰ γυμνασιακὰ ἐργαστήρια, ἀλλὰ στὴν τετάρτη, τὴν πέμπτη καὶ τὴν ἕκτη δημοτικῆς, ὅπου οἱ ἐπιστήμονες τοῦ μέλλοντος κατακοῦν τὸν ἀκρωγωνία λίθο κάθε ἐπιστήμης, δηλαδή, τὴν πρακτικὴ ἀριθμητικὴ. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς τὶς ἐλπίδες τοῦ ἔθνους αἰσθάνονται ἀποστροφή γιὰ τὴν ἐπιστήμη, ἰσχυρίζεται ὁ δρ. Φέρ, γιὰ τὸ σύστημα διδασκαλίας εἶναι ξεπερασμένο καὶ ἀχρηστο. Τὸ σύστημα αὐτό, κατὰ κανόνα, ἀποκλείει ἀπὸ τὰ παιδιὰ τὴ δυνατότητα νὰ ἐννοήσουν τὴν οὐσία καὶ νὰ αἰσθανθοῦν εὐχαρίστηση γιὰ κείνο πού διδάσκονται. Ἄν, λοιπόν, τὰ παιδιὰ ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἡλικία ἀποκτήσουν μιὰ ἀπέχθεια γιὰ τὴν ἀριθμητικὴ, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμφιλιωθοῦν ἀργότερα μὲ τοὺς νόμους τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς, πού καὶ αὐτοὶ στὴ βάση τους στηρίζονται σὲ μαθηματικὰ δεδομένα;

Ὁ δρ. Φέρ πιστεύει ὅτι ἡ διδασκαλία τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς πρὶν νὰ προσαρμοσθῇ στὴς ἀνάγκες τῆς πυρηνικῆς καὶ ηλεκτρονικῆς ἐποχῆς μίας χάρις στὴν ἐφαρμογὴ μίας ἀπλῆς, ἀλλὰ ἐπαναστατικῆς μεθόδου, ἡ ὁποία περιλαμβάνει καὶ τὴ χρήση μίας ἀριθμομηχανῆς σὰν ἐπαιγωγὸ ὄργανο. Ἡ μέθοδος αὕτη, τονίζει ὁ δρ. Φέρ, δὲν πρόκειται νὰ καταργήσῃ τὴν ἐργασία πού γίνεται μὲ χαρτὶ καὶ μολύδι, ἀλλὰ χρησιμοποιεῖ-

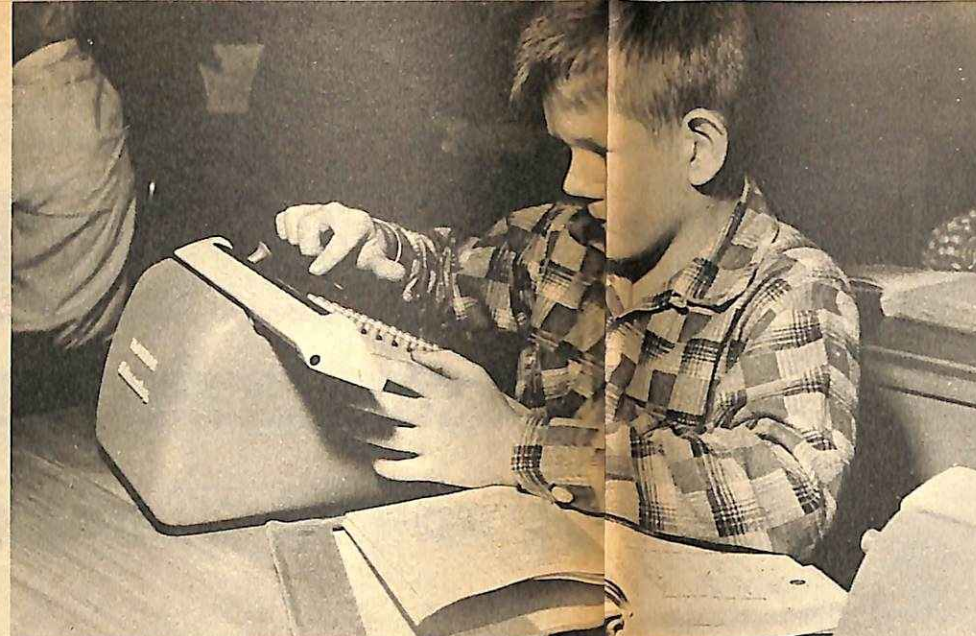
ται μόνο γιὰ νὰ ἐλέγχι ὁ μαθητὴς τὶς λύσεις του καὶ μόνο ἀφοῦ ἔχει λυθῇ τὸ πρόβλημα στὸ χαρτί. Μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἡ ἀριθμομηχανὴ ὀξύνει τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπιταχύνει τὴν κατανόηση.

Ὁ δρ. Φέρ ὠργάνωσε μιὰ ἐμπρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῆς μεθόδου του, πᾶνω σὲ αὐστηρὰ ἐπιστημονικὰ δεδομένα. Τὸ πείραμα διεξήχθη στὴν πέμπτη τάξη ἐνὸς σχολείου τοῦ Νιού Τζέρσεϊ, ὅπου οἱ μαθηταὶ ἐχρησιμοποίησαν ἕναν «ἐκπαιδευτὴ», ὅπως ὀνομάζονται οἱ ἀριθμομηχανὲς Μονρόε πού χρησιμοποιήθηκαν. Οἱ ἀριθμομηχανὲς αὐτὲς εἶχαν σχεδιασθῇ καὶ κατασκευασθῇ ἐιδικὰ γιὰ τὸν ἐκπαιδευτικὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο προωρίζονταν.

Τὰ ἀποτελέσματα ἐκρίθησαν ἀξιόλογα. Πρῶτον ἡ τάξη ἐκέρδισε μισὸ σχολικὸ ἔτος —τόσο στὴν πρακτικὴ ἐφαρμογὴ τῶν πράξεων τῆς ἀριθμητικῆς, ὅσο καὶ στὴν τελεία ἐκμάθηση τῆς θεωρίας. Ἡ σύγκριση ἔγινε μὲ τοὺς μαθητὰς μίας ἄλλης τάξεως οἱ ὁποῖοι ἐδίδάχθησαν μὲ τὶς παλαιὰς μεθόδους. Δεύτερον, ἀπεδείχθη ἀναντιρρήτως ὅτι οἱ ἀριθμομηχανὲς ὄχι μόνο δὲν ἀποθαρρύνουν τὴν δημιουργικὴ σκέψη, ἀλλὰ ἀντιθέτως τὴν διεγείρουν.

Ἐπειτα ἀπὸ τ' ἀποτελέσματα αὐτὰ ὁ «ἐκπαιδευτὴς» καθιερώθηκε ὀριστικὰ στὸ σχολεῖο τοῦ Νιού Τζέρσεϊ πού ἀναφέραμε καὶ κατὰ κανόνα οἱ μαθηταὶ ἐγκαταλείπουν τὰ διαλείμματα γιὰ ν' ἀσχοληθοῦν μὲ τὴ μελέτῃ του. Καὶ ἄλλα σχολεῖα καὶ τεχνικὲς σχολὲς ἐδέχθησαν νὰ ἐφαρμόσουν τὴ μέθοδο τοῦ δρ. Φέρ.

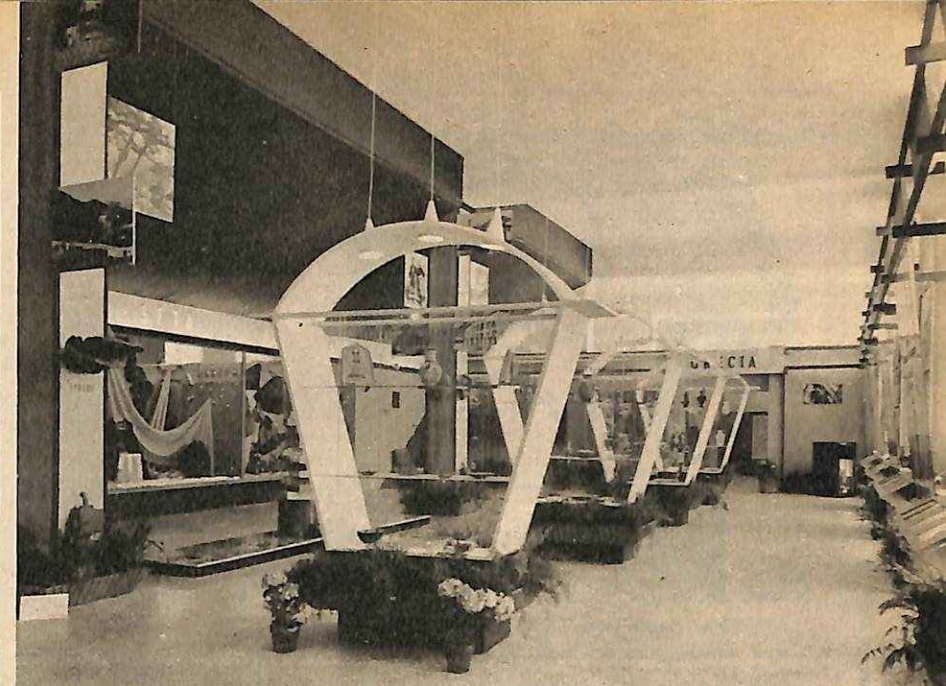
Παρ' ὅλες αὐτὲς τὶς ἐπιτυχίες, πρῶτος ὁ δρ. Φέρ διατηρεῖ ὠρισμένες ἐπιφυλάξεις. Ἡ διδασκαλία μὲ ἀριθμομηχανὲς δὲν πρόκειται μόνι νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ἐλλείψεως τεχνικοῦ ἐμπύχου ὕλικου πού ἀντιμετωπίζει ἡ Ἀμερική. Ἐπὶ πλεόν εἰναι πολὺ ἐνωρίς γιὰ νὰ ἐξαχθοῦν πλήρη συμπεράσματα γιὰ τὴν ἐπιτυχία του. Εἶναι ὅμως βέβαιος πῶς ἡ μέθοδός του μπορεῖ νὰ παίξῃ καίριον ρόλο στὴν ἀνακαίνιση τῆς διδασκαλίας τῆς πρακτικῆς ἀριθμητικῆς. ■ ■ ■

(Φωτ. Camera Press)

Οἱ ΜΑΘΗΤΑΙ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ Νιού Τζέρσεϊ, ὅπου ἐφαρμόσθηκε πειραματικὰ ἡ μέθοδος τοῦ δρ. Φέρ, ἔδειξαν τόσο μεγάλو ἐνδιαφέρον, ὥστε συχνὰ ἐγκαταλείπουν ἐθελούσια τὸ δι-
 ↓ αλεῖμμα γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴ μελέτη.

Οἱ ΜΙΚΡΟΙ ἀγαποῦν τὴ «Μονρόε». Μὲ τὴ διαφορά πῶς γι' αὐτοὺς τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν σημαίνει ἕνα ὠραῖο κορίτσι, πού ὀνομάζεται Μαίριλιν, ἀλλὰ μιὰ μηχανή, ἡ ὁποία τοὺς βοηθεῖ μὲ μεγάλη προθυμία στὴν ἀριθμητικὴ τους.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΤΟ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΜΙΛΑΝΟΥ ΕΥΠΡΟΣΩΠΗ Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ διεθνὴς ἐκθεση τοῦ Μιλάνου μπορεῖ νὰ ἐπισκιάζεται ἐφέτος ἀπὸ τὴν θαυμασιμότητα, τὸν ὄγκο καὶ τὸν ἐντυπωσιακὸ χαρακτήρα τῆς Ἐκθέσεως τῶν Βρυξελλῶν, εἶναι ὅμως, ὅπως συνήθως, μιὰ ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσα ἐκδήλωση, χωρὶς ἀποκλειστικὰ ἐμπορικὸν χαρακτήρα. Στὴν μεγαλόπολιν τῆς Βορείου Ἰταλίας συρρέουν πλήθος οἱ ἐπισκέπται.

ἸΔΙΑΙΤΕΡΟ ἐνδιαφέρον ἔδειξε γιὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐκθέματα ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας κ. Γκρόνκι, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Μέγαρο τῶν Ἑθνῶν. Ὁ Ἕλλην πρεσβεὺς κ. Συνδίκας τὸν ὑπεδέχθη εἰς τὸ Ἑλληνικὸ Περίπτερο.

Εὐτυχῶς ἡ Ἑλλάς ἀντιπροσωπεύεται ἱκανοποιητικὰ στὸ Μιλάνο. Καλαίσθητο, σὲ σύγχρον γραμμὴ τὸ ἑλληνικὸ περίπτερο (στὸν πρῶτο ὄροφο τοῦ Μεγάρου τῶν Ἑθνῶν) ἀναδεικνύει τὰ ἐκθέματα. Ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ὑπάρχουν θαυμάσια χαλὰ τῶν ταπεινουργικῶν ὁργανισμῶν, τερακότες γνήσιες τέχνης, βιοτεχνικὰ προϊόντα μὲ γούστο καὶ καλαισθησία. Ἡ ἐντύπωση τῶν ἐπισκεπτῶν ὑπῆρξε εὐνοϊκὴ καὶ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ἔδειξε ὁ πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας κ. Γκρόνκι.

Βέβαια θὰ μπορούσαν — λέγουν οἱ Ἕλληνες ἐπισκέπτες — ὠρισμένα ἐκθέματα (καὶ εἰδικὰ τὰ ἀνδρικά ὄφασματα, πού ὁμολογουμένως δικαιούνται νὰ συναγωνισθοῦν τὰ ἑξῆς, καὶ τὰ εἶδη λαϊκῆς τέχνης, πού ἔχουν τόσο πλούσιες πηγὲς ἐμπνεύσεως) νὰ ἦσαν περισσότερο διαλεγμένα. Ὅπως δὲποτε ἡ προβολὴ τῆς ἑλληνικῆς δραστηριότητος στὸ ἐξωτερικὸ εἶναι ἀναγκαῖα καὶ ὅταν γίνεται ἱκανοποιητικὴ — ὅπως στὴν περίπτωσιν τοῦ Μιλάνου — ἀποτελεῖ ἕνα ὄχι ἀξιοσυγχαρητήριον. ■ ■ ■

← ΑΦΟΥ ἔλυσαν πρῶτα τὸ πρόβλημά τους μὲ χαρτὶ καὶ μολύδι, οἱ μαθηταὶ ἐλέγχουν τὰ ἐξαγόμενα στὸν αὐτόματο «ἐκπαιδευτὴ». Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ συστήματος ἀποκλείει τὴν ἐφαρμογὴ τῆς ἀριθμομηχανῆς γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος, γιατί τότε τὰ ἀποτελέσματα θὰ εἶναι ὀλέθρια. Ἄν τι σκεπτομένων ἀνθρώπων θὰ πιασθοῦν πνευματικὰ ρομπότ.

ΛΥΣΕΙΣ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΑΡ. 133
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΝ. 2. ΑΡΤΕ-
ΣΙΑΝΑ — ΦΑ. 3. ΟΥΛΕΣ — ΑΔΗ. 4. ΗΣΠΑΛΛΑ —
— ΙΣΤΕ. 5. ΟΤΕΙΧΟΣΣ (ἐλαφρῶς ἀνορθῶν.) —
ΟΙ. 6. ΚΟΜΟ — ΤΕΛ. 7. ΟΧΑΣΕΣΣ — ΣΗΠΙΑ.
8. ΣΥΣΤΑΣ. 9. ΑΡΔΗΤΤΟΝ — Α.Κ.Ε. (Ἀγροτ.
Κόμμα Ἑλλάδος). 10. ΡΑΙΔΕΣΤΟΣ — ΤΩ. 11.
ΗΦ. (ἡ ταφή) — ΕΣΠΕΡΑΝΤΟ. 12. ΙΛΗ — ΣΛ-
ΑΡ — ΟΝ.

ΚΑΘΕΩΣ: 1. ΔΑ — ΗΛΙ — ΧΑΡΗ. 2. ΙΡΟΣ
— ΡΑΦΙ. 3. ΧΥΠΟΚΑΡΔΙ. 4. ΟΕΛΑΤΟΣΣ —
ΗΔΕΗ (Δημ. Ἑπιχ. Ἠλεκτρ.). 5. ΤΣΕΛΕΜΕΝ-
ΤΕΣ. 6. ΟΞΙΔΙΟΣΣ — ΡΠΣΤ. (186). 7. ΜΑ—
ΑΕΤΟΣ. 8. ΗΝΑ — ΣΥΝΟΡΑ. 9. ΣΑΔΙΣΤΗΣ —
ΣΑΣ. 10. ΗΣ — ΕΠΤΑ. 11. ΝΦ (Νύφη) — ΤΟ
«ΛΙΑΚΤΟ». 12. ΑΓΕΙ — ΑΣΕΤΟΝ.
ΖΙΓΚ — ΖΑΓΚ. ΑΡ. 133

Ο εἰδικὸς συνιργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συν-
δυασμὸν τῶν λέξεων: ΠΕΡΑΜΑΤΟΣ — ΝΟΜΙΜΟ-
ΠΟΙΗΣΕΩΣ — ΕΠΙ — ΟΝ — ΣΕ — ΙΚΑ σύνολον
45 βαθμῶν.

ΠΟΙΗΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΑΡ 133

1. Τὸ μὲν τῆς ψάδας, ποὺ φορεῖ ἡ πρώτη κο-
πέλα, εἶναι μικρότερο. 2. Ἀπὸ τὰ ἐργαλεῖα ποὺ
βρίσκονται στὴν τσέπη τῆς ἴδιας κοπέλας λείπει
τὸ μεσαῖο. 3. Τὸ ἀριστερὸ πόδι τῆς ἴδιας κοπέλας
εἶναι πρὸς τὸ χεῖρ τοῦ καρροταῖου. 4.
Ἡ μικρή, μὲ τὸ μαῦρο σόρτς, κρατεῖ τὸ στόμιο
τοῦ ποτιστικοῦ σωλήνος διαφορετικὰ. 5. Τὸ πόδι
στὸ ὁποῖο στηρίζεται τὸ καρρότσι ἔχει μετατοπι-
σθῇ πρὸς δεξιά. 6. Ἡ ἀριστερή γλάστρα, μέσα στὸ
καρρότσι, ἔχει διαφορετικὸ φύλλωμα. 7. Ὁ ποτι-
στικὸς σωλὴν, στὸ σημεῖο τῆς παροχῆς τοῦ (κον-
τὰ στὸν κρουνοῦ), διασταυρᾶνται. 8. Στὸ ἄνω μέ-
ρος, τῆς στρογγυλῆς κολώνας τῆς δεράντας, ἡ
σκιά ἀπὸ τὴν πλάκα τοῦ μπετόν πέφτει χαμηλότε-
ρα. 9. Στὸ δένδρο, δεξιά τῆς εἰκόνας, τὸ τρίκλωνο
κλαδί ποὺ ξεκινᾷ ἀπὸ τὸν κορμὸ, καταλήγει στὸ
ἄνω μέρος σὲ δίκλωνο. 10. Στὸ βάθος καὶ στὸ κέν-
τρον, ὑπεράνω τοῦ κιγκλιδώματος, στὰ δένδρα με-
ταξὺ τῶν δύο κυπαρισσιῶν, προσεγγεῖ καὶ τρίτο.
11. Κάτω δεξιά τῆς εἰκόνας, στὰ ἡμικυκλικά δια-
χωριστικά καγκελλάκια, τὸ τελευταῖο δεξιά δὲν εἶ-
ναι στρογγυλὸ, ἀλλὰ κοινικὸ.

Τὸ ἐπόμενο δῦμα

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 33)

ταγματάρχης κι' ὁ δρ. Μίντλσονορθ θὰ μετέφε-
ραν τὸν σὲρ Χάρβεϋ στὸ αὐτοκίνητο τοῦ γιαιτροῦ.
Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνο πού μπορῶ νὰ σᾶς πῶ.

— Ἀκριβῶς, εἰτε ὁ λόρδος Ἔϊς.
— Ὑπάρχει τίποτα ποὺ δὲν ἐξηγεῖται;
— Ὁ ταγματάρχης Πράϊς λέει δι κανεὶς δὲν
πῆρε ἓνα ὄπλο διαν αὐτὸς ἦταν ἐκεῖ. Ὁ κ.
Ἔρνος ἰσχυρίζεται τὸ ἴδιο πράγμα γιὰ τὸν ἑαν-
τό του. Κι' ὅμως, τὸ ὄπλο λείπει!

Ἡ Λέσλυ δίστασε πρὶν μιλῆσαι:
— Ἦταν τὸ ἴδιο ὄπλο μ' ἐκεῖνο ποὺ ἐγώ...
— Ναί.

Στὸ τρίτο δάκτυλο τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ τοῦ
λόρδου Ἔϊς ὑπῆρχε ἓνα μικρὸ δακτυλίδι, θαμπό
καὶ διακριτικὸ. Ὁ Ντίκ τὸ πρόσεξε καθὼς ὁ λόρ-
δος σήκωσε τὸ χεῖρ γιὰ νὰ στηρίξη τὰ γυαλιά του.
Τὸ πρόσεξε ἐπίσης κι' ἡ Λέσλυ, ποὺ φαινόταν π-
λὺ ταραγμένη ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ μπῆκε ὁ ἐπι-
σκέπτης τους.

— Χι... συνέχισε ὁ λόρδος Ἔϊς, μοῦ φάνηκε
πὺς ὁ ταγματάρχης Πράϊς κι' ὁ κ. Ἔρνος τὰ-
χουν λαλᾶ τσονγκρισμένα... Νομίζω πὺς ὁ ταγμα-
τάρχης ἔκανε κάποιον ἀστεῖο τοῦ κ. Ἔρνος στὴν
παράγχα τῆς σκοποβολῆς τ' ἀπὸγευμα καὶ ὑποφρα-
ζόταν πὺς ὁ κ. Ἔρνος προσπάθησε νὰ τὸν ἐκδι-
κῇ...

— Μὰ αὐτὸ εἶναι παράξενο! Πολὺ παράξενο!
Εἰδικὰ μάλιστα ἀν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψη του ὅλες
τῆς φήμες ποὺ κυκλοφοροῦν...

— Ποιὲς φήμες; ρώτησε ἡ Λέσλυ, σφίγγοντας
τὰ χεῖρια τῆς. — Ἀχ, πῆστε μου, πῆστε μου, σᾶς
παρωκαλῶ!... Τί λένε γιὰ μένα;

— Ἀγαπητὴ μου νεαρή κυρία! Γιὰ ὄνομα τοῦ
Θεοῦ! Κανεὶς δὲν σᾶς κακολογεῖ!... Ἀλλὰ ἀκου-
σα, λόγου χάρι, πὺς ὁ σὲρ Χάρβεϋ Τζῖλμαν δὲν
εἶναι σοβαρὰ τραυματισμένος! Ἀς τὸ ἐλπίσουμε...
Ὁ Θεὸς τοῦ πατέρα μου, Στέφεν, τραυματίστηκε
βαρύντα στὸν Νοτιοαφρικανικὸ πόλεμο, πὺς ὅμως
ἐπέζησε... Ἀγαπητὴ μου νέε, δὲν θὰ σᾶς ἐνοχλή-
σω περισσότερο! Χι... ἔχετε μεταφορικὸ μέσο,
μὲς Γκωάντ;

— Μεταφορικὸ μέσο;
— Γιὰ νὰ πᾶτε σπύι σας, ἐξήγησε ὁ λόρδος
Ἔϊς.

— Ὁχι. Ἦρθα... ἦρθα μὲ τὰ πόδια!
— Τότε θέλετε νὰ σᾶς πᾶω ἐγώ; Ἔχω τὴ
Φόρτ μου ἔξω κι' ὁ Πέρινς εἶναι προσεχτικὸς
ὁδηγός...

— Ἐνχαριστῶ, λόρδε Ἔϊς. Ὑποθέτω πὺς εἶ-
ναι προτιμότερο νὰ πηγαῖνω...

Τὰ μάτια τῆς ἐκτενῶς τὸν Ντίκ Μάρκχαμ νὰ
τῆς βοῇ καμμιὰ δικαιολογία γιὰ νὰ μείνῃ καὶ νὰ
μιλήσουν λίγο περισσότερο. Ὁ τρόπος τῆς ἦταν
σχεδὸν ὑστερικός, καθὼς ζητοῦσε σιωπηλὰ αὐτὴ
τὴ χάρι. Μὰ ὁ Ντίκ δὲν ἔκανε καμμιὰ προσπά-
θεια νὰ τὴν κρατήσῃ.

Ἦξερε πὺς ἂν ἡ Λέσλυ ἔμενε πέντε λεπτά
περισσότερο, θὰ τῆς ἔλεγε ὅλη τὴν ἱστορία. Ἡ
παρουσία τοῦ λόρδου Ἔϊς ἔκανε ὅλα τὰ πράγμα-
τα νὰ ξαναρχῶνται στὴ θέση τους, νὰ φαίνονται
πάλι κανονικά. Γιὰ ἓνα δευτερόλεπτο ἔξεχασε, ἡ
σχεδὸν ἔξεχασε, τὴν κατάστασιν στὴν ὁποία βρισκό-
ταν. Ἐπειτα, κατάλαβε ὅτι φαινόταν πὺς καθαρὰ
πὺς ἀγαποῦσε τὴν Λέσλυ καὶ πὺς θὰ ἔξακολου-
θοῦσε νὰ τὴν ἀγαπᾷ...

Τὸν ἄρρισαν, λοιπόν, κι' ἡ καρδιά του ράγιζε
καθὼς εἶδε τὸ πρόσωπο τῆς Λέσλυ τὴν στιγμή ποὺ
ἔφευγε. Μόλις θῆκαν ἔξω, θέλησε νὰ φωνάξῃ:
«Ἐλα πίσω! Δὲν εἶν' ἀλήθεια ὅτι αὐτά! Ἀσε
μὲ νὰ σοῦ τὰ πῶ...»

Μὰ ἡ Φόρτ ξεζάνησε.

Τὸ ταῖγμά του εἶχε σβῆσαι. Τὸ πέταξε στὴν
ὄγρη προαινᾶτα τοῦ κήπου, κοιτάζοντας τ' ἄστρα
ἀπ' τὸ κατώφλι τῆς ἐξοχότης. Ἐπειτα γύρισε
πάλι μέσα.

Πῆγε στὴ μικρὴ τραπεζαρία, ἀπ' ὅπου πῆρε
ἓνα ποτήρι, σόδα κι' ἓνα μπουκάλι οὔτσου. Τὰ πῆ-
γε στὸ γραφεῖο καὶ τ' ἀκούμπησε στὸ γραφειάκι
τῆς γραφομηχανῆς. Ἀλλὰ τὸ κεφάλι του γύριζε
ἀνεξήγητα. Ἦταν κουρασμένος, τόσο κουρασμέ-
νος ὥστε κάθε κίνηση τοῦ φαινόταν ἀράνταστα
δύσκολη...

Πῆγε λοιπὸν καὶ ἔστρωσε στὸν καναπέ.
«Θὰ κλείσω τὰ μάτια μου γιὰ λίγο, εἰπε. Τὸ
φῶς θὰ μὲ κρατήσῃ ξάπνιο. Δὲν θέλω νὰ κοιμηθῶ...»

Θὰ κλείσω ἀπλῶς τὰ μάτια μου γιὰ λίγο... Ἐπει-
τα θὰ σηκωθῶ καὶ θὰ πῶ κάτι...

Τὰ παράθυρα, ποὺ ἔβλεπαν στὸ πλαῖνὸ μέρος
τοῦ κήπου, πρὸς τ' ἀνατολικά, ἦταν ἀνοιχτά. Ὁ
νυχτερινὸς ἀέρας κουνούσε τὰ φύλλα τῶν δέν-
δρων. Σὲ λίγο, τὸ μακρινὸ ρολοὶ τῆς ἐκκλησίας
χτύπησε μεσάνυχτα, μὰ ὁ Ντίκ δὲν τ' ἄκουσε.

Ἀν κάποιος κοιτάζε ἀπ' τὸ παράθυρο—καὶ φαί-
νεται πὺς κάποιος κοιτάζε, πραγματικά, στίς πρῶ-
τες πρωῒνες ὥρες—αὐτὸ τὸ πρόσωπο θάβλεπε ἔ-
ναν ξανθὸ νέο, μὲ δυνατὸ πηγούνι ἀλλὰ καὶ με-
γάλου μέτωπο, ἀκουμπισμένο στὸν καναπέ, μ' ἓνα
φανελλένιο κοστούμι, νὰ ψιθυρίζῃ χλωμὸς διάφο-
ρα ἀσυνάρτητα λόγια μέσα στὸν ὕπνο του.

Τὰ δνείρά του ἦταν φοβερά. Ἀργότερα δυ-
σκολεῖνταν πολὺ νὰ τὰ θυμῇ, ἀλλὰ εἶχε τὴν
ἀόριστη ἐντύπωσιν πὺς εἶχε διὰ πολὺ ἐφιαλτικά.
πολὺ συγκλονιστικὰ πράγματα...

Ὅταν μισοξύπνησε, γύρισε καὶ κύλησε στὸ ντι-
βάνι καὶ παρὰ λίγο νὰ πέσῃ στὸ πάτωμα.

Τὸ τηλέφωνο χτυποῦσε.

Μὲ τὰ μάτια μισόκλειστα ἀκόμα ἀπ' τὸν βαρὺ
ὕπνο καὶ μὲ πόνους στὴ μέση καὶ τὴν πλάτη, ἀγῶ-
νίστηκε νὰ σταθῇ στὰ πόδια του. Ἡ πρώτη του
σκέψη ἦταν, πὺς βρέθηκε σ' αὐτὸ τὸν καναπέ, μὲ
τὰ φῶτα ἀναμμένα καὶ μ' ἓνα ῥόδινο φῶς— τὸ
φῶς τῆς αὐγῆς—ποὺ ἔμπαινε ἀπ' τὰ ἀνατολικά
παράθυρα.

Ὅλη αὐτὴ τὴν ὥρα τὸ τηλέφωνο ἔξακολου-
θοῦσε νὰ χτυπά. Μὲ πολὺ κόπο κατάρθωσε νὰ
πλησιάσῃ στὸ γραφειάκι ὅπου βρισκόταν ἡ γρα-
φομηχανή. Ἀν κι' ἦταν ἀκόμα μισοκοιμισμένος
διαν σήκωσε τὸ ἀκουστικὸ, ἡ ψιθυριστὴ φωνὴ ἀπ'
τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ σύματος εἶχε ἓναν τόσο ἐ-
πιτακτικὸ χαρακτῆρα, ὥστε κατάλαβε πὺς κά-
τι σοβαρὸ συνέβαινε.

«Στὴν ἑπανὴν τοῦ συνταγματάρ-
χη Πόπ, εἰτε αὐτὴ ἡ λεπτὴ φωνή. Ἐλᾶτε
ἀμέσως. Ἀν δὲν ἔρθετε ἀμέσως,
θὰ εἶναι πολὺ ἀργά!»

Ἡ γραμμὴ ἔκλεισε.

Καὶ τότε ὁ Ντίκ Μάρκχαμ τὰ θυμήθηκε ὅλα.

7
— Ποιὸς εἶναι στὸ τηλέφωνο; ἔκανε. Ποιὸς
εἶναι;

Μὰ δὲν πῆρε καμμιὰ ἀπάντησιν. Ἦταν ἓνας
ἀπλὸς κι' ἀκαθόριστος ψιθυρὸς...

Ἀκουμπώντας τὸ ἀκουστικὸ, ὁ Ντίκ πίεσε τὰ
χεῖρια του πάνω στὰ μάτια του καὶ κούνησε τὸ κε-
φάλι του ῥαπιδά, γιὰ νὰ καθαρῇ τῆς σκέψε-
ς του. Τὸ παράξενο φῶς τῆς αὐγῆς γέμιζε τὸ δω-
μάτιο μὲ χρώματα ποὺ δὲν εἶχε δι' ἄλλες φορὲς.
Τὸ ρολοὶ τοῦ χεριοῦ του εἶχε σταματήσει, μὰ πρέ-
πει νὰ ἦταν περασμένες πέντε.

Δὲν εἶχε κἄν οὔτε καιρὸ νὰ σκεφτῇ, τώρα πιά.
Βγήκε διασπικὰ ἀπ' τὸ σπύι, ἀξύριστος κι' ἀτη-
μέλητος κι' ἔτρεξε στὸ δρόμο ὅσο πρὸ γρήγορα
μποροῦσε.

Ὅλοι οἱ ἦχοι εἶχαν μιὰ καινούργια ἔντασιν
σ' αὐτὸ τὸν νεκρὸ κόσμο. Τὸ κελάηδημα ἐνὸς
πουλιοῦ, ὁ θόρυβος ποὺ ἔκαναν τὰ δικά του πόδια
στὸ χῶμα, ὅλα ἔβαιναν παράξενες διαστάσεις.
Πέρασε τὸ ἄδειο σπύι κι' ἔφτασε σ' ἓνα σημεῖο
ἀπ' ὅπου φαινόταν ἡ ἑπανὴν τοῦ σὲρ Χάρβεϋ
Τζῖλμαν. Παρατήρησε τότε πὺς κά-
τι συνέβαινε ἐκεῖ.

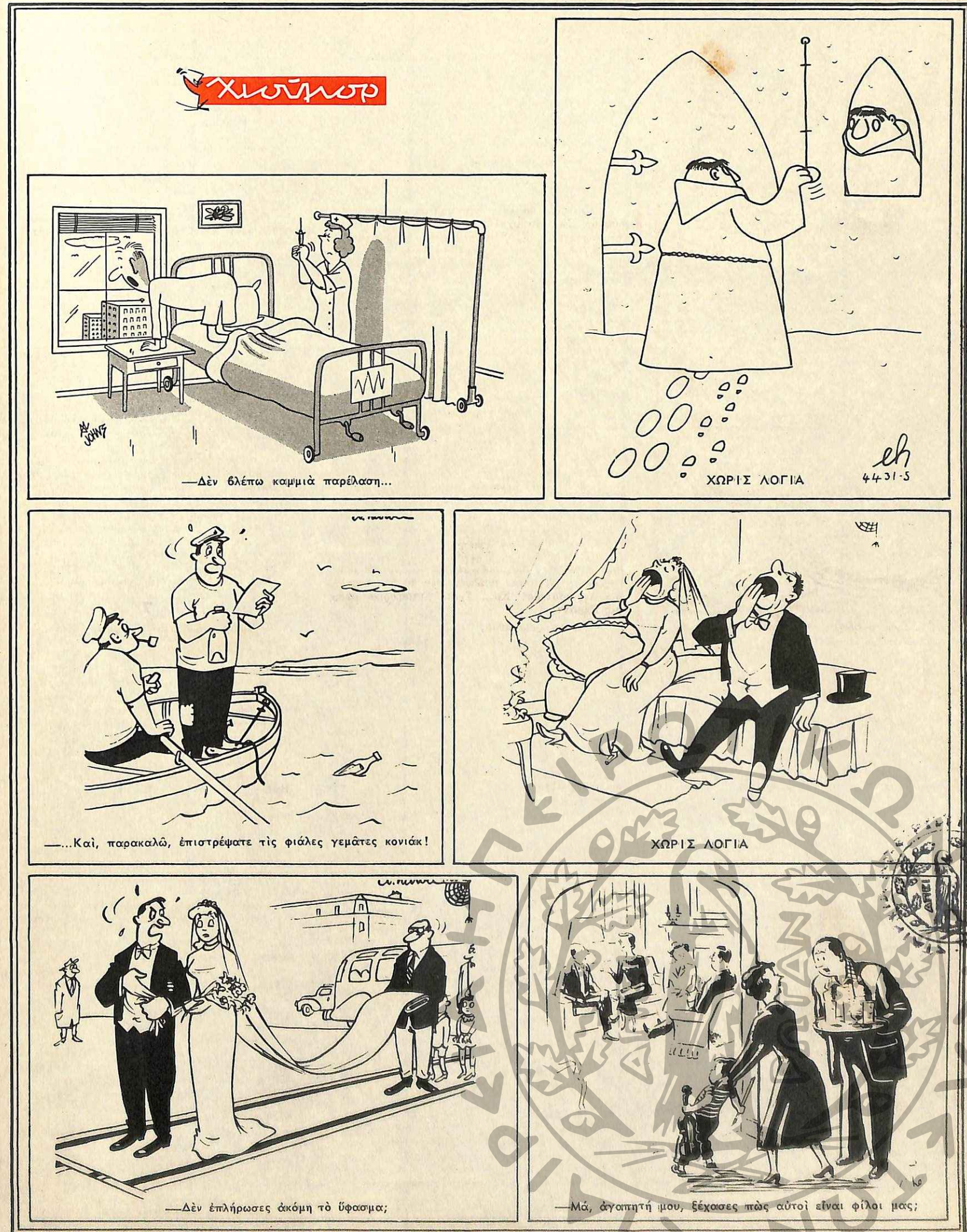
Τὰ φῶτα ἦταν ἀναμμένα στὸ σαλόνι. Διὰ πα-
ράθυρα τοῦ ἰσογείου, μὲ τραβηγμένες τῆς κουρτί-
νες, ἦταν φωτισμένα. Στὸ σαλόνι αὐτὸ εἶχε μιλή-
σει τὸ περασμένο ὁρᾶν μὲ τὸν σὲρ Χάρβεϋ. Τὰ
παράθυρα τοῦ ἔβλεπαν στὸ δρόμο.

Ὁ Ντίκ Μάρκχαμ σταμάτησε. Ἡ καρδιά του
χτυποῦσε δυνατὰ καὶ τὸ ἄδειο στομάχι του τοῦ-
φερνε μιὰ ἐλαφρὰ ζάλῃ.

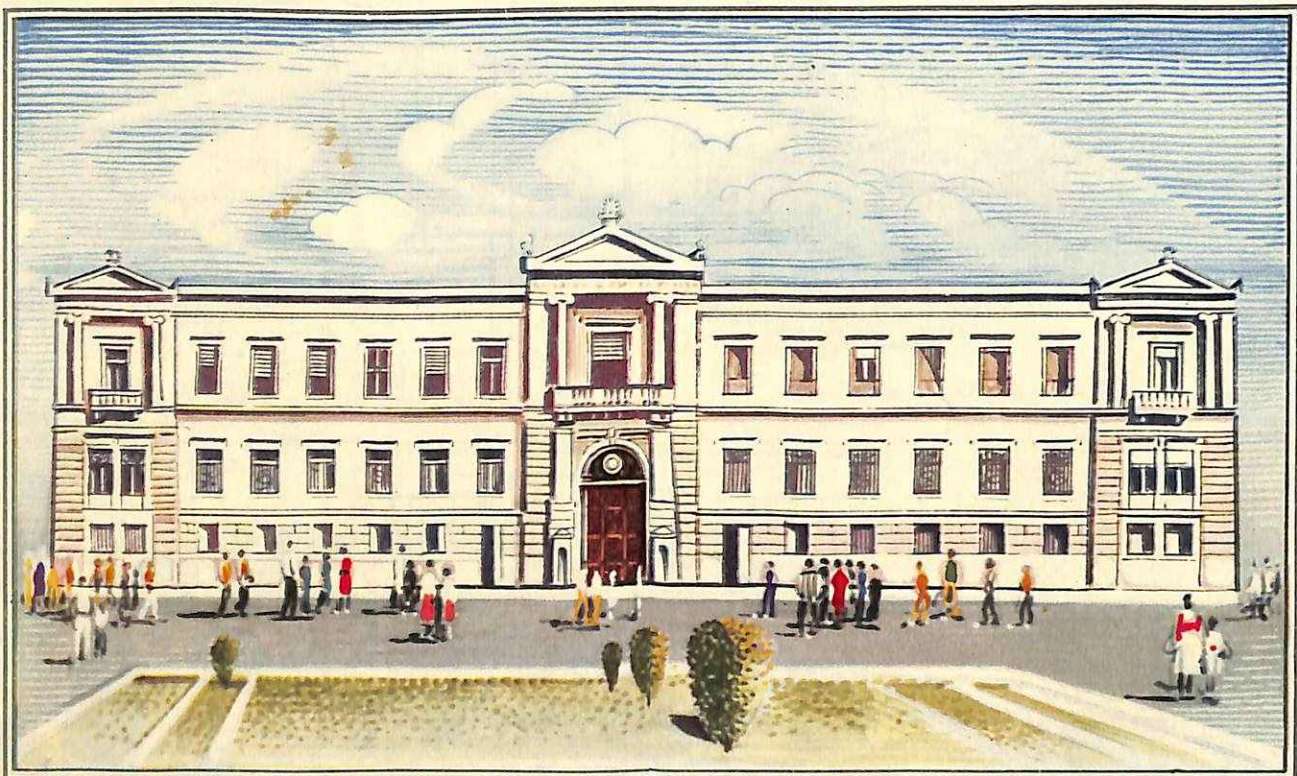
Δὲν ἔξερε γιὰτί ἔτρεχε τόσο πολὺ καὶ τί πε-
ριμενε νὰ δοῇ. Φαίνεταν πὺς ὁ σὲρ Χάρβεϋ εἶχε
ἐπιβῇ νωρίς, γιὰτί εἶχε κιόλας τραβῆξῃ τῆς
κουρτίνας κι' ἀνάψει τὸ φῶς. Ὁ Ντίκ προχώρησε
ἀργὰ μέσα σ' αὐτὸ τὸ παράξενο ἡμίφως, ἐπανα-
λαμβάνοντας στὸν ἐνοῦ τοῦ πὺς δὲν εἶχε ἰδέα
γιὰ τὸ τί θάβρισκε. Μὰ διαν ἔφτασε σὲ ἀπόστα-
σιν τριάντα μέτρων ἀπ' τὴν ἑπανὴν, κατάλαβε ἐπὶ
τέλους κάτι...

Ἐνας ἐλαφρὸς ἦχος, σὰν τοῦ μετάλλου διαν
τοποθετητὰ πάνω σὲ πέτρα, τὸν ἔκανε νὰ στρέ-
ψῃ τὰ μάτια του πρὸς τ' ἀριστερά, πρὸς τὸν τοί-
χο ποὺ χωρίζε τὸν κήπο ἀπ' τὸ γειτονικὸ Ἔϊς
Χώλλ.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ & ΑΘΗΝΩΝ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ

